

b) Tinga en compte la cohesió, la socialització, l'àmbit relacional, de temps lliure i d'oci educatiu.

c) Abaste tot el territori, a través de la Xarxa Jove, tant els consells locals com territorials de la joventut, amb especial atenció a les zones despoblades i rurals.

2. Fomentar l'assistència i l'atenció psicològica i psiquiàtrica de centres autònoms i autoritzats per la Conselleria de Sanitat Universal i Salut Pública per a la infància i l'adolescència. Per a assolir aquest fi s'han d'incrementar les places de professionals de la salut mental per a anar aconseguint, de manera progressiva, el percentatge mitjà de psicòlegs a la Unió Europea per cada 100.000 habitants i s'han de convocar, de manera immediata, les ofertes d'ocupació pública (OPO) que estan pendents de convocatòria.

3. Garantir que les persones joves tinguen accés als recursos públics de salut mental de protecció i prevenció, per poder avançar en la igualtat de condicions d'aquestes.

4. Posar en marxa estratègies de prevenció psicològica per evitar que els símptomes negatius acaben convertint-se en psicopatològics.

Palau de les Corts Valencianes
València, 1 d'octubre de 2021

El president
Carlos Laguna Asensi

El secretari
Carles Esteve Aparicio

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓ

A. PROJECTES DE LLEI

Projecte de llei, de la Generalitat, de protecció, benestar i tinença d'animals de companyia i altres mesures de benestar animal (RE número 41.621)

PRESIDÈNCIA DE LES CORTS VALENCIANES

D'acord amb l'article 96.1 del Reglament de les Corts Valencianes, s'ordena publicar en el *Butlletí Oficial de les Corts Valencianes* el Projecte de llei, de la Generalitat, de protecció, benestar i tinença d'animals de companyia i altres mesures de benestar animal (RE número 41.621), admès a tràmit per la Mesa de les Corts Valencianes en la reunió del 5 d'octubre de 2021.

Palau de les Corts Valencianes
València, 5 d'octubre de 2021

El president
Enric Morera i Català

b) Tenga en cuenta la cohesión, la socialización, el ámbito relacional, de tiempo libre y de ocio educativo.

c) Abarque todo el territorio, a través de la Xarxa Jove, tanto los consejos locales como territoriales de la juventud, con especial atención a las zonas despobladas y rurales.

2. Fomentar la asistencia y la atención psicológica y psiquiátrica de centros autónomos y autorizados por la Conselleria de Sanidad Universal y Salud Pública para la infancia y la adolescencia. Para lograr esta finalidad se incrementará las plazas de profesionales de la salud mental para ir consiguiendo, de manera progresiva, el porcentaje medio de psicólogos en la Unión Europea por cada 100.000 habitantes y se convocará, de manera inmediata, las ofertas de empleo público (OPE) que están pendientes de convocatoria.

3. Garantizar que las personas jóvenes tengan acceso a los recursos públicos de salud mental de protección y prevención, para poder avanzar en la igualdad de condiciones de estas.

4. Poner en marcha estrategias de prevención psicológica para evitar que los síntomas negativos acaben convirtiéndose en psicopatológicos.

Palau de les Corts Valencianes
València, 1 de octubre de 2021

El presidente
Carlos Laguna Asensi

El secretario
Carles Esteve Aparicio

II. TEXTOS EN TRAMITACIÓN

A. PROYECTOS DE LEY

Proyecto de ley, de la Generalitat, de protección, bienestar y tenencia de animales de compañía y otras medidas de bienestar animal (RE número 41.621)

PRESIDENCIA DE LAS CORTS VALENCIANES

De acuerdo con el artículo 96.1 del Reglamento de las Corts Valencianes, se ordena publicar en el *Butlletí Oficial de les Corts Valencianes* el Proyecto de ley, de la Generalitat, de protección, bienestar y tenencia de animales de compañía y otras medidas de bienestar animal (RE número 41.621), admitido a trámite por la Mesa de las Corts Valencianes en la reunión del 5 de octubre de 2021.

Palau de les Corts Valencianes
València, 5 de octubre de 2021

El presidente
Enric Morera i Català

PROJECTE DE LLEI, DE LA GENERALITAT, SOBRE PROTECCIÓ, BENESTAR I TINENÇA D'ANIMALS DE COMPANYYIA I ALTRES MESURES DE PROTECCIÓ ANIMAL

ÍNDIX

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

CAPÍTOL 1. Objecte, finalitats i àmbit de la llei

Article 1. *Objecte de la llei*

Article 2. *Fins, finalitats i principis de la llei*

Article 3. *Àmbit d'aplicació de la llei*

Article 4. *Exclusions de la llei*

CAPÍTOL 2. Definicions

Article 5. *Definicions a l'efecte d'aquesta llei*

TÍTOL II. DE LA RESPONSABILITAT SOBRE ELS ANIMALS I LES SEUES NORMES DE PROTECCIÓ

CAPÍTOL 1. Obligacions i prohibicions

Article 6. *Obligacions dels responsables legals i temporals d'animals de companyia*

Article 7. *Prohibicions quant als animals de companyia*

CAPÍTOL 2. Transport

Article 8. *Transport d'animals de companyia*

CAPÍTOL 3. Tractaments obligatoris

Article 9. *Tractaments obligatoris dels animals de companyia*

CAPÍTOL 4. Identificació

Article 10. *Animals subjectes a identificació*

Article 11. *Sistema d'identificació*

Article 12. *Procediment d'identificació*

Article 13. *Terminis d'identificació i canvi de titularitat*

Article 14. *Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana*

CAPÍTOL 5. Sacrifici dels animals de companyia

Article 15. *Del sacrifici dels animals de companyia*

CAPÍTOL 6. Fires, exhibicions i concursos d'animals companyia

Article 16. *Requisits i condicions*

TÍTOL III. DELS NUCLIS ZOOLOÒGICS

CAPÍTOL 1. Dels requisits i registres dels nuclis zoològics

Article 17. *Requisits generals dels nuclis zoològics*

Article 18. *Registre dels nuclis zoològics*

PROYECTO DE LEY, DE LA GENERALITAT, SOBRE PROTECCIÓN, BIENESTAR Y TENENCIA DE ANIMALES DE COMPAÑÍA Y OTRAS MEDIDAS DE PROTECCIÓN ANIMAL

ÍNDICE

TÍTULO I. DISPOSICIONES GENERALES

CAPÍTULO 1. Objeto, finalidades y ámbito de la ley

Artículo 1. *Objeto de la ley*

Artículo 2. *Fines, finalidades y principios de la ley*

Artículo 3. *Ámbito de aplicación de la ley*

Artículo 4. *Exclusiones de la ley*

CAPÍTULO 2. Definiciones

Artículo 5. *Definiciones a efectos de esta ley*

TÍTULO II. DE LA RESPONSABILIDAD SOBRE LOS ANIMALES Y SUS NORMAS DE PROTECCIÓN

CAPÍTULO 1. Obligaciones y prohibiciones

Artículo 6. *Obligaciones de los responsables legales y temporales de animales de compañía*

Artículo 7. *Prohibiciones en cuanto a los animales de compañía*

CAPÍTULO 2. Transporte

Artículo 8. *Transporte de animales de compañía*

CAPÍTULO 3. Tratamientos obligatorios

Artículo 9. *Tratamientos obligatorios de los animales de compañía*

CAPÍTULO 4. Identificación

Artículo 10. *Animales sujetos a identificación*

Artículo 11. *Sistema de identificación*

Artículo 12. *Procedimiento de identificación*

Artículo 13. *Plazos de identificación y cambio de titularidad*

Artículo 14. *Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana*

CAPÍTULO 5. Sacrificio de los animales de compañía

Artículo 15. *Del sacrificio de los animales de compañía*

CAPÍTULO 6. Ferias, exhibiciones y concursos de animales compañía

Artículo 16. *Requisitos y condiciones*

TÍTULO III. DE LOS NÚCLEOS ZOOLOÓGICOS

CAPÍTULO 1. De los requisitos y registros de los núcleos zoológicos

Artículo 17. *Requisitos generales de los núcleos zoológicos*

Artículo 18. *Registro de los núcleos zoológicos*

CAPÍTOL 2. Requisits de determinats nuclis zoològics

Article 19. *Requisits de les granges i dels establiments de venda d'animals de companyia*

Article 20. *Requisits dels establiments de manteniment temporal d'animals de companyia*

TÍTOL IV. DE L'ABANDÓ D'ANIMALS DE COMPANYIA, PERDUTS I VAGABUNDS, I ELS CENTRES D'ACOLLIMENT D'ANIMALS DE COMPANYIA**CAPÍTOL 1.** Recollida i destí d'animals de companyia perduts, abandonats i vagabunds

Article 21. *Recollida d'animals de companyia perduts abandonats i vagabunds*

Article 22. *Destí d'animals extraviats, abandonats i vagabunds*

CAPÍTOL 2. Dels centres i cases d'acolliment i de les colònies felines

Article 23. *Dels centres i cases d'acolliment*

Article 24. *De les colònies felines*

TÍTOL V. DELS ÒRGANS CONSULTIUS I LES ENTITATS DE PROTECCIÓ ANIMAL I DEFENSA D'ANIMALS DE COMPANYIA**CAPÍTOL 1.** De les entitats col·laboradores de protecció animal i defensa d'animals de companyia

Article 25. *Registre d'Entitats Col·laboradores de Protecció Animal i Defensa d'Animals de Companyia*

Article 26. *Requisits de les entitats col·laboradores de protecció i defensa dels animals de companyia*

CAPÍTOL 2. Del Consell Assessor i Consultiu en matèria de protecció d'animals de companyia

Article 27. *Consell Assessor i Consultiu en matèria de protecció d'animals de companyia*

Article 28. *Composició i funcionament*

TÍTOL VI. EDUCACIÓ, FORMACIÓ, SENSIBILITZACIÓ I DIVULGACIÓ**CAPÍTOL 1.** Educació, formació, sensibilització i divulgació

Article 29. *Educació, sensibilització i divulgació de la llei*

Article 30. *Formació*

TÍTOL VII. DE LA INSPECCIÓ I VIGILÀNCIA**CAPÍTOL 1.** Inspecció i plans de control

Article 31. *Plans i programes d'inspecció i control*

Article 32. *Personal inspector*

Article 33. *Obligacions de l'inspeccionat*

CAPÍTOL 2. Competències de les administracions

Article 34. *Competències i obligacions de l'administració local i autonòmica*

CAPÍTULO 2. Requisitos de determinados núcleos zoológicos

Artículo 19. *Requisitos de las granjas y de los establecimientos de venta de animales de compañía*

Artículo 20. *Requisitos de los establecimientos de mantenimiento temporal de animales de compañía*

TÍTULO IV. DEL ABANDONO DE ANIMALES DE COMPAÑÍA, PERDIDOS Y VAGABUNDOS, Y LOS CENTROS DE ACOGIDA DE ANIMALES DE COMPAÑÍA**CAPÍTULO 1.** Recogida y destino de animales de compañía perdidos, abandonados y vagabundos

Artículo 21. *Recogida de animales de compañía perdidos, abandonados y vagabundos*

Artículo 22. *Destino de animales extraviados, abandonados y vagabundos*

CAPÍTULO 2. De los centros y casas de acogida y de las colonias felinas

Artículo 23. *De los centros y casas de acogida*

Artículo 24. *De las colonias felinas*

TÍTULO V. DE LOS ÓRGANOS CONSULTIVOS Y LAS ENTIDADES DE PROTECCIÓN ANIMAL Y DEFENSA DE ANIMALES DE COMPAÑÍA**CAPÍTULO 1.** De las entidades colaboradoras de protección animal y defensa de animales de compañía

Artículo 25. *Registro de Entidades Colaboradoras de Protección Animal y Defensa de Animales de Compañía*

Artículo 26. *Requisitos de las entidades colaboradoras de protección y defensa de los animales de compañía*

CAPÍTULO 2. Del Consejo Asesor y Consultivo en materia de protección de animales de compañía

Artículo 27. *Consejo Asesor y Consultivo en materia de protección de animales de compañía*

Artículo 28. *Composición y funcionamiento*

TÍTULO VI. EDUCACIÓN, FORMACIÓN, SENSIBILIZACIÓN Y DIVULGACIÓN**CAPÍTULO 1.** Educación, formación, sensibilización y divulgación

Artículo 29. *Educación, sensibilización y divulgación de la ley*

Artículo 30. *Formación*

TÍTULO VII. DE LA INSPECCIÓN Y VIGILANCIA**CAPÍTULO 1.** Inspección y planes de control

Artículo 31. *Planes y programas de inspección y control*

Artículo 32. *Personal inspector*

Artículo 33. *Obligaciones del inspeccionado*

CAPÍTULO 2. Competencias de las administraciones

Artículo 34. *Competencias y obligaciones de la administración local y autonómica*

TÍTOL VIII. ALTRES MESURES DE PROTECCIÓ ANIMAL

Article 35. *Prohibicions quant a determinades activitats o actuacions amb animals*

Article 36. *Control de poblacions d'animals en l'entorn urbà*

Article 37. *Salvaguarda del règim de benestar animal en competicions esportives o activitats culturals*

Article 38. *Salvaguarda del règim de benestar animal d'altres animals en captivitat*

Article 39. *Animals usats en teràpia*

Article 40. *Anellament d'ocells*

Article 41. *Animals de producció i altres animals en captivitat diferents dels animals de companyia abandonats*

TÍTOL IX. DE LES INFRACCIIONS I DE LES SANCIONS**CAPÍTOL 1. Infraccions**

Article 42. *Classificació d'infraccions*

CAPÍTOL 2. Sancions

Article 43. *Sancions*

Article 44. *Sancions accessòries*

Article 45. *Graduació de sancions*

Article 46. *Mesures provisionals*

Article 47. *Mesures no sancionadores*

Article 48. *Multes coercitives*

Article 49. *Responsabilitat jurídica civil i penal*

Article 50. *Procediment sancionador*

Article 51. *Competència sancionadora*

Article 52. *Prescripció d'infraccions i sancions*

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera. *Publicitat de la llei*

Segona. *Límit màxim d'animals de companyia per domicili*

Tercera. *Taxa municipal*

Quarta. *Incidència pressupostària i destí d'ingressos*

Cinquena. *Registre d'inhabilitats*

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. *Règim transitori destine animals abandonats*

Segona. *Nuclis zoològics*

Tercera. *Responsables legals i temporals*

Quarta. *Vigència transitòria de determinades disposicions reglamentàries*

Cinquena. *Adaptació municipal al que es preveu en aquesta llei*

Sisena. *Exemplars d'espècies prohibides com a animals de*

companyia adquirits amb anterioritat a l'entrada en vigor de la llei

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Única. *Derogació normativa*

DISPOSICIONS FINALS

Primera. *Desenvolupament reglamentari*

Segona. *Entrada en vigor.*

TÍTULO VIII. OTRAS MEDIDAS DE PROTECCIÓN ANIMAL

Artículo 35. *Prohibiciones en cuanto a determinadas actividades o actuaciones con animales*

Artículo 36. *Control de poblaciones de animales en el entorno urbano*

Artículo 37. *Salvaguarda del régimen de bienestar animal en competiciones deportivas o actividades culturales*

Artículo 38. *Salvaguarda del régimen de bienestar animal de otros animales en cautividad*

Artículo 39. *Animales usados en terapia*

Artículo 40. *Anillamiento de pájaros*

Artículo 41. *Animales de producción y otros animales en cautividad diferentes de los animales de compañía abandonados*

TÍTULO IX. DE LAS INFRACCIONES Y DE LAS SANCIONES**CAPÍTULO 1. Infracciones**

Artículo 42. *Clasificación de infracciones*

CAPÍTULO 2. Sanciones

Artículo 43. *Sanciones*

Artículo 44. *Sanciones accesorias*

Artículo 45. *Graduación de sanciones*

Artículo 46. *Medidas provisionales*

Artículo 47. *Medidas no sancionadoras*

Artículo 48. *Multas coercitivas*

Artículo 49. *Responsabilidad jurídica civil y penal*

Artículo 50. *Procedimiento sancionador*

Artículo 51. *Competencia sancionadora*

Artículo 52. *Prescripción de infracciones y sanciones*

DISPOSICIONES ADICIONALES

Primera. *Publicidad de la ley*

Segunda. *Límite máximo de animales de compañía por domicilio*

Tercera. *Tasa municipal*

Cuarta. *Incidencia presupuestaria y destino de ingresos*

Quinta. *Registro de inhabilitados*

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera. *Régimen transitorio de destino de animales abandonados*

Segunda. *Núcleos zoológicos*

Tercera. *Responsables legales y temporales*

Cuarta. *Vigencia transitoria de determinadas disposiciones reglamentarias*

Quinta. *Adaptación municipal a lo previsto en esta ley*

Sexta. *Ejemplares de especies prohibidas como animales de*

compañía adquiridos con anterioridad a la entrada en vigor de la ley

DISPOSICIÓN DEROGATORIA

Única. *Derogación normativa*

DISPOSICIONES FINALES

Primera. *Desarrollo reglamentario*

Segunda. *Entrada en vigor.*

PROJECTE DE LLEI, DE LA GENERALITAT, SOBRE PROTECCIÓ, BENESTAR I Tinença D'ANIMALS DE COMPANYIA I ALTRES MESURES DE PROTECCIÓ ANIMAL

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La convivència de l'ésser humà durant milers d'anys amb els animals ha creat una dependència mútua en la qual la preocupació de la societat pel concepte de benestar animal o, si més no, per a disminuir el maltractament dels animals, només es remunta al passat segle xx. En tot cas, en la primera meitat d'aquell segle, el reflex normatiu d'aquesta preocupació se circumscriu a la regulació d'aspectes zoonòtics o de sanitat animal, amb la finalitat d'evitar la transmissió de malalties indesitjades a l'ésser humà o d'eradicar brots i epidèmies epizoòtiques en explotacions d'animals de producció, pels perjudicis econòmics que pogueren generar, o bé a aspectes relacionats amb la preservació de la natura i del medi natural o cinegètic. És a partir de la segona meitat del segle xx quan, a instàncies d'organitzacions internacionals de protecció d'animals, tenen lloc els tractats internacionals ratificats per Espanya: la Declaració Universal dels Drets de l'Animal, proclamada el 15 d'octubre de 1978, els convenis de Washington, Berna i Bonn, i els tractats, directives i reglaments de la Unió Europea, entre els quals destaca especialment la signatura del Tractat de Lisboa, pel qual es va modificar el tractat constitutiu de la Unió Europea, on es defineixen els animals com uns éssers sensibles, i diversos protocols sobre protecció i benestar animal, que han sigut l'origen de reglaments i directives comunitàries que contenen normes de protecció, sobretot en l'àmbit de les explotacions ramaderes i en matèria de benestar animal, però també per al control sanitari dels desplaçaments d'animals de companyia entre estats membres.

Tot això s'ha reflectit i s'ha transposat en diverses disposicions en el nostre ordenament jurídic intern, entre les quals cal esmentar, de manera particular, la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal i la Llei 32/2007, de 7 de novembre, per a l'atenció dels animals, en l'explotació, el transport, l'experimentació i el sacrifici, a més de diverses normes de caràcter sectorial.

II

En l'exposició de motius de la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat, sobre protecció dels animals de companyia es justificava que, a pesar que a la Comunitat Valenciana hi ha una profunda tradició de respecte cap als animals de companyia, amb aquesta llei es pretén augmentar la sensibilitat col·lectiva cap a comportaments més humanitaris i propis d'una societat moderna; la llei esmentada ha suposat un reconeixement explícit d'aquesta preocupació per a protegir els animals en l'àmbit domèstic i és un dels primers textos legals autonòmics que van veure la llum.

PROYECTO DE LEY, DE LA GENERALITAT, SOBRE PROTECCIÓN, BIENESTAR Y TENENCIA DE ANIMALES DE COMPAÑÍA Y OTRAS MEDIDAS DE PROTECCIÓN ANIMAL

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

I

La convivencia del ser humano durante miles de años con los animales ha creado una dependencia mutua en la que la preocupación de la sociedad por el concepto de bienestar animal o, por lo menos, para disminuir el maltrato de los animales, solo se remonta al pasado siglo xx. En todo caso, en la primera mitad de aquel siglo, el reflejo normativo de esta preocupación se circunscribe a la regulación de aspectos zoonóticos o de sanidad animal con el fin de evitar la transmisión de enfermedades indeseadas al ser humano o de erradicar brotes y epidemias epizoóticas en explotaciones de animales de producción, por los perjuicios económicos que pudieran generar, o bien a aspectos relacionados con la preservación de la naturaleza y del medio natural o cinegético. Es a partir de la segunda mitad del siglo xx cuando, a instancias de organizaciones internacionales de protección de animales, tienen lugar los tratados internacionales ratificados por España: la Declaración universal de los derechos del animal, proclamada el 15 de octubre de 1978, los convenios de Washington, Berna y Bonn, y los tratados, directivas y reglamentos de la Unión Europea, entre los cuales destaca especialmente la firma del Tratado de Lisboa, por el cual se modificó el tratado constitutivo de la Unión Europea, donde se definen los animales como unos seres sensibles, y varios protocolos sobre protección y bienestar animal, que han sido el origen de reglamentos y directivas comunitarias que contienen normas de protección, sobre todo en el ámbito de las explotaciones ganaderas y en materia de bienestar animal, pero también para el control sanitario de los desplazamientos de animales de compañía entre Estados miembros.

Todo esto se ha reflejado y se ha traspuesto en varias disposiciones en nuestro ordenamiento jurídico interno, entre las cuales hay que mencionar, de manera particular, la Ley 8/2003, de 24 de abril, de sanidad animal y la Ley 32/2007, de 7 de noviembre, para la atención de los animales, en la explotación, el transporte, la experimentación y el sacrificio, además de varias normas de carácter sectorial.

II

En la exposición de motivos de la Ley 4/1994, de 8 de julio, de la Generalitat, sobre protección de los animales de compañía, se justificaba que, a pesar de que en la Comunitat Valenciana hay una profunda tradició de respeto hacia los animales de compañía, con esta ley se pretende aumentar la sensibilidad colectiva hacia comportamientos más humanitarios y propios de una sociedad moderna. Dicha ley ha supuesto un reconocimiento explícito de esta preocupación para proteger los animales en el ámbito doméstico y es uno de los primeros textos legales autonómicos que vieron la luz.

D'altra banda, en la legislació estatal no hi ha fins al moment cap text legal o reglamentari aprovat que continga una regulació específica sobre els animals de companyia, que únicament són referenciats en les dues lleis abans esmentades de manera tangencial i subsidiària. Així doncs, davant aquest buit normatiu, han sigut els legisladors autonòmics, a partir de l'última dècada del segle passat, els qui han assumit aquesta tasca reguladora, fent pròpia la preocupació creixent de la societat per a formular uns principis i drets en defensa dels animals de companyia i establir, en conseqüència, uns mecanismes de protecció a favor d'aquests.

No obstant això, el temps transcorregut i determinades mancances advertides en el text legal, s'han vist reflectits en el fet que la seua aplicació no ha sigut tan eficaç com hauria sigut desitjable i que, en l'actualitat, continuen produint-se accions i comportaments incívics que hauran de procurar atallar-se amb més fermesa mitjançant un nou instrument legal que garantisca nivells alts de protecció, benestar i tinença responsable dels animals de companyia.

III

Aquesta llei té el seu fonament en la necessitat de promulgar un instrument jurídic més eficaç en la defensa i protecció dels animals de companyia d'acord amb la demanda social i l'interés general. La seua finalitat essencial és aprofundir en les mesures educatives i de conscienciació social de la població per a un tractament digne dels animals de companyia, però també reforçar l'actuació de les administracions públiques en la tutela dels drets dels animals de companyia i l'enduriment del règim sancionador davant conductes incíviques i cruels amb els animals de companyia. Per això, no es limita únicament a introduir modificacions puntuals en la Llei 4/1994, de 8 de juliol, sinó que en substitució d'aquesta, es configura oportunament com un nou text legal actualitzat que aborda amb caràcter integral i de manera completa la regulació de tots aquells aspectes relacionats amb els animals de companyia en l'àmbit de la Comunitat Valenciana, sense perjudici del desenvolupament reglamentari posterior que haurà de promulgar-se per a concretar-ne les normes. D'aquesta manera, es procura més coherència i sistemàtica de la normativa com a instrument més adequat per a la consecució de les finalitats perseguides, i també s'aclareix i es facilita a la ciutadania el coneixement de les obligacions que hauran d'assumir respecte a aquests animals.

En la redacció s'ha tingut en compte el principi de proporcionalitat, per això aquesta llei conté la regulació imprescindible per a atendre les finalitats perseguides, després de constatar en cada situació que pugui produir-se, que pose en risc el benestar animal o fins i tot en situacions de maltractament, que no hi ha altres mesures menys restrictives de drets, o que imposen menys obligacions a les persones a qui va destinada. Atesa aquesta orientació, el desenvolupament reglamentari i l'aplicació de la llei per part de les administracions públiques haurà de respectar aquest principi de proporcionalitat. Aquesta proporcionalitat és present, entre altres punts de la llei, en la consideració que fa la llei dels animals de companyia amb funcions socials, com per exemple els dedicats a la caça, per als quals es fan algunes excepcions puntuals a la norma general en el text,

Por otro lado, en la legislación estatal no existe hasta el momento ningún texto legal o reglamentario aprobado que contenga una regulación específica sobre los animales de compañía, que únicamente son referenciados en las dos leyes anteriormente mencionadas de manera tangencial y subsidiaria. Así pues, ante este vacío normativo, han sido los legisladores autonómicos, a partir de la última década del siglo pasado, quienes han asumido esta tarea reguladora, haciendo propia la preocupación creciente de la sociedad para formular unos principios y derechos en defensa de los animales de compañía y establecer, en consecuencia, unos mecanismos de protección a su favor.

Sin embargo, el tiempo transcurrido y determinadas carencias advertidas en el texto legal se han visto reflejados en que su aplicación no ha sido tan eficaz como habría sido deseable y que, en la actualidad, continúan produciéndose acciones y comportamientos incívicos que procurarán atajarse con más firmeza mediante un nuevo instrumento legal que garantice niveles altos de protección, bienestar y tenencia responsable de los animales de compañía.

III

Esta ley tiene su cimiento en la necesidad de promulgar un instrumento jurídico más eficaz en la defensa y protección de los animales de compañía de acuerdo con la demanda social y el interés general. Su finalidad esencial es profundizar en las medidas educativas y de concienciación social de la población para un tratamiento digno de los animales de compañía, pero también reforzar la actuación de las administraciones públicas en la tutela de los derechos de los animales de compañía y el endurecimiento del régimen sancionador ante conductas incívicas y crueles con los animales de compañía. Por eso, no se limita únicamente a introducir modificaciones puntuales en la Ley 4/1994, de 8 de julio, sino que en su sustitución, se configura oportunamente como un nuevo texto legal actualizado que aborda con carácter integral y de manera completa la regulación de todos aquellos aspectos relacionados con los animales de compañía en el ámbito de la Comunitat Valenciana, sin perjuicio del desarrollo reglamentario posterior que se promulgará para concretar las normas. De este modo, se procura más coherencia y sistemática de la normativa como instrumento más adecuado para la consecución de las finalidades perseguidas, así como se aclara y se facilita a la ciudadanía el conocimiento de las obligaciones que tendrá que asumir respecto a estos animales.

En la redacción se ha tenido en cuenta el principio de proporcionalidad. Por eso esta ley contiene la regulación imprescindible para atender las finalidades perseguidas, después de constatar en cada situación que pueda producirse, que ponga en riesgo el bienestar animal o incluso en situaciones de maltrato, que no hay otras medidas menos restrictivas de derechos o que impongan menos obligaciones a las personas a quién va destinada. Teniendo en cuenta esta orientación, el desarrollo reglamentario y la aplicación de la ley por parte de las administraciones públicas respetarán este principio de proporcionalidad. Esta proporcionalidad está presente, entre otros puntos de la ley, en la consideración que hace la ley de los animales de compañía con funciones sociales, como por ejemplo los dedicados a la caza, para los que se hacen algunas excepciones puntuales

donades les peculiaritats de les seues funcions socials, sense que per això deixen de tindre l'empara legal que assegura el seu benestar.

El contingut d'aquesta llei és coherent amb la resta de l'ordenament jurídic, nacional i de la Unió Europea, i genera un marc normatiu estable, previsible, integrat, clar i de certesa, que facilita el coneixement i la comprensió i, en conseqüència, l'actuació i presa de decisions de les persones i empreses. A l'efecte s'ha tingut una especial cura en l'ús del llenguatge no sexista i no cosificant de la llei. El coneixement científic de què disposem en l'era moderna haurà de facilitar que no es continue considerant els animals no humans com a objectes o coses, és necessari reconèixer que són éssers sensibles amb identitat, autonomia intrínseca i individualitat. Això hauria de veure's reflectit en tots els àmbits del llenguatge i especialment en les lleis, però una cosa és no cosificar-los i reconèixer la seua individualitat, i una altra és no reconèixer la dependència que tenen els animals de companyia del seu responsable legal. Aquesta dependència és la que genera les obligacions legals que exigeix la llei cap als responsables legals dels animals de companyia. Introduir un llenguatge ple d'igualtat en la llei restaria garanties a la protecció i defensa dels animals de companyia.

La tinença implica responsabilitat legal d'atenció i cura, i la convivència en igualtat implica respecte mutu. Sense entrar en les comparacions cognitives de sentiments o emocions, que en tot cas es pot afirmar que són diferents segons l'espècie animal, la llei defineix quines són les obligacions legals de la ciutadania i les administracions en relació amb els animals de companyia i el llenguatge legal haurà de ser aquell que implique o explique amb més claredat, transparència, rigor i seguretat jurídica aquestes obligacions. La llei planteja amb objectivitat un caràcter regulador de situacions reals, que facen la llei aplicable en tots els seus aspectes, que eludisca figures declaratives no quantificables o de difícil aplicació pel seu caràcter intrínsec d'apreciació subjectiva.

Des d'un punt de vista competencial, aquest text legal es dicta conforme a la planificació legislativa de l'Acord del Consell de 12 de gener de 2018, pel qual s'aprova el Pla Normatiu de l'Administració de la Generalitat per a 2018, en atenció a les competències de desenvolupament legislatiu i execució en matèria de sanitat i higiene i de medi ambient, així com la competència exclusiva en matèria d'agricultura i ramaderia que aquesta comunitat autònoma té atribuïda, de conformitat amb el seu Estatut d'Autonomia.

IV

Des del punt de vista del contingut i com a aspectes destacables, aquesta llei, de la mateixa manera que la seua predecessora, ha optat per circumscriure el seu propi àmbit d'aplicació a la defensa dels animals de companyia i no generalitzar el marc de regulació i protecció a totes les espècies animals. Això es deu a la consideració del fet que aquest text legal haurà de posar l'èmfasi en la defensa dels animals de companyia que no han sigut objecte de regulació estatal o de la Unió Europea, per la qual cosa no gaudeixen de cap marc de protecció jurídica específica a escala comunitària

a la norma general en el text, tenint en cuenta les peculiaritats de les seues funcions socials, sin que por ello dejen de tener el amparo legal que asegura su bienestar.

El contenido de esta ley es coherente con el resto del ordenamiento jurídico, nacional y de la Unión Europea, y genera un marco normativo estable, predecible, integrado, claro y de certeza, que facilita el conocimiento y la comprensión y, en consecuencia, la actuación y toma de decisiones de las personas y empresas. Al efecto se ha tenido un especial cuidado en el uso del lenguaje no sexista y no cosificante de la ley. El conocimiento científico del que disponemos en la era moderna facilitará que no se continúe considerando a los animales no humanos como objetos o cosas. Es necesario reconocer que son seres sensibles con identidad, autonomía intrínseca e individualidad. Esto tendría que verse reflejado en todos los ámbitos del lenguaje y especialmente en las leyes. Pero una cosa es no cosificarlos y reconocer su individualidad, y otra es no reconocer la dependencia que tienen los animales de compañía de su responsable legal. Esta dependencia es la que genera las obligaciones legales que exige la ley hacia los responsables legales de los animales de compañía. Introducir un lenguaje lleno de igualdad en la ley restaría garantías a la protección y defensa de los animales de compañía.

La tenencia implica responsabilidad legal de atención y cuidado, y la convivencia en igualdad implica respeto mutuo. Sin entrar en las comparaciones cognitivas de sentimientos o emociones, que en todo caso se puede afirmar que son diferentes según la especie animal, la ley define cuáles son las obligaciones legales de la ciudadanía y las administraciones en relación con los animales de compañía y el lenguaje legal tendrá que ser aquel que implique o explique con más claridad, transparencia, rigor y seguridad jurídica estas obligaciones. La ley plantea con objetividad un carácter regulador de situaciones reales, que hagan la ley aplicable en todos sus aspectos, que eluda figuras declarativas no cuantificables o de difícil aplicación por su carácter intrínseco de apreciación subjetiva.

Desde un punto de vista competencial, este texto legal se dicta conforme a la planificación legislativa del Acuerdo del Consell, de 12 de enero de 2018, por el que se aprueba el Plan normativo de la administración de la Generalitat para 2018, en atención a las competencias de desarrollo legislativo y ejecución en materia de sanidad e higiene y de medio ambiente, así como la competencia exclusiva en materia de agricultura y ganadería que esta comunidad autónoma tiene atribuida, en conformidad con su estatuto de autonomía.

IV

Desde el punto de vista del contenido y como aspectos destacables, esta ley, del mismo modo que su predecessora, ha optado para circunscribir su propio ámbito de aplicación a la defensa de los animales de compañía y no generalizar el marco de regulación y protección a todas las especies animales. Esto se debe a la consideración de que este texto legal pondrá el énfasis en la defensa de los animales de compañía que no han sido objeto de regulación estatal o de la Unión Europea, por lo cual no disfrutaban de ningún marco de protección jurídica específica a escala comunitaria o

o nacional. No obstant això, conscients de les llacunes jurídiques estatals o comunitàries que en alguns casos deixen sense protecció i defensa a alguns altres animals en determinades situacions, s'ha disposat a una sèrie de mesures de protecció en un títol específic per a aquells animals que no es troben emparats per una altra normativa específica o general de protecció del benestar animal que els pugui ser aplicable i especialment estaran emparats per aquesta llei.

Així mateix, s'imposen limitacions a algunes pràctiques amb animals i a l'ús d'animals en determinats espectacles. La llei també defineix aquells animals que es poden considerar animals de companyia i especifica la prohibició de tinença i comercialització com a tals uns altres, com per exemple els animals salvatges, i esmenta en concret primats i grans felins per motius de seguretat, de benestar animal, i evitar el maltractament animal derivat del trànsit clandestí d'espècies salvatges i silvestres que no s'adapten a l'entorn humà.

Un aspecte destacable d'aquesta llei és el relatiu a la determinació i concreció de l'àmbit competencial de la norma entre administracions públiques i el col·laboratiu amb entitats de defensa i protecció d'animals de companyia. Sens dubte, l'efectivitat plena d'una disposició legal depèn en gran manera de la claredat i precisió de les normes organitzatives que delimiten l'àmbit d'actuació de les diferents administracions, sobretot en aquells casos en què en la planificació, gestió i inspecció d'una matèria concorren diverses administracions públiques, que en uns casos hauran d'actuar amb caràcter independent però en uns altres hauran d'exercir les seues competències de manera concurrent o, si més no, coordinada. Una d'aquestes competències és la potestat sancionadora, que haurà de ser exercida amb rotunditat per a evitar la sensació social d'impunitat i la no aplicació efectiva de la llei; per a aconseguir-ho la llei regula amb més precisió les competències sancionadores i la possibilitat de ser assumides per altres administracions per a evitar el seu no exercici davant la manca tan freqüent de mitjans en els municipis. També és fonamental la col·laboració de la societat, no ja des del punt de vista de cada ciutadà, sinó des de l'associatiu d'aquelles entitats motivades per un afany desinteressat de protecció i defensa dels animals i que compleixen un paper primordial i insubstituïble en molts casos de desemparament d'animals de companyia. La llei els té en compte i fomenta la seua col·laboració i implicació en el compliment de les finalitats de la llei.

És fonamental per a l'èxit d'aquesta llei que totes les administracions públiques implicades en l'aplicació de la Llei de la Generalitat sobre protecció, benestar i tinença d'animals i altres mesures de protecció animal, mitjançant els procediments de cooperació i col·laboració, adopten les mesures necessàries perquè aquesta tinga el major grau de compliment possible.

V

La llei introdueix novetats importants en la regulació de la matèria a la Comunitat Valenciana, com per exemple l'anomenat «sacrifici zero», de manera que no es permetrà el sacrifici o mort induïda en un animal per qüestions econòmiques, de sobrepoblació, manca de places en un

nacional. Sin embargo, conscientes de las lagunas jurídicas estatales o comunitarias que en algunos casos dejan sin protección y defensa a algunos otros animales en determinadas situaciones, se ha dispuesto una serie de medidas de protección en un título específico para aquellos animales que no se encuentren amparados por otra normativa específica o general de protección del bienestar animal que les pueda ser aplicable y especialmente estarán amparados por esta ley.

Así mismo, se imponen limitaciones a algunas prácticas con animales y al uso de animales en determinados espectáculos. La ley también define aquellos animales que se pueden considerar animales de compañía y especifica la prohibición de tenencia y comercialización como tales otros, como por ejemplo los animales salvajes, y menciona en concreto primates y grandes felinos por motivos de seguridad, de bienestar animal, y evitar el maltrato animal derivado del tráfico clandestino de especies salvajes y silvestres que no se adaptan al entorno humano.

Un aspecto destacable de esta ley es el relativo a la determinación y concreción del ámbito competencial de la norma entre administraciones públicas y el colaborativo con entidades de defensa y protección de animales de compañía. Sin duda, la efectividad plena de una disposición legal depende en gran medida de la claridad y precisión de las normas organizativas que delimitan el ámbito de actuación de las diferentes administraciones, sobre todo en aquellos casos en que en la planificación, gestión e inspección de una materia concurren varias administraciones públicas, que en unos casos actuarán con carácter independiente, pero en otros tendrán que ejercer sus competencias de manera concurrente o, por lo menos, coordinada. Una de estas competencias es la potestad sancionadora, que será ejercida con rotundidad para evitar la sensación social de impunidad y la no aplicación efectiva de la ley. Para lograrlo, la ley regula con más precisión las competencias sancionadoras y la posibilidad de ser asumidas por otras administraciones para evitar su no ejercicio ante la carencia tan frecuente de medios en los municipios. También es fundamental la colaboración de la sociedad, no ya desde el punto de vista de cada ciudadano, sino desde el asociativo de aquellas entidades motivadas por un afán desinteresado de protección y defensa de los animales y que cumplen un papel primordial e insubstituïble en muchos casos de desamparo de animales de compañía. La ley los tendrá en cuenta y fomentará su colaboración e implicación en el cumplimiento de las finalidades de la ley.

Es fundamental para el éxito de esta ley que todas las administraciones públicas implicadas en la aplicación de la ley, de la Generalitat, sobre protección, bienestar y tenencia de animales y otras medidas de protección animal, mediante los procedimientos de cooperación y colaboración, adopten las medidas necesarias para que esta tenga el mayor grado de cumplimiento posible.

V

La ley introduce novedades importantes en la regulación de la materia en la Comunitat Valenciana, como por ejemplo el llamado «sacrifici zero». De forma que no se permitirá el sacrificio o muerte inducida en un animal por cuestiones económicas, de sobrepoblación, carencia de plazas en un

centre d'acolliment, impossibilitat de trobar adoptant en un termini determinat, abandó del responsable legal, vellesa, ni malaltia o lesió amb possibilitat de tractament. Això és una demanda social que mostra més sensibilitat cap als animals i la necessitat d'un tracte més digne com a éssers sensibles; seguint aquest plantejament, la llei tipifica conductes sancionables mitjançant una sèrie de prohibicions d'actuacions que posen en risc el benestar, causen lesions o els facen objecte de maltractaments.

La Llei 8/2010, de 23 de juny, de règim local de la Comunitat Valenciana, en el seu article 33.3.q) determina que els municipis tenen competències pròpies en matèria de la recollida i gestió d'animals vagabunds i abandonats. Referent a això la present llei complementa i amplia el regulat en aquesta matèria per la Llei 4/1994, de 8 de juliol, que ara es deroga, regulant noves atribucions i funcions que garantisquen un important compromís de l'administració local en la protecció i defensa dels animals de companyia.

La llei dona empara legal a les demandes del municipalisme sobre la regulació del nombre d'animals de companyia en habitatges amb la suficient flexibilitat i proporcionalitat que permeta adaptar les resolucions municipals a cada situació real. La llei respon també a altres demandes del municipalisme com és l'ús censatari del Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia, el reconeixement de la capacitat i responsabilitat dels municipis per al control de fauna urbana perjudicial, la regulació legal de les colònies felines, la possibilitat de delegar la instrucció d'expedients sancionadors en les diputacions, i la possibilitat legal d'establir taxes per serveis d'acolliment, cria i tinença per al finançament municipal que exigeix el compliment d'aquesta llei.

L'eradicació de l'abandó és una de les finalitats més importants d'aquesta llei i, per a aconseguir-ho, s'han implementat noves mesures legals en relació amb els pilars fonamentals per a la lluita contra l'abandó, com són la plena identificació introduint la traçabilitat d'aquesta, l'obligació de conèixer l'origen en el registre i signatura del titular nou i antic en el canvi de responsable legal, l'obligació d'identificació en tots els canvis de responsables legals, l'accessibilitat del Registre Supramunicipal d'Identificació a tots els agents que lluiten contra l'abandó, auditories anuals del registre esmentat per a garantir el bon funcionament i la qualitat; quant a l'esterilització, s'obliga a esterilitzar els animals de l'espècie canina que no estiguen controlats, els animals abandonats o vagabunds provinents de centres d'acolliment i les colònies felines; quant a la formació, la llei introdueix de manera obligatòria la formació de totes les persones que treballen en centres relacionats amb animals de companyia i agents públics que es relacionen mitjançant el seu treball amb animals de companyia.

La llei també estableix l'obligació de dur a terme campanyes de divulgació i educació; quant al foment de l'adopció com un altre pilar fonamental de la lluita enfront de l'abandó, la llei crea serveis públics d'adopció als ajuntaments, estableix mesures de foment i divulgació de l'adopció, i regula el seguiment de l'eficàcia de l'adopció.

La recollida d'animals abandonats i els centres d'acolliment són objecte d'una regulació més extensa en la llei per a

centro de acogida, imposibilidad de encontrar adoptante en un plazo determinado, abandono del responsable legal, vejez, ni enfermedad o lesión con posibilidad de tratamiento. Esto es una demanda social que muestra más sensibilidad hacia los animales y la necesidad de un trato más digno como seres sensibles. Siguiendo este planteamiento, la ley tipifica conductas sancionables mediante una serie de prohibiciones de actuaciones que pongan en riesgo el bienestar, causen lesiones o les hagan objeto de maltratos.

La Ley 8/2010, de 23 de junio, de régimen local de la Comunitat Valenciana, en su artículo 33.3.q) determina que los municipios tienen competencias propias en materia de la recogida y gestión de animales vagabundos y abandonados. Al respecto, la presente ley complementa y amplía lo regulado en esta materia por la Ley 4/1994, de 8 de julio, que ahora se deroga, regulando nuevas atribuciones y funciones que garantizan un importante compromiso de la administración local en la protección y defensa de los animales de compañía.

La ley ofrece amparo legal a las demandas del municipalismo sobre la regulación del número de animales de compañía en viviendas con la suficiente flexibilidad y proporcionalidad que permita adaptar las resoluciones municipales a cada situación real. La ley responde también a otras demandas del municipalismo como es el uso censatario del Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía, el reconocimiento de la capacidad y responsabilidad de los municipios para el control de fauna urbana perjudicial, la regulación legal de las colonias felinas, la posibilidad de delegar la instrucción de expedientes sancionadores a las diputaciones y la posibilidad legal de establecer tasas por servicios de acogida, cría y tenencia para la financiación municipal que exige el cumplimiento de esta ley.

La erradicación del abandono es una de las finalidades más importantes de esta ley y, para conseguirlo, se han implementado nuevas medidas legales en relación con los pilares fundamentales para la lucha contra el abandono, como son la plena identificación introduciendo la su trazabilidad, la obligación de conocer el origen en el registro y firma del titular nuevo y antiguo en el cambio de responsable legal, la obligación de identificación en todos los cambios de responsables legales, la accesibilidad del Registro Supramunicipal de Identificación a todos los agentes que luchan contra el abandono, auditorías anuales de dicho registro para garantizar su buen funcionamiento y calidad. En cuanto a la esterilización, se obliga a esterilizar a los animales de la especie canina que no estén controlados, animales abandonados o vagabundos provenientes de centros de acogida y colonias felinas. En cuanto a la formación, la ley introduce de manera obligatoria la formación de todas las personas que trabajen en centros relacionados con animales de compañía y agentes públicos que se relacionen mediante su trabajo con animales de compañía.

La ley también establece la obligación de llevar a cabo campañas de divulgación y educación. En cuanto al fomento de la adopción como otro pilar fundamental de la lucha frente al abandono, la ley crea servicios públicos de adopción en los ayuntamientos, establece medidas de fomento y divulgación de la adopción y regula el seguimiento de la eficacia de la adopción.

La recogida de animales abandonados y los centros de acogida son objeto de una regulación más extensa en la ley

garantir la protecció i el benestar dels animals abandonats que són recollits, així s'estableix com a funció exclusiva dels municipis la recollida, l'acolliment i l'adopció, que podran gestionar per si mateixos o mitjançant fórmules de gestió indirecta de serveis públics mitjançant clàusules socials a entitats que prevegen les finalitats perseguides en aquesta llei; es regula la traçabilitat d'aquests animals abandonats fins a ser adoptats, s'inclouen plans d'enriquiment social i ambiental per als animals allotjats, i es regula la figura de les cases d'acolliment dependents dels centres d'acolliment. La llei regula els centres de cria i venda d'animals de companyia establint una llista positiva d'animals que es poden comercialitzar, l'obligació de certificar la salut en gossos i gats i de vendre'ls identificats, la traçabilitat dels animals que es comercialitzen, i els requisits per al seu benestar que hauran de complir els animals en els centres de cria. aquesta llei no té per finalitat i no pot implantar normes de comerç que tenen ja la seua pròpia regulació legal dins d'un marc jurídic de llibertat de mercat. La funció d'aquesta llei resideix a establir les condicions mínimes que garantisquen el benestar animal quan es produeixen els canvis de titularitat entre responsables legals dels animals de companyia dins del marc jurídic actual del comerç. La llei en aquest aspecte aplica la regulació imprescindible per a aconseguir les finalitats de la norma, després de constatar que no hi ha altres mesures menys restrictives de drets, o que imposen menys obligacions a les persones a qui va destinada per a aconseguir aquestes finalitats.

VI

La llei s'estructura en una exposició de motius, nou títols en cinquanta-dos articles, cinc disposicions addicionals, sis disposicions transitòries, una disposició derogatòria, i una disposició final.

En el títol I es recullen les disposicions generals, en les quals en primer lloc es defineixen l'objecte, les finalitats i els principis de la llei que hauran de guiar l'actuació de les administracions i la ciutadania en la defensa i preservació dels animals de companyia. Es detallen les definicions a l'efecte d'aquesta llei i s'especifiquen les exclusions.

El títol II estableix les normes relatives en la tinença dels animals i la seua protecció amb una relació exhaustiva d'obligacions i prohibicions dels responsables legals dels animals que pretén definir totes aquelles conductes que afecten els animals de companyia de manera negativa i positiva i la regulació del transport dels animals de companyia. Es regulen els tractaments obligatoris i la identificació, establint els tractaments que seran considerats obligatoris i el seu règim d'autorització, així com l'obligació i els procediments d'identificació com a sistema que garantisca per mitjà d'un compliment ferm i solidari la protecció animal efectiva.

Es regula el funcionament del Registre Supramunicipal d'Identificació dels Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana, que es converteix en un sistema efectiu obert a totes aquelles entitats i administracions que intervenen en la protecció animal. Es defineixen els requisits que hauran de complir el sacrifici compassiu dels animals, que es limiten a causes justificades. I finalment es detallen les obligacions en les exposicions, exhibicions i fires i la seua regulació per a protegir els animals de companyia.

para garantizar la protección y el bienestar de los animales abandonados que son recogidos. Así se establece como función exclusiva de los municipios la recogida, acogida y adopción, que podrán gestionar por sí mismos o mediante fórmulas de gestión indirecta de servicios públicos mediante cláusulas sociales a entidades que prevean las finalidades perseguidas en esta ley. Se regula la trazabilidad de estos animales abandonados hasta ser adoptados. Se incluyen planes de enriquecimiento social y ambiental para los animales alojados. Y se regula la figura de las casas de acogida dependientes de los centros de acogida. La ley regula los centros de cría y venta de animales de compañía estableciendo una lista positiva de animales que se pueden comercializar, la obligación de certificar la salud en perros y gatos y de venderlos identificados, la trazabilidad de los animales que se comercializan y los requisitos para su bienestar que tendrán que cumplir los animales en los centros de cría. Esta ley no tiene por finalidad y no puede implantar normas de comercio que tienen ya su propia regulación legal dentro de un marco jurídico de libertad de mercado. La función de esta ley reside a establecer las condiciones mínimas que garanticen el bienestar animal cuando se producen los cambios de titularidad entre responsables legales de los animales de compañía dentro del marco jurídico actual del comercio. La ley, en este aspecto, aplica la regulación imprescindible para alcanzar las finalidades de la norma, después de constatar que no hay otras medidas menos restrictivas de derechos o que impongan menos obligaciones a las personas a quienes va destinada para alcanzar estas finalidades.

VI

La ley se estructura en una exposición de motivos, nueve títulos en cincuenta y dos artículos, cinco disposiciones adicionales, seis disposiciones transitorias, una disposición derogatoria y una disposición final.

En el título I se recogen las disposiciones generales, en las cuales en primer lugar se definen el objeto, las finalidades y los principios de la ley que guiarán la actuación de las administraciones y la ciudadanía en la defensa y preservación de los animales de compañía. Se detallan las definiciones a efectos de esta ley y se especifican las exclusiones.

El título II establece las normas relativas en la tenencia de los animales y su protección con una relación exhaustiva de obligaciones y prohibiciones de los responsables legales de los animales que pretende definir todas aquellas conductas que afecten a los animales de compañía de manera negativa y positiva y la regulación del transporte de los animales de compañía. Se regulan los tratamientos obligatorios y la identificación, estableciendo los tratamientos que serán considerados obligatorios y su régimen de autorización, así como la obligación y los procedimientos de identificación como sistema que garantice, por medio de un cumplimiento firme y solidario, la protección animal efectiva.

Se regula el funcionamiento del Registro Supramunicipal de Identificación de los Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana, que se convierte en un sistema efectivo abierto a todas aquellas entidades y administraciones que intervienen en la protección animal. Se definen los requisitos que cumplirán el sacrificio compasivo de los animales, que se limitan a causas justificadas. Y, finalmente, se detallan las obligaciones en las exposiciones, exhibiciones y ferias y su regulación para proteger los animales de compañía.

En el títol III es defineix el concepte de nucli zoològic i els requisits que hauran de complir, així com els requisits específics per a les granges i els establiments públics de venda d'animals de companyia, i els establiments per al manteniment temporal d'animals de companyia. Es crea el Registre de nuclis zoològics de la Comunitat Valenciana i les condicions per a registrar animals.

En el títol IV es tracta l'abandó dels animals de companyia i els centres d'acolliment. Es tracta de la decisiva tasca municipal de recollida, allotjament i lliurament en adopció dels animals abandonats i es defineixen tots els aspectes de l'abandó d'animals i els centres de recollida i el destí d'aquests animals que s'estableixen de manera detallada totes les mesures que garantisquen un tractament adequat d'aquests animals i la seua integració de nou mitjançant l'adopció amb nous responsables legals.

El títol V tracta dels òrgans consultius i les entitats col·laboradores de protecció i defensa animal. Es crea el Registre d'entitats col·laboradores de Protecció i Defensa Animal i el reconeixement de la seua activitat en matèria de protecció i defensa dels animals de companyia. Es crea el Consell Assessor i Consultiu en matèria de protecció animal i se'n regula la composició i el funcionament.

El títol VI tracta de la formació i divulgació en la matèria objecte d'aquesta llei, aspecte de gran importància per a la conscienciació social i el coneixement de les obligacions i prohibicions que estableix aquesta llei. S'estén l'obligació de la formació per a aquells agents públics en les tasques de supervisió i control, treballadors i voluntaris relacionats amb centres de cria, acolliment, venda, manteniment i aquells nuclis zoològics que es considere reglamentàriament.

El títol VII fixa les mesures d'inspecció i vigilància que competeixen a les administracions autonòmiques i locals per a evitar duplicitats i especifica el contingut per a un compliment efectiu de la llei. S'hi especifiquen les obligacions de l'inspeccionat.

El títol VIII agrupa totes les mesures de protecció que no són aplicables als considerats com a animals de companyia en determinades situacions en les quals manquen de protecció legal, com la prohibició d'unes certes activitats esportives per motius de crueltat i espectacles circenses itinerants d'animals per a garantir un benestar d'acord amb les seues necessitats etològiques.

El títol IX tipifica les infraccions de les quals disposa la llei i les corresponents sancions aplicables, per la qual cosa es dota de suficients instruments legals per a fer complir la llei d'una manera efectiva i contundent de tal forma que es minimitze qualsevol sofriment i maltractament dels animals de companyia.

En les disposicions addicionals es preveuen diferents aspectes complementaris de la llei que permeten una millor implantació o un millor desenvolupament com, entre altres, la creació del registre d'inhabilitats, el destí finalista dels ingressos per sancions i taxes.

Les disposicions transitòries permeten l'adaptació progressiva de la implantació de les mesures legals, de manera que els ajuntaments, com a protagonistes del compliment efectiu d'aquesta llei, tenen un període transitori per a adequar els

En el título III se define el concepto de núcleo zoológico y los requisitos que cumplirán, así como los requisitos específicos para las granjas y los establecimientos públicos de venta de animales de compañía y los establecimientos para el mantenimiento temporal de animales de compañía. Se crea el Registro de Núcleos Zoológicos de la Comunitat Valenciana y las condiciones para registrar animales.

En el título IV se trata el abandono de los animales de compañía y los centros de acogida. Se trata de la decisiva tarea municipal de recogida, alojamiento y entrega en adopción de los animales abandonados y se definen todos los aspectos del abandono de animales y los centros de recogida y el destino de estos animales. Se establecen de manera detallada todas las medidas que garanticen un tratamiento adecuado de estos animales y su integración de nuevo mediante la adopción con nuevos responsables legales.

El título V trata de los órganos consultivos y las entidades colaboradoras de protección y defensa animal. Se crea el Registro de Entidades Colaboradoras de Protección y Defensa Animal y el reconocimiento de su actividad en materia de protección y defensa de los animales de compañía. Se crea el Consejo Asesor y Consultivo en Materia de Protección Animal y se regula su composición y funcionamiento.

El título VI trata de la formación y divulgación en la materia objeto de esta ley, aspecto de gran importancia para la concienciación social y el conocimiento de las obligaciones y prohibiciones que establece esta ley. Se extiende la obligación de la formación para aquellos agentes públicos en las tareas de supervisión y control, trabajadores y voluntarios relacionados con centros de cría, acogida, venta, mantenimiento y aquellos núcleos zoológicos que se considere reglamentariamente.

El título VII fija las medidas de inspección y vigilancia que competen a las administraciones autonómicas y locales para evitar duplicidades y especifica su contenido para un cumplimiento efectivo de la ley. Se especifican las obligaciones del inspeccionado.

El título VIII agrupa todas las medidas de protección que no son aplicables a los considerados como animales de compañía en determinadas situaciones en las cuales carecen de protección legal, como la prohibición de ciertas actividades deportivas por motivos de crueldad y espectáculos circenses itinerantes de animales para garantizar un bienestar de acuerdo con sus necesidades etológicas.

El título IX tipifica las infracciones de que dispone la ley y las correspondientes sanciones aplicables, por lo que se dota de suficientes instrumentos legales para hacer cumplir la ley de una manera efectiva y contundente, de tal forma que se minimice cualquier sufrimiento y maltrato de los animales de compañía.

En las disposiciones adicionales se prevén diferentes aspectos complementarios de la ley que permitan su mejor implantación o mejor desarrollo como, entre otros, la creación del registro de inhabilitados o el destino finalista de los ingresos por sanciones y tasas.

Las disposiciones transitorias permiten la adaptación progresiva de la implantación de las medidas legales, de forma que los ayuntamientos, como protagonistas del cumplimiento efectivo de esta ley, tienen un periodo transitorio

seus pressupostos, ordenances, instal·lacions i serveis a les finalitats perseguides per la llei; també els titulars de nuclis zoològics i responsables legals i temporals tenen un període d'adaptació.

Finalment, la llei deroga la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat, de protecció dels animals de companyia, amb la qual cosa s'inicia un nou període de progrés en matèria de protecció i benestar dels animals de companyia i s'habilita el seu posterior i necessari desenvolupament reglamentari.

En aquesta llei han participat des del seu inici totes les entitats relacionades amb les finalitats perseguides per ella o afectades en el seu articulat. En la redacció s'ha procurat buscar un equilibri entre les postures i els interessos variis sempre garantint l'adequada protecció i el benestar dels animals de companyia i la conformitat amb el marc jurídic actual. En la tramitació s'han seguit els procediments establits en la normativa.

TÍTOL I DISPOSICIONS GENERALS

CAPÍTOL 1

Objecte, finalitats i àmbit de la llei

Article 1

Objecte de la llei

Aquesta llei té per objecte establir normes generals per a la protecció, el benestar i la tinença responsable dels animals de companyia i la protecció en determinades situacions d'altres animals, que es troben de manera permanent o temporal a la Comunitat Valenciana, amb independència del lloc de residència dels responsables legals i temporals.

Article 2

Fins, finalitats i principis de la llei

1. La fi general d'aquesta llei és la protecció i el benestar dels animals de companyia, i afavorir una responsabilitat i una implicació més elevades de les administracions, així com una conducta més cívica i bondadosa de la ciutadania en la defensa dels drets reconeguts per la llei i la preservació dels animals independentment de les seues circumstàncies o del lloc en què es troben.

2. Són finalitats d'aquesta llei:

- a) La tinença responsable.
- b) L'eradicació de l'abandó.
- c) Fomentar l'adopció com a mitjà alternatiu de tindre un animal de companyia.
- d) La planificació i el control de la reproducció dels animals de companyia prestant especial atenció a l'esterilització, si fa el cas, dels animals.
- e) La formació i divulgació en matèria de protecció i benestar animal.

para adecuar sus presupuestos, ordenanzas, instalaciones y servicios a las finalidades perseguidas por la ley. También los titulares de núcleos zoológicos y responsables legales y temporales tienen un periodo de adaptación.

Finalmente, la ley deroga la Ley 4/1994, de 8 de julio, de la Generalitat, de protección de los animales de compañía, con lo cual se inicia un nuevo periodo de progreso en materia de protección y bienestar de los animales de compañía y se habilita su posterior y necesario desarrollo reglamentario.

En esta ley han participado desde su inicio todas las entidades relacionadas con las finalidades perseguidas por ella o afectadas en su articulado. En la redacción se ha procurado buscar un equilibrio entre las diferentes posturas e intereses, siempre garantizando la adecuada protección y el bienestar de los animales de compañía y su conformidad con el marco jurídico actual. En su tramitación se han seguido los procedimientos establecidos en la normativa.

TÍTULO I DISPOSICIONES GENERALES

CAPÍTULO 1

Objeto, finalidades y ámbito de la ley

Artículo 1

Objeto de la ley

Esta ley tiene por objeto establecer normas generales para la protección, el bienestar y la tenencia responsable de los animales de compañía y la protección, en determinadas situaciones, de otros animales, que se encuentren de manera permanente o temporal en la Comunitat Valenciana, con independencia del lugar de residencia de los responsables legales y temporales.

Artículo 2

Fines, finalidades y principios de la ley

1. El fin general de esta ley es la protección y el bienestar de los animales de compañía, y favorecer una responsabilidad y una implicación más elevadas de las administraciones, así como una conducta más cívica y bondadosa de la ciudadanía en la defensa de los derechos reconocidos por la ley y la preservación de los animales, independientemente de sus circunstancias o del lugar en que se encuentren.

2. Son finalidades de esta ley:

- a) La tenencia responsable.
- b) La erradicación del abandono.
- c) El fomento de la adopción como medio alternativo de tener un animal de compañía.
- d) La planificación y el control de la reproducción de los animales de compañía, prestando especial atención a la esterilización, en su caso, de los animales.
- e) La formación y divulgación en materia de protección y bienestar animal.

- f) Fomentar i divulgar el paper beneficiós dels animals en la societat.
- g) Facilitar la correcta educació i socialització dels animals de manera adequada a la seua espècie, així com l'educació dels seus responsables legals.
- h) Dur a terme les inspeccions i els controls necessaris per al compliment correcte d'aquesta llei en tots els seus termes.
- i) Aconseguir la plena identificació dels animals de companyia obligats legalment.
- j) Eradicar el maltractament animal.
- k) La cria, venda i compra ètica i responsable dels animals de companyia.

3. Són principis d'aquesta llei:

- a) Els animals són éssers vius dotats de sensibilitat, així com de moviment voluntari, i hauran de rebre el tracte que, atenent bàsicament les seues necessitats fisiològiques i etològiques, procure el seu benestar.
- b) Ningú haurà de provocar maltractament als animals.

Article 3

Àmbit d'aplicació de la llei

1. L'àmbit d'aplicació d'aquesta llei s'entén referit als animals de companyia, i a aquells altres animals que puguen no tindre aquesta consideració amb les referències explícites o específiques efectuades en aquesta llei, que es troben en el marc de les competències de la Comunitat Valenciana, amb independència que estiguen o no censats o registrats, i siga el que siga el lloc de residència dels responsables legals o responsables temporals.
2. La llei és aplicable en els centres i establiments per al foment i l'atenció dels animals de companyia entre els quals es troben els dedicats en la venda, cria, residència, ensinistrament, competició, refugi d'animals abandonats i nuclis zoològics en general que tinguen instal·lacions i seus a la Comunitat Valenciana; així com en l'àmbit del transport i la circulació dels animals de companyia és aplicable també als residents i transeünts, i en el cas de les entitats de protecció i defensa animal, a aquelles que tinguen seu social a la Comunitat Valenciana o que treballen directament amb els animals de companyia encara que no disposen d'instal·lacions o establiments a la Comunitat Valenciana.

Article 4

Exclusions de la llei

Aquesta llei no és aplicable a:

1. Els animals utilitzats en espectacles taurins i en festejos taurins tradicionals autoritzats.
2. La fauna silvestre, incloent els animals salvatges, que visquen en el seu medi natural.

- f) El fomento y divulgación del papel beneficioso de los animales en la sociedad.
- g) La correcta educación y socialización de los animales de manera adecuada a su especie, así como la educación de sus responsables legales.
- h) Las inspecciones y los controles necesarios para el cumplimiento correcto de esta ley en todos sus términos.
- i) La plena identificación de los animales de compañía obligados legalmente.
- j) Erradicación del maltrato animal.
- k) La cría, venta y compra ética y responsable de los animales de compañía.

3. Son principios de esta ley:

- a) Los animales son seres vivos dotados de sensibilidad, así como de movimiento voluntario. Deberán de recibir el trato que, teniendo en cuenta básicamente sus necesidades fisiológicas y etológicas, procure su bienestar.
- b) Nadie deberá de provocar maltrato a los animales.

Artículo 3

Ámbito de aplicación de la ley

1. El ámbito de aplicación de esta ley se entiende referido a los animales de compañía y a aquellos otros animales que puedan no tener esta consideración con las referencias explícitas o específicas efectuadas en esta ley, que se encuentran en el marco de las competencias de la Comunitat Valenciana, con independència que estén o no censados o registrados y sea cual sea el lugar de residencia de los responsables legales o responsables temporales.
2. La ley es aplicable a los centros y establecimientos para el fomento y la atención de los animales de compañía, entre los cuales se encuentran los dedicados a la venta, cría, residencia, adiestramiento, competición, refugio de animales abandonados y núcleos zoológicos en general que tengan instalaciones y sedes en la Comunitat Valenciana. En el ámbito del transporte y la circulación de los animales de compañía, es aplicable también a los residentes y transeünts y, en el caso de las entidades de protección y defensa animal, a aquellas que tengan sede social en la Comunitat Valenciana o que trabajen directamente con los animales de compañía aunque no dispongan de instalaciones o establecimientos en la Comunitat Valenciana.

Artículo 4

Exclusiones de la ley

Esta ley no es aplicable a:

1. Los animales utilizados en espectáculos taurinos y en festejos taurinos tradicionales autorizados.
2. La fauna silvestre, incluyendo a los animales salvajes, que vivan en su medio natural.

3. Els animals de producció, inclosa l'aqüicultura, la piscicultura i les espècies cinegètiques, i els que s'utilitzen amb finalitats experimentals, que es regiran per la seua legislació específica. Excepte en els supòsits inclosos expressament en aquesta llei en el seu títol VIII.

4. Els animals assilvestrats.

CAPÍTOL 2 Definicions

Article 5

Definicions a l'efecte d'aquesta llei

Són definicions a l'efecte d'aquesta llei les contingudes en la normativa vigent de l'Estat i de la Unió Europea en matèria de sanitat i benestar animal, i les següents:

Animals abandonats: tot aquell animal de producció o de companyia o altres animals en captivitat que, independentment que estiga o no identificat quant al seu origen o responsable legal, circule per la via pública o es trobe en espais públics sense acompanyament de cap persona i del qual no s'haja denunciat la pèrdua o sostracció en un temps prudencial de no més de 72 hores; o aquell que no siga retirat d'un centre d'acolliment pel seu responsable legal o la persona autoritzada en els terminis establits per aquesta llei.

Animal assilvestrat: espècimen animal de procedència domèstica, que està establert i es mou lliurement en el medi natural i no viu ni es cria sota tutela, maneig ni supervisió de les persones.

Animals amb funcions socials: aquells animals dedicats a la caça, el treball, el pasturatge, fins esportius, policials, militars, en les modalitats, formes i usos tradicionals i establits en la normativa especial que regula aquestes pràctiques, així com animals-guia, pigalls o animals destinats a zooteràpia que han sigut ensinistrats en centres o per professionals especialitzats per a l'acompanyament, la conducció i l'auxili de persones amb diversitats funcionals.

Animals de companyia: aquells animals que viuen amb les persones, principalment en la llar, amb finalitats fonamentalment de companyia, d'oci, educatives o socials, independentment de l'espècie i sempre que la seua tinença no tinga com a destí el seu consum o l'aprofitament de les seues produccions, o no es duga a terme, en general, amb finalitats comercials o lucratives. A l'efecte d'aquesta llei s'inclouen tots els animals de l'espècie canina, felina i mustèlids domèstics, independentment de la fi al qual es destinen o el lloc on habiten. Aquesta definició serà aplicable a tots els invertebrats, amfibis, peixos, rèptils, ocells i xicotets mamífers diferents als destinats a la producció d'aliments la comercialització o la tinença dels quals com a animals de companyia no estiga prohibida per la normativa vigent.

Animal de companyia exòtic: animal de la fauna silvestre no autòctona que de manera individual depèn dels humans, conviu amb aquests i està adaptat a aquesta convivència; sempre que les seues característiques fisiològiques i etològiques li permeten viure en companyia en la llar.

3. Los animales de producción, incluida la acuicultura, la piscicultura y las especies cinegéticas, y los que se utilicen con fines experimentales, que se regirán por su legislación específica; excepto en los supuestos incluidos expresamente en esta ley en su título VIII.

4. Los animales asilvestrados.

CAPÍTULO 2 Definiciones

Artículo 5

Definiciones a efectos de esta ley

Son definiciones a efectos de esta ley las contenidas en la normativa vigente del Estado y de la Unión Europea en materia de sanidad y bienestar animal, y las siguientes:

Animales abandonados: todo aquel animal de producción o de compañía u otros animales en cautividad que, independientemente de que esté o no identificado en cuanto a su origen o responsable legal, circule por la vía pública o se encuentre en espacios públicos sin acompañamiento de ninguna persona y del cual no se haya denunciado la pérdida o sustracción en un tiempo prudencial de no más de 72 horas; o aquel que no sea retirado de un centro de acogida por su responsable legal o la persona autorizada en los plazos establecidos por esta ley.

Animal asilvestrado: espécimen animal de procedencia doméstica, que está establecido y se mueve libremente en el medio natural y no vive ni se cría bajo tutela, manejo ni supervisión de las personas.

Animales con funciones sociales: aquellos animales dedicados a la caza, el trabajo, el pastoreo, fines deportivos, policiales, militares, en las modalidades, formas y usos tradicionales y establecidos en la normativa especial que regule estas prácticas, así como animales guía, lazarillos o animales destinados a zooterapia que han sido adiestrados en centros o por profesionales especializados para el acompañamiento, conducción y auxilio de personas con diversidades funcionales.

Animales de compañía: aquellos animales que viven con las personas, principalmente en el hogar, con fines fundamentalmente de compañía, de ocio, educativas o sociales, independientemente de la especie y siempre que su tenencia no tenga como destino su consumo o el aprovechamiento de sus producciones, o no se lleve a cabo, en general, con fines comerciales o lucrativos. A efectos de esta ley se incluyen todos los animales de la especie canina, felina y mustélidos domésticos, independientemente del fin al cual se destinen o el lugar donde habiten. Esta definición será aplicable a todos los invertebrados, anfibios, peces, reptiles, pájaros y pequeños mamíferos diferentes a los destinados a la producción de alimentos cuya comercialización o tenencia como animales de compañía no esté prohibida por la normativa vigente.

Animal de compañía exótico: animal de la fauna silvestre no autóctona que de manera individual depende de los humanos, convive con estos y está adaptado a esta convivencia; siempre que sus características fisiológicas y etológicas le permitan vivir en compañía en el hogar.

Animals identificats: aquells animals que porten algun sistema d'identificació reconegut per les autoritats competents i es troben donats d'alta en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana, o en el registre equivalent en l'àmbit d'una altra comunitat autònoma, nacional o europeu.

Animals perduts o extraviats: aquells animals de producció o de companyia o altres animals en captivitat que, independentment que estiguen o no identificats, vaguen sense destí i sense acompanyament ni supervisió, sempre que els seus responsables legals o responsables temporals hagen comunicat el seu extraviament o pèrdua. En cas d'animals de companyia identificats, haurà d'haver-se comunicat la pèrdua al Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana o, en el cas altres animals domèstics, a l'autoritat competent.

Animal salvatge: aquells de la fauna silvestre que per les seues característiques físiques, etològiques o de comportament compleixen els requisits per a ser considerats com a animals potencialment perillosos i, en concret, dels artròpodes, peixos i amfibis: totes les espècies que amb una mossegada o un verí puguen suposar un risc greu per a la integritat física o la salut de les persones i dels animals; dels rèptils: totes les espècies verinoses, els cocodrils i els caimans, i totes aquelles espècies que en estat adult arriben als dos quilograms de pes o els superen, excepte en el cas de quelonis; dels mamífers: tots els primats i felins, així com les espècies que d'adults arriben als deu quilograms de pes o els superen, excepte les espècies carnívores el límit de les quals està en els cinc quilograms.

Animals vagabunds: aquells animals de producció o de companyia o altres animals en captivitat sense identificació, que no tenen responsable legal i vaguen sense destí i sense acompanyament ni supervisió.

Colònies felines: són grups de gats amb un grau de sociabilitat i domesticitat diferent, que viuen en estat de llibertat, però lligats a l'entorn humà i que s'assenten en espais públics mitjançant el reconeixement i la gestió dels ajuntaments.

Entitats de protecció i defensa dels animals: aquelles entitats amb àmbit d'actuació a la Comunitat Valenciana, sense ànim lucratiu, legalment constituïdes, i que tinguen com a finalitat principal la defensa i protecció dels animals.

Sacrifici compassiu: mort d'un animal de companyia assistida per un veterinari col·legiat, per mètodes ràpids, eficaços, no cruels i indolors, per a evitar-li un sofriment inútil a conseqüència de patir una malaltia sense possibilitat de curació o lesions que causen una pèrdua greu de qualitat de vida de l'animal o els supòsits establits en aquesta llei.

Maltractament d'animal de companyia: conducta intencionada per la qual, per qualsevol mitjà o procediment, s'exerceix una acció o omisió o comportament violent sobre un animal que provoqe lesions que menyscaben greument la seua salut o que el sotmeten a explotació sexual; o abandó, en condicions en les quals pugua perillar la seua vida o integritat.

Animales identificados: aquellos animales que llevan algún sistema de identificación reconocido por las autoridades competentes y se encuentren dados de alta en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana o en el registro equivalente en el ámbito de otra comunidad autónoma, nacional o europeo.

Animales perdidos o extraviados: aquellos animales de producción o de compañía u otros animales en cautividad que, independientemente de que estén o no identificados, vagan sin destino y sin acompañamiento ni supervisión, siempre que sus responsables legales o responsables temporales hayan comunicado su extravío o pérdida. En caso de animales de compañía identificados, se deberá haber comunicado su pérdida al Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana o, en el caso otros animales domèstics, a la autoridad competente.

Animal salvaje: aquellos de la fauna silvestre que por sus características físicas, etológicas o de comportamiento cumplen los requisitos para ser considerados como animales potencialmente peligrosos y, en concreto, de los artrópodos, peces y anfibios, todas las especies que con un mordisco o un veneno puedan suponer un riesgo grave para la integridad física o la salud de las personas y de los animales; de los reptiles, todas las especies venenosas, los cocodrilos y los caimanes y todas aquellas especies que en estado adulto lleguen a los dos kilogramos de peso o los superen, excepto en el caso de quelonios; de los mamíferos, todos los primates y felinos, así como las especies que de adultos lleguen a los diez kilogramos de peso o los superen, excepto las especies carnívoras cuyo el límite está en los cinco kilogramos.

Animales vagabundos: aquellos animales de producción o de compañía u otros animales en cautividad sin identificación que no tienen responsable legal y vagan sin destino y sin acompañamiento ni supervisión.

Colonias felinas: grupos de gatos con un grado de sociabilidad y domesticidad diferente, que viven en estado de libertad, pero ligados al entorno humano y que se asientan en espacios públicos mediante el reconocimiento y gestión de los ayuntamientos.

Entidades de protección y defensa de los animales: aquellas entidades con ámbito de actuación en la Comunitat Valenciana, sin ánimo lucrativo, legalmente constituidas y que tengan como finalidad principal la defensa y protección de los animales.

Sacrificio compasivo: muerte de un animal de compañía asistida por un veterinario colegiado, por métodos rápidos, eficaces, no crueles e indoloros, para evitarle un sufrimiento inútil a consecuencia de sufrir una enfermedad sin posibilidad de curación o lesiones que causen una pérdida grave de calidad de vida del animal o los supuestos establecidos en esta ley.

Maltrato de animal de compañía: conducta intencionada por la cual, por cualquier medio o procedimiento, se ejerce una acción u omisión o comportamiento violento sobre un animal que provoqe lesiones que menyscaben gravemente su salud o que lo sometan a explotació sexual o abandono, en condiciones en las que pueda peligrar su vida o integridad.

Responsable legal: la persona que figure inscrita com a tal en el registre d'identificació corresponent. En cas que no hi haja inscripció en el registre, es considerarà responsable legal qui pugui demostrar aquesta circumstància per qualsevol mètode admès en dret per a provar-ne la titularitat.

Responsable temporal: aquella persona que sense ser responsable legal en els termes establits en el punt anterior, tinga circumstancialment la responsabilitat i/o cura de l'animal.

Sacrifici: mort d'un animal per raons de sanitat animal, de salut pública, de seguretat, mediambiental, situacions d'emergència, perillositat o raons justificades d'acord amb els principis establits en aquesta llei, amb mètodes que impliquen el menor sofriment possible.

Veterinari col·laborador o autoritzat: persona llicenciada o graduada en veterinària, inscrita en el col·legi veterinari corresponent i reconeguda per l'autoritat competent per a l'execució de les funcions previstes en aquesta llei i desenvolupades reglamentàriament.

TÍTOL II DE LA RESPONSABILITAT SOBRE ELS ANIMALS I LES SEUES NORMES DE PROTECCIÓ

CAPÍTOL 1 Obligacions i prohibicions

Article 6 *Obligacions dels responsables legals i temporals d'animals de companyia*

1. Les obligacions següents corresponen als responsables legals i temporals i, en general, a totes aquelles persones que mantinguen o custodien animals de companyia o bé en gaudisquen:

a) Tractar als animals d'acord amb la seua condició d'éssers sensibles, proporcionant-los atenció, supervisió, control i cures suficients; una alimentació i beguda sana, adequada i convenient per al seu desenvolupament normal; unes bones condicions higienicosanitàries; la realització de l'exercici necessari; un espai suficient, higiènic, d'acord amb les seues necessitats etològiques, amb protecció enfront de les inclemències meteorològiques, i que en permeta el control amb una freqüència adequada; companyia en cas d'animals gregaris, que en cap cas podran mantindre's aïllats de l'home o altres animals; i en general, una atenció adequada a les necessitats etològiques i físiques de l'espècie i de cada individu.

b) Impedir que els animals depositen els seus excrements en voreres, passejos, jardins i, en general, en espais públics o privats d'ús comú, i, en cas que les depositen, procedir a la retirada i neteja immediata dels excrements, de manera que es deixi la via pública en les mateixes condicions en què es trobava amb anterioritat.

Responsable legal: la persona que figure inscrita como tal en el registro de identificación correspondiente. En caso de que no haya inscripción en el registro, se considerará responsable legal quién pueda demostrar esta circunstancia por cualquier método admitido en derecho para probar su titularidad.

Responsable temporal: aquella persona que, sin ser responsable legal en los términos establecidos en el punto anterior, tenga circunstancialmente la responsabilidad o el cuidado del animal.

Sacrificio: muerte de un animal por razones de sanidad animal, de salud pública, de seguridad, medioambiental, situaciones de emergencia, peligrosidad o razones justificadas de acuerdo con los principios establecidos en esta ley, con métodos que impliquen el menor sufrimiento posible.

Veterinario colaborador o autorizado: persona licenciada o graduada en veterinaria, inscrita en el colegio veterinario correspondiente y reconocida por la autoridad competente para la ejecución de las funciones previstas en esta ley y desarrolladas reglamentariamente.

TÍTULO II DE LA RESPONSABILIDAD SOBRE LOS ANIMALES Y SUS NORMAS DE PROTECCIÓN

CAPÍTULO 1 Obligaciones y prohibiciones

Artículo 6 *Obligaciones de los responsables legales y temporales de animales de compañía*

1. Las siguientes obligaciones corresponden a los responsables legales y temporales y, en general, a todas aquellas personas que mantengan o custodien animales de compañía o bien disfruten de ellos:

a) Tratar a los animales de acuerdo con su condición de seres sensibles, proporcionándoles atención, supervisión, control y cuidados suficientes; una alimentación y bebida sana, adecuada y conveniente para su desarrollo normal; unas buenas condiciones higiénico-sanitarias; la realización del ejercicio necesario; un espacio suficiente, higiénico, de acuerdo con sus necesidades etológicas, con protección frente a las inclemencias meteorológicas y que permita su control con una frecuencia adecuada; compañía en caso de animales gregarios, que en ningún caso podrán mantenerse aislados del hombre u otros animales, y, en general, una atención adecuada a las necesidades etológicas y físicas de la especie y de cada individuo.

b) Impedir que los animales depositen sus excrementos en aceras, paseos, jardines y, en general, en espacios públicos o privados de uso común. En caso de que los depositen, proceder a la retirada y limpieza inmediata de los excrementos, de forma que se deje la vía pública en iguales condiciones en las que se encontraba con anterioridad.

- c) Proporcionar als animals aquells tractaments preventius que siguen declarats obligatoris, així com qualsevol altre tipus de tractament veterinari preventiu, paliatiu o curatiu que siga essencial per a mantindre el seu bon estat de salut.
- d) Obligació d'esterilitzar els animals de l'espècie canina dels quals no es puga exercir un control reproductiu, que es mantinguen en polígons industrials, obres o similars, i aquells que tinguen accés a l'exterior dels habitatges i puguen tindre contacte no controlat amb altres animals de la mateixa espècie, excepte prescripció veterinària.
- e) Identificar els animals que la normativa considera obligatori mitjançant el procediment establert i comunicar l'extraviament o la mort dels animals al Registre Valencià d'Identificació d'Animals de Companyia en un termini màxim de 72 hores, i a l'ajuntament en què es trobe empadronat el responsable legal de l'animal. Comunicar l'extraviament o la pèrdua dels animals de companyia no inclosos en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana a l'autoritat competent. Les transaccions d'animals amb identificació obligatòria es faran sempre amb els animals identificats correctament.
- f) Adoptar les mesures necessàries per a evitar que la presència, tinença o circulació dels animals puga intimidar, ocasionar molèsties o suposar perill, amenaça, danys o perjudicis a les persones, animals o coses; sotmetre els animals a proves de sociabilitat i educació, quan el seu caràcter i comportament així ho aconselle, i educar-los amb mètodes no agressius ni violents. El responsable legal o responsable temporal dels animals de l'espècie canina haurà de realitzar un acompanyament adequat per les vies públiques, desplaçant-se en tot moment per mitjà d'una corretja o similar, inferior a dos metres de longitud. S'exceptuen d'aquest apartat els animals de l'espècie canina amb funcions socials en l'exercici d'aquestes.
- g) Posar a la disposició de l'autoritat competent o dels seus agents aquella documentació que li siga requerida i resulte obligatòria en cada cas, i col·laborar per a l'obtenció de la informació necessària en tot moment.
- h) Col·laborar amb la Conselleria competent en matèria de sanitat animal quan, per raons de sanitat animal o salut pública, s'ordene l'internament i/o aïllament dels animals als quals s'haja diagnosticat una malaltia transmissible o qualsevol altra mesura que les autoritats sanitàries disposen segons la gravetat.
- i) Els professionals que actuen com a responsables temporals hauran de comunicar a les autoritats competents l'absència d'identificació d'un animal subjecte a identificació obligatòria per la normativa.
- j) En presència d'animals de companyia atropellats en via pública, qualsevol ciutadà haurà de comunicar els fets a l'Ajuntament o a les forces i cossos de seguretat de l'Estat o Protecció Civil, que avisaran al seu torn el responsable legal. En tots aquests supòsits, si l'estat de l'animal presentara indicis de maltractament, l'autoritat municipal competent haurà de recaptar un informe veterinari per a la seua remissió a la Fiscalia.

- c) Proporcionar a los animales aquellos tratamientos preventivos que sean declarados obligatorios, así como cualquier otro tipo de tratamiento veterinario preventivo, paliativo o curativo que sea esencial para mantener su buen estado de salud.
- d) Obligación de esterilizar a los animales de la especie canina de los que no se pueda ejercer un control reproductivo, que se mantengan en polígonos industriales, obras o similares y aquellos que tengan acceso al exterior de las viviendas y puedan tener contacto no controlado con otros animales de la misma especie, excepto prescripción veterinaria.
- e) Identificar a los animales que la normativa considere obligatorio mediante el procedimiento establecido y comunicar el extravío o la muerte de los animales al Registro Valenciano de Identificación de Animales de Compañía en un plazo máximo de 72 horas y al ayuntamiento en el que se encuentre empadronado el responsable legal del animal. Comunicar el extravío o la pérdida de los animales de compañía no incluidos en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana a la autoridad competente. Las transacciones de animales con identificación obligatoria se harán siempre con los animales identificados correctamente.
- f) Adoptar las medidas necesarias para evitar que la presencia, tenencia o circulación de los animales pueda intimidar, ocasionar molestias o suponer peligro, amenaza, daños o perjuicios a las personas, animales o cosas; someter los animales a pruebas de sociabilidad y educación, cuando su carácter y comportamiento así lo aconseje, y educarlos con métodos no agresivos ni violentos. El responsable legal o responsable temporal de los animales de la especie canina realizará un acompañamiento adecuado por las vías públicas, desplazándose en todo momento por medio de una correa o similar, inferior a dos metros de longitud. Se exceptúan de este apartado los animales de la especie canina con funciones sociales en el ejercicio de las mismas.
- g) Poner a disposición de la autoridad competente o de sus agentes aquella documentación que le sea requerida y resulte obligatoria en cada caso y colaborar para la obtención de la información necesaria en todo momento.
- h) Colaborar con la conselleria competente en materia de sanidad animal cuando, por razones de sanidad animal o salud pública, se ordene el internamiento o aislamiento de los animales a los que se haya diagnosticado una enfermedad transmissible o cualquier otra medida que las autoridades sanitarias dispongan según la gravedad.
- i) Los profesionales que actúen como responsables temporales comunicarán a las autoridades competentes la ausencia de identificación de un animal sujeto a identificación obligatoria por la normativa.
- j) En presencia de animales de compañía atropellados en vía pública, cualquier ciudadano comunicará los hechos al ayuntamiento o a las fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado o Protección Civil, que avisarán a su vez a su responsable legal. En todos estos supuestos, si el estado del animal presentara indicios de maltrato, la autoridad municipal competente recabará un informe veterinario para su remisión a la fiscalía.

Article 7*Prohibicions quant als animals de companyia*

Queda prohibit:

- a) El sacrifici no compassiu d'animals de companyia i el sacrifici en els supòsits no previstos en aquesta llei.
- b) Maltractar els animals de companyia.
- c) Abandonar els animals de companyia.
- d) Mantindre els animals de companyia permanentment lligats o en instal·lacions indegudes des del punt de vista higiènic-sanitari o inadequades per a la pràctica de les cures i l'atenció necessàries d'acord amb les seues necessitats físiques i etològiques, segons la raça i l'espècie.
- e) Les mutilacions d'animals de companyia, excepte les requerides per necessitats quirúrgiques sempre en benefici de la salut de l'animal, que en tot cas seran realitzades i justificades per un veterinari col·legiat. Aquesta excepció no inclou les mutilacions amb finalitats exclusivament estètiques.
- f) No proporcionar als animals de companyia l'alimentació i l'aigua necessàries per al seu desenvolupament normal.
- g) Subministrar-los drogues, fàrmacs o aliments que puguin ocasionar-los lesions, trastorns greus o la mort, excepte els prescrits per professionals veterinaris col·legiats.
- h) Es prohibeix la cria i comercialització professional d'animals de companyia sense les llicències i els permisos corresponents.
- i) La tinença d'animals de companyia en llocs on no es puga exercir l'atenció i vigilància adequades i oportunes en funció de l'espècie i la raça.
- j) Deixar animals en vehicles estacionats o llocs amb exposició solar sense protecció o sense la ventilació i la temperatura adequades, de manera permanent.
- k) La posada en llibertat, la introducció en el medi natural i l'abandó d'individus de qualsevol espècie exòtica invasora regulada en el Reial decret 630/2013, de 2 d'agost, pel qual es regula el Catàleg Espanyol d'Espècies Exòtiques Invasores o normativa que el substituïska o desenvolupe, que es mantinga com a animal de companyia, amb l'excepció dels quals s'inclouen en el RD 1.118/89, de 15 de setembre, pel qual es determinen les espècies objecte de caça i de pesca comercialitzables i es dicten normes sobre aquest tema o normativa que el substituïska o desenvolupe, que estaran subjectes al règim d'autorització administrativa per la Conselleria competent en matèria de caça i pesca.
- l) L'assistència sanitària per part de persones no facultades, segons la legislació vigent amb excepció dels primers auxilis o les pautes establides per professionals veterinaris.
- m) Donar als animals de companyia una educació agressiva o violenta o preparar-los per a baralles amb les excepcions previstes en l'article 1.2 de la Llei 50/1999, de 23 de

Artículo 7*Prohibiciones en cuanto a los animales de compañía*

Queda prohibido:

- a) El sacrificio no compasivo de animales de compañía y su sacrificio en los supuestos no previstos en esta ley.
- b) Maltratar a los animales de compañía.
- c) Abandonar a los animales de compañía.
- d) Mantener a los animales de compañía permanentemente atados o en instalaciones indebidas desde el punto de vista higiénico-sanitario o inadecuadas para la práctica de sus cuidados y atención necesarios de acuerdo con sus necesidades físicas y etológicas, según la raza y especie.
- e) Las mutilaciones de animales de compañía, excepto las requeridas por necesidades quirúrgicas siempre en beneficio de la salud del animal, que en todo caso se realizarán y justificarán por un veterinario colegiado. Esta excepción no incluye las mutilaciones con fines exclusivamente estéticas.
- f) No proporcionar a los animales de compañía la alimentación y el agua necesarias para su desarrollo normal.
- g) Suministrarles drogas, fármacos o alimentos que puedan ocasionarles lesiones, trastornos graves o su muerte, excepto los prescritos por profesionales veterinarios colegiados.
- h) Se prohíbe la cría y comercialización profesional de animales de compañía sin las licencias y permisos correspondientes.
- i) La tenencia de animales de compañía en lugares donde no se pueda ejercer la atención y vigilancia adecuadas y oportunas en función de la especie y la raza.
- j) Dejar animales en vehículos estacionados o lugares con exposición solar sin protección o sin la ventilación y temperatura adecuadas, de manera permanente.
- k) La puesta en libertad, la introducción en el medio natural y el abandono de individuos de cualquier especie exótica invasora regulada en el Real decreto 630/2013, de 2 de agosto, por el que se regula el Catálogo Español de Especies Exóticas Invasoras o normativa que lo sustituya o desarrolle, que se mantenga como animal de compañía, con la excepción de los que se incluyen en el Real decreto 1.118/89, de 15 de septiembre, por el que se determinan las especies objeto de caza y de pesca comercializables y se dictan normas sobre este tema o normativa que lo sustituya o desarrolle, que estarán sujetos al régimen de autorización administrativa por la conselleria competente en materia de caza y pesca.
- l) La asistencia sanitaria por parte de personas no facultadas, según la legislación vigente; con excepción de los primeros auxilios o las pautas establecidas por profesionales veterinarios.
- m) Dar a los animales de compañía una educación agresiva o violenta o prepararlos para peleas, con las excepciones previstas en el artículo 1.2 de la Ley 50/1999, de 23 de

desembre, sobre el règim jurídic de la tinença d'animals potencialment perillosos.

n) L'ús de jardins, parcs i espais públics urbans per a l'ensinistrament d'animals de l'espècie canina excepte exercicis de socialització amb autorització municipal.

o) Exhibir animals de companyia en locals comercials no dedicats a la venda d'animals, de restauració, oci o diversió.

p) Portar animals de companyia lligats en vehicles de motor en marxa o qualsevol altre mitjà de transport que excedisca de les seues capacitats fisiològiques de desplaçament i que perjudique la seua salut.

q) Utilitzar collarets d'escanyament, amb punxes o elèctrics que puguen resultar nocius per als animals de companyia, excepte l'ús d'aquests per part de professionals amb la deguda justificació, o en animals de l'espècie canina amb funcions socials en l'exercici d'aquestes, sempre de conformitat amb els estàndards comunitaris de benestar animal.

r) La tinença d'animals salvatges com a animals de companyia.

s) La manipulació o l'ús fraudulent de la identificació obligatòria en animals de companyia, en qualsevol dels seus elements.

t) L'explotació de la cria d'animals de companyia que implique un abús dels límits fisiològics de la seua espècie o raça i/o pose en perill la seua salut i integritat.

u) La venda de particulars d'animals de companyia a establiments de venda i/o a altres particulars sense els requisits establits en aquesta llei.

v) La cria i venda per a animals de companyia d'animals salvatges i d'aquells de la fauna silvestre que, per les seues condicions etològiques i necessitats biològiques, no s'adapten a la convivència humana; així com aquells la comercialització dels quals estiga prohibida per la normativa vigent, i en tot cas, aquells que no han sigut criats i no han nascut en captivitat.

CAPÍTOL 2

Transport d'animals de companyia

Article 8

Transport d'animals de companyia

1. Quan el transport d'animals de companyia es realitze en relació amb una activitat econòmica, serà aplicable el que es disposa en la normativa vigent en la matèria, ja siga autonòmica, estatal, de la Unió Europea o tractats i instruments internacionals que resulten d'aplicació.

2. Quan no s'efectue en relació amb una activitat econòmica, es durà a terme sota les condicions següents, d'acord amb les necessitats fisiològiques i etològiques de cada espècie:

diciembre, sobre el régimen jurídico de la tenencia de animales potencialmente peligrosos.

n) El uso de jardines, parques y espacios públicos urbanos para el adiestramiento de animales de la especie canina, excepto ejercicios de socialización con autorización municipal.

o) Exhibir animales de compañía en locales comerciales no dedicados a la venta de animales, de restauración, ocio o diversión.

p) Llevar animales de compañía atados en vehículos de motor en marcha o cualquier otro medio de transporte que exceda de sus capacidades fisiológicas de desplazamiento y que perjudique su salud.

q) Utilizar collares de estrangulamiento, con púas o eléctricos que puedan resultar nocivos para los animales de compañía, excepto el uso de estos por parte de profesionales con la debida justificación o en animales de la especie canina con funciones sociales en el ejercicio de estas, siempre en conformidad con los estándares comunitarios de bienestar animal.

r) La tenencia de animales salvajes como animales de compañía.

s) La manipulación o el uso fraudulento de la identificación obligatoria en animales de compañía, en cualquier de sus elementos.

t) La explotación de la cría de animales de compañía que implique un abuso de los límites fisiológicos de su especie o raza o ponga en peligro su salud e integridad.

u) La venta de particulares de animales de compañía a establecimientos de venta o a otros particulares sin los requisitos establecidos en esta ley.

v) La cría y venta para animales de compañía de animales salvajes y de aquellos de la fauna silvestre que, por sus condiciones etológicas y necesidades biológicas, no se adaptan a la convivencia humana; así como aquellos cuya comercialización esté prohibida por la normativa vigente y, en todo caso, aquellos que no han sido criados y no han nacido en cautividad.

CAPÍTULO 2

Transporte de animales de compañía

Artículo 8

Transporte de animales de compañía

1. Cuando el transporte de animales de compañía se realice en relación con una actividad económica, será aplicable lo dispuesto en la normativa vigente en la materia, ya sea autonómica, estatal, de la Unión Europea o tratados e instrumentos internacionales que resulten de aplicación.

2. Cuando no se efectúe en relación con una actividad económica, se llevará a cabo bajo las siguientes condiciones, de acuerdo con las necesidades fisiológicas y etológicas de cada especie:

a) Els habitatges destinats a albergar animals, disposaran d'espai suficient, que els permeti alçar-se i tombar-se, sense risc de lesions o danys per a l'animal. Estaran concebuts i mantinguts per a protegir els animals de la intempèrie i de les condicions climatològiques adverses. Es mantindran en bones condicions higienicosanitàries.

b) Durant el transport i l'espera, els animals hauran de ser observats periòdicament i disposar de ventilació i temperatures adequades, així com d'aigua i alimentació en trajectes de llarga durada, segons s'establisca reglamentàriament.

c) La càrrega i descàrrega dels animals es realitzarà de manera que no provoqui sofriments innecessaris o danys en els animals.

d) Quan es traslladen animals agressius o perillosos, es farà amb les mesures de seguretat necessàries.

e) No podran transportar-se animals ferits o malalts si el transport pot causar lesions o sofriments innecessaris excepte si es realitza per a dispensar als animals atenció, diagnòstic o tractament veterinari. En la mesura que siga possible, en el cas d'animals residents en establiments autoritzats, l'atenció veterinària es dispensarà en el mateix establiment.

CAPÍTOL 3

Tractaments obligatoris

Article 9

Tractaments obligatoris dels animals de companyia

1. La Conselleria competent en matèria de protecció i sanitat animal pot ordenar la realització de tractaments preventius o curatius als animals, per raons de sanitat, de benestar animal o de salut pública.

2. Els professionals veterinaris col·legiats que, en l'exercici de la seua professió, duguen a terme vacunacions i/o tractaments obligatoris, hauran de portar un arxiu amb la fitxa clínica dels animals que reben la seua atenció, amb les dades que es determinen reglamentàriament. Aquesta fitxa haurà d'estar a la disposició de l'autoritat competent i/o dels seus agents; també pot ser sol·licitada i haurà de ser entregada en format electrònic.

3. La Conselleria competent i, si fa el cas, l'ajuntament, podran, respectivament, per motius de sanitat animal o salut pública, ordenar l'internament o l'aïllament dels animals als quals s'haja diagnosticat una malaltia transmissible, per a ser sotmesos al tractament curatiu que corresponga o al sacrifici compassiu, en cas de necessitat.

CAPÍTOL 4

Identificació

Article 10

Animals subjectes a identificació

1. El responsable legal de l'animal, que haurà de ser identificat, és responsable de la identificació d'aquest.

a) Los habitáculos destinados a albergar animales dispondrán de espacio suficiente que les permita levantarse y tumbarse sin riesgo de lesiones o daños para el animal. Estarán concebidos y mantenidos para proteger a los animales de la intemperie y de las condiciones climatológicas adversas. Se mantendrán en buenas condiciones higiénico-sanitarias.

b) Durante el transporte y espera, los animales serán observados periódicamente y dispondrán de ventilación y temperaturas adecuadas, así como de agua y alimentación en trayectos de larga duración, según se establezca reglamentariamente.

c) La carga y descarga de los animales se realizará de forma que no provoque sufrimientos innecesarios o daños en los animales.

d) Cuando se trasladen animales agresivos o peligrosos, se hará con las medidas de seguridad necesarias.

e) No podrán transportarse animales heridos o enfermos si el transporte puede causar lesiones o sufrimientos innecesarios, excepto si se realiza para dispensar a los animales atención, diagnóstico o tratamiento veterinario. En la medida de lo posible, en el caso de animales residentes en establecimientos autorizados, la atención veterinaria se dispensará en el mismo establecimiento.

CAPÍTULO 3

Tratamientos obligatorios

Artículo 9

Tratamientos obligatorios de los animales de compañía

1. La conselleria competente en materia de protección y sanidad animal podrá ordenar la realización de tratamientos preventivos o curativos a los animales, por razones de sanidad, de bienestar animal o de salud pública.

2. Los profesionales veterinarios colegiados que, en el ejercicio de su profesión, lleven a cabo vacunaciones o tratamientos obligatorios llevarán un archivo con la ficha clínica de los animales que reciban su atención, con los datos que se determinen reglamentariamente. Esta ficha estará a disposición de la autoridad competente y de sus agentes. También podrá ser solicitada y tendrá que ser entregada en formato electrónico.

3. La conselleria competente y, en su caso, el ayuntamiento podrá ordenar, respectivamente, por motivos de sanidad animal o salud pública, el internamiento o el aislamiento de los animales a los que se haya diagnosticado una enfermedad transmisible, para ser sometidos al tratamiento curativo que corresponda o a su sacrificio compasivo, en caso de necesidad.

CAPÍTULO 4

Identificación

Artículo 10

Animales sujetos a identificación

1. El responsable legal del animal, que deberá ser identificado, es responsable de la identificación de este.

Reglamentàriament, s'establiran els requisits d'identificació per a responsables legals que siguen professionals titulars de centres de cria, establiments de venda i/o centres d'acolliment, i els requisits d'identificació per a la resta dels responsables legals.

2. Estan obligatòriament subjectes a identificació les espècies d'animals que es determine reglamentàriament mitjançant un microxip o un altre sistema que es determine com més adequat o compatible per a cada espècie i que permeta definir de manera inequívoca a l'individu.

3. Així mateix hauran de disposar d'identificació tots els animals regulats com potencialment perillosos conforme al que s'estableix en la normativa vigent en la matèria, sense perjudici de qualsevol altra espècie o tipus d'animal que es puga determinar reglamentàriament o estiga ja determinat a la data d'entrada en vigor de la llei.

Article 11

Sistema d'identificació

1. Sense perjudici d'altres normes que es puguin determinar per via reglamentària, s'estableix com a sistema d'identificació dels animals l'aplicació d'un codi únic validat per a l'animal i la inscripció d'aquest juntament amb les dades del responsable legal en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana. El procediment i els sistemes d'identificació es desenvoluparan reglamentàriament.

2. No es podran inscriure en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana aquells animals que no es troben identificats mitjançant els sistemes previstos en l'apartat anterior.

3. Els animals identificats conforme als sistemes establits reglamentàriament, però no inscrits en cap base de dades oficialment reconeguda, no es consideraran identificats. En aquest cas, no es pot duplicar la identificació realitzada, però és necessària la inscripció en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana per a completar-la.

4. A fi de facilitar la traçabilitat dels animals provinents de la Unió Europea, per a garantir la protecció, hauran de mantindre el passaport original que reculla el seu codi d'identificació, i no es podrà substituir aquest passaport per una altra documentació acreditativa d'identificació, sense perjudici de l'obligatorietat d'inscripció en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana. Tots els animals de companyia provinents de la Unió Europea hauran de ser donats d'alta en el moment de la seua tinença amb les dades de la persona responsable legal que se'n fa càrrec.

Article 12

Procediment d'identificació

1. La col·locació de l'objecte identificador o la presa de mostres per a identificació genètica dels animals, si és el cas, l'haurà de realitzar necessàriament un veterinari utilitzant els mitjans més adequats, asèptics i innocus per a l'animal. En el moment de la identificació, el responsable legal haurà

Reglamentariamente, se establecerán los requisitos de identificación para responsables legales que sean profesionales titulares de centros de cría, establecimientos de venta o centros de acogida y los requisitos de identificación para el resto de los responsables legales.

2. Están obligatoriamente sujetas a identificación las especies de animales que se determine reglamentariamente mediante un microchip u otro sistema que se determine como más adecuado o compatible para cada especie y que permita definir de manera inequívoca al individuo.

3. Así mismo, deberán disponer de identificación todos los animales regulados como potencialmente peligrosos conforme a lo establecido en la normativa vigente en la materia, sin perjuicio de cualquier otra especie o tipo de animal que se pueda determinar reglamentariamente o esté ya determinado a la fecha de entrada en vigor de la ley.

Artículo 11

Sistema de identificación

1. Sin perjuicio otras normas que se puedan determinar por vía reglamentaria, se establecen como sistema de identificación de los animales la aplicación de un código único validado para el animal y su inscripción junto con los datos del responsable legal en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana. El procedimiento y los sistemas de identificación se desarrollarán reglamentariamente.

2. No se podrán inscribir en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana aquellos animales que no se encuentren identificados mediante los sistemas previstos en el apartado anterior.

3. Los animales identificados conforme a los sistemas establecidos reglamentariamente, pero no inscritos en ninguna base de datos oficialmente reconocida, no se considerarán identificados. En este caso, no se podrá duplicar la identificación realizada, pero será necesaria la inscripción en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana para completarla.

4. A fin de facilitar la trazabilidad de los animales provenientes de la Unión Europea, para garantizar su protección, deberán mantener el pasaporte original que recoja su código de identificación y no se podrá sustituir este pasaporte por otra documentación acreditativa de identificación, sin perjuicio de la obligatoriedad de inscripción en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana. Todos los animales de compañía provenientes de la Unión Europea serán dados de alta en el momento de su tenencia con los datos de la persona responsable legal que se haga cargo del mismo.

Artículo 12

Procedimiento de identificación

1. La colocación del objeto identificador o la toma de muestras para identificación genética de los animales, en su caso, la deberá realizar necesariamente un veterinario utilizando los medios más adecuados, asépticos e inocuos para el animal. En el momento de la identificación, el

d'acreditar documentalment la seua identitat i la de l'origen de l'animal.

2. A continuació de la identificació i a fi d'enllestir correctament l'acte d'identificació, se sol·licitarà, per via telemàtica, l'alta en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana, amb la inclusió de les dades del responsable legal, de l'animal, del veterinar actuant i les dades de l'origen de l'animal, en el termini màxim de tres dies hàbils. L'alta es tramitarà per mitjà del veterinar que ha dut a terme la identificació. Així mateix, haurà de reflectir-se en el passaport o document d'identificació de l'animal l'esterilització o castració, si fa el cas.

3. Si és el cas, el codi assignat i implantat s'haurà de constatar en la cartilla sanitària o en el passaport oficial de l'animal.

4. En cas d'animals de companyia morts o ferits en carreteres, autopistes o autovies o via pública, l'autoritat competent que duga a terme la retirada d'aquests, en el cas d'animals de companyia que tinguen obligació d'estar identificats, haurà de fer la comprovació de la seua identificació amb el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana i haurà d'avisar al seu responsable legal, qui té dret a ser informat. Reglamentàriament s'habilitarà un procediment que el faça possible d'acord amb l'article 14.7.

Article 13

Terminis d'identificació i canvi de titularitat

1. La identificació dels animals regulats per aquesta llei s'haurà de fer d'acord amb la legislació vigent, i es podran establir reglamentàriament els terminis d'identificació d'altres espècies.

2. El canvi de titularitat l'hauran de sol·licitar formalment l'antic titular i el nou al Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana en el termini màxim de cinc dies hàbils a comptar del dia de la cessió efectiva i tinença del nou responsable legal.

3. La baixa d'un animal per mort o trasllat en una altra comunitat autònoma o en un altre país s'haurà de comunicar al Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana, en el termini màxim de set dies hàbils.

4. El Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana haurà de mantindre actualitzats els registres d'animals donats d'alta i que continuen vigents, i haurà de fer les verificacions periòdiques necessàries per a garantir la fiabilitat de les dades existents.

5. En cas de pèrdua o robatori d'un animal identificat, s'haurà de comunicar en un màxim de 72 hores al Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana i, si fa el cas, efectuar la denúncia pertinent en les forces i cossos de Seguretat.

6. Els tràmits de comunicació al Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat

responsable legal acreditarà documentalment su identidad y la del origen del animal.

2. A continuación de la identificación y a fin de terminar correctamente el acto de identificación, se solicitará, por vía telemática, el alta en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana, con la inclusión de los datos del responsable legal, del animal, del veterinario actuante y los datos del origen del animal, en el plazo máximo de tres días hábiles. El alta se tramitará por medio del veterinario que ha llevado a cabo su identificación. Así mismo, tendrá que reflejarse en el pasaporte o documento de identificación del animal la esterilización o castración, en su caso.

3. Si procede, el código asignado e implantado se constatará en la cartilla sanitaria o en el pasaporte oficial del animal.

4. En caso de animales de compañía muertos o heridos en carreteras, autopistas o autovías o vía pública, la autoridad competente que lleve a cabo la retirada de estos, en el caso de animales de compañía que tengan obligación de estar identificados, se hará la comprobación de su identificación con el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana y se avisará a su responsable legal, quien tiene derecho a ser informado. Reglamentariamente se habilitará un procedimiento que lo haga posible de acuerdo con el artículo 14.7.

Artículo 13

Plazos de identificación y cambio de titularidad

1. La identificación de los animales regulados por esta ley se hará de acuerdo con la legislación vigente y se podrán establecer reglamentariamente los plazos de identificación de otras especies.

2. El cambio de titularidad lo solicitarán formalmente el antiguo titular y el nuevo al Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana en el plazo máximo de cinco días hábiles a contar desde el día de la cesión efectiva y tenencia del nuevo responsable legal.

3. La baja de un animal por muerte o traslado a otra comunidad autónoma o país se comunicará al Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana, en el plazo máximo de siete días hábiles.

4. El Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana mantendrá actualizados los registros de animales dados de alta y que continúen vigentes. Hará hacer las verificaciones periódicas necesarias para garantizar la fiabilidad de los datos existentes.

5. En caso de pérdida o robo de un animal identificado, se comunicará, en un máximo de 72 horas, al Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana y, si procede, se efectuará la denuncia pertinente a las fuerzas y cuerpos de seguridad.

6. Los trámites de comunicación al Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat

Valenciana esmentats en aquest article hauran d'estar habilitats amb les vies oportunes per a fer-se per procediments electrònics.

Article 14

Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana

1. Es crea el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana, que serà el registre oficial lligat al sistema d'identificació que s'estableix en els articles anteriors amb la finalitat d'aconseguir una millor defensa i protecció animal i l'assumpció de responsabilitats dels seus responsables legals.

2. El Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana recollirà la informació necessària per a permetre la investigació d'un animal o acreditar la titularitat d'aquest, la seua traçabilitat, la vigilància epidemiològica i allò que es determine reglamentàriament. I consegüentment, assumeix tota la informació i la base de dades del Registre Supramunicipal d'Animals de Companyia creat pel Decret 158/1996, de 13 d'agost, del Consell, pel qual es desenvolupa la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat, sobre protecció dels animals de companyia.

3. El Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana estarà adscrit a la Conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal com a actuació administrativa automatitzada i podrà ser gestionat, sense que per això comporte l'exercici de funcions que impliquen l'exercici d'autoritat pública, per una entitat degudament autoritzada que serà la responsable d'emetre, recollir, processar i emmagatzemar els codis identificadors que s'assignen a cada responsable legal dels animals identificats.

4. L'entitat encarregada de la gestió haurà de disposar dels mitjans tècnics i humans suficients que garantisquen el funcionament adequat del registre i estarà subjecta al control, la supervisió i les directrius de la Conselleria competent en matèria de protecció animal, que serà l'òrgan considerat responsable a l'efecte d'impugnació.

5. El que s'ha exposat en els apartats anteriors podrà ser instrumentat, si no ho assumeix com a gestió directa la conselleria d'adscripció, mitjançant el corresponent conveni de col·laboració d'acord amb les corresponents directrius fixades reglamentàriament, entre les quals es determinen la definició de les especificacions, la programació, el manteniment, la supervisió i el control de qualitat.

6. Podrà retirar-se la gestió en el cas que s'incomplisquen les directrius fixades reglamentàriament o les estipulades en el conveni de col·laboració; en aquest cas l'assumirà la conselleria amb competència en matèria de sanitat i benestar animal.

7. El Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana serà accessible en la seua consulta i interactiu per l'administració local, forces i cossos de Seguretat de l'Estat, entitats col·laboradores, centres d'acolliment i altres agents que puguen intervenir en la forma que es determine reglamentàriament per al compliment de les finalitats d'aquesta llei.

Valenciana mencionados en este artículo estarán habilitados con las vías oportunas para hacerse por procedimientos electrónicos.

Artículo 14

Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana

1. Se crea el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana, que será el registro oficial ligado al sistema de identificación que se establece en los artículos anteriores con el fin de lograr una mejor defensa y protección animal y asumir responsabilidades de sus responsables legales.

2. El Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana recogerá la información necesaria para permitir la investigación de un animal o acreditar su titularidad, trazabilidad, vigilancia epidemiológica y lo que se determine reglamentariamente. Y como tal, asume toda la información y la base de datos del Registro Supramunicipal de Animales de Compañía creado por el Decreto 158/1996, de 13 de agosto, del Consell, por el que se desarrolla la Ley 4/1994, de 8 de julio, de la Generalitat, sobre protección de los animales de compañía.

3. El Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana estará adscrito a la conselleria competente en materia de sanidad y bienestar animal como actuación administrativa automatizada y podrá ser gestionado, sin que por eso comporte el ejercicio de funciones que impliquen el ejercicio de autoridad pública, por una entidad debidamente autorizada que será la responsable de emitir, recoger, procesar y almacenar los códigos identificadores que se asignen a cada responsable legal de los animales identificados.

4. La entidad encargada de la gestión dispondrá de los medios técnicos y humanos suficientes que garanticen el funcionamiento adecuado del registro y estará sujeta al control, supervisión y directrices de la conselleria competente en materia de protección animal, que será el órgano considerado responsable a efectos de impugnación.

5. Lo expuesto en los apartados anteriores podrá ser instrumentado, si no lo asume como gestión directa la conselleria de adscripción, mediante el correspondiente convenio de colaboración de acuerdo con las correspondientes directrices fijadas reglamentariamente, entre las que se determinan la definición de las especificaciones, la programación, el mantenimiento, la supervisión y el control de calidad.

6. Podrá retirarse la gestión en el supuesto de que se incumplan las directrices fijadas reglamentariamente o las estipuladas en el convenio de colaboración. En este caso la asumirá la conselleria con competencia en materia de sanidad y bienestar animal.

7. El Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana será accesible en su consulta e interactivo por la administración local, fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado, entidades colaboradoras, centros de acogida y otros agentes que puedan intervenir en la forma que se determine reglamentariamente para el cumplimiento de las finalidades de esta ley.

8. Anualment se sotmetrà el funcionament del Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana a una auditoria del sistema que verifique la fiabilitat i el funcionament correcte; així mateix, es proposaran les millores oportunes per al compliment dels objectius que en van motivar la creació.

9. El Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana tindrà caràcter censal a l'efecte d'establir els censos municipals i les obligacions que se'n deriven.

CAPÍTOL 5

Sacrifici d'animals de companyia

Article 15

Del sacrifici dels animals de companyia

1. En cas de necessitar induir la mort a un animal, s'haurà de fer mitjançant sacrifici compassiu, prescrit i realitzat per personal veterinari col·legiat, de manera ràpida i indolora, aplicant-se sempre sedació, i mitjançant mètodes que impliquen el mínim sofriment i provoquen una pèrdua de consciència immediata. En mamífers s'haurà d'utilitzar la injecció de barbitúrics solubles o de qualsevol medicament autoritzat com a eutanàsic.

2. Les autoritats competents en matèria mediambiental, de protecció animal, sanitat animal, salut pública i seguretat pública poden ordenar el sacrifici d'acord amb aquesta llei dels animals per a evitar el seu sofriment o per motius de sanitat animal, de seguretat de les persones o dels animals, o d'existència de risc per a la salut pública o mediambiental.

3. Si en els casos d'evident perillositat no hi haguera alternativa a la utilització d'armes de foc, l'aplicació d'aquestes la podran dur a terme les forces i cossos de Seguretat de l'Estat i la Policia Local, que, si escau, haurien de valorar la situació i els riscos per a adoptar la solució més adequada i actuar en funció de la seua normativa específica. Tot aquest procés ha d'estar recollit mitjançant un informe elaborat per les autoritats que intervinguen i els professionals que actuen.

CAPÍTOL 6

Fires, exhibicions i concursos d'animals companyia

Article 16

Requisits i condicions

1. La participació d'animals de companyia en fires, exposicions, concursos, o exhibicions en sòls de domini públic municipal requerirà l'autorització prèvia de l'ajuntament en el terme municipal del qual es desenvolupe aquesta activitat, que s'haurà de tramitar amb un mes d'antelació a la data fixada per a l'esdeveniment.

2. L'entitat organitzadora haurà de comunicar als serveis territorials de la Conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal amb una antelació de quinze dies

8. Anualmente se someterá el funcionamiento del Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana a una auditoría del sistema que verifique su fiabilidad y funcionamiento correcto. Así mismo, se propondrán las mejoras oportunas para el cumplimiento de los objetivos que motivaron su creación.

9. El Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana tendrá carácter censal al efecto de establecer los censos municipales y las obligaciones que se deriven de ello.

CAPÍTULO 5

Sacrificio de animales de compañía

Artículo 15

Del sacrificio de los animales de compañía

1. En caso de necesitar inducir la muerte a un animal, se tendrá que hacer mediante sacrificio compasivo, prescrito y realizado por personal veterinario colegiado, de manera rápida e indolora, aplicándose siempre sedación y mediante métodos que impliquen el mínimo sufrimiento y provoquen una pérdida de conciencia inmediata. En mamíferos, se utilizará la inyección de barbitúricos solubles o de cualquier medicamento autorizado como eutanásico.

2. Las autoridades competentes en materia medioambiental, de protección animal, sanidad animal, salud pública y seguridad pública podrán ordenar, de acuerdo con esta ley, el sacrificio de los animales para evitar su sufrimiento o por motivos de sanidad animal, de seguridad de las personas o de los animales, o de existencia de riesgo para la salud pública o medioambiental.

3. Si en los casos de evidente peligrosidad no hubiera alternativa a la utilización de armas de fuego, su aplicación podrán llevarla a cabo las fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado y la policía local, que, si procede, tendrían que valorar la situación y los riesgos para adoptar la solución más adecuada y actuar en función de su normativa específica. Todo este proceso estará recogido mediante un informe elaborado por las autoridades que intervengan y los profesionales que actúen.

CAPÍTULO 6

Ferias, exhibiciones y concursos de animales compañía

Artículo 16

Requisitos y condiciones

1. La participación de animales de compañía en ferias, exposiciones, concursos o exhibiciones en suelos de dominio público municipal requerirá la autorización previa del ayuntamiento en cuyo término municipal se desarrolle esta actividad, que se tendrá que tramitar con un mes de antelación a la fecha fijada para el acontecimiento.

2. La entidad organizadora comunicará a los servicios territoriales de la conselleria competente en materia de sanidad y bienestar animal con una antelación de quince

la celebració d'aquest esdeveniment expressant el lloc, data i hora de la celebració i identificant el servei veterinari responsable de l'esdeveniment. Reglamentàriament es regularà el procediment i la documentació que s'haurà de presentar i el desenvolupament dels requisits exigits en aquesta llei.

3. La Conselleria competent en matèria de sanitat animal, per raons sanitàries, pot prohibir la celebració de la concentració o condicionar-la a l'adopció de determinades mesures de control sanitari i/o de benestar animal.

4. Els locals destinats a exposicions o concursos hauran de complir els requisits següents:

a) Disposar d'un espai convenientment habilitat en el qual un facultatiu veterinari pugui atendre aquells animals que necessiten assistència.

b) Disposar d'una farmaciola bàsica, amb equip farmacèutic reglamentari i el material imprescindible per a establir i traslladar a l'animal a un centre veterinari adequat quan es requereixi.

5. És preceptiu per a la participació en l'esdeveniment que els responsables legals o responsables temporals dels animals que concórreguen a fires, concursos o exhibicions, presenten la documentació sanitària corresponent i els animals amb la identificació obligatòria amb què es troben identificats. L'organitzador de l'esdeveniment haurà de posar els mitjans per a garantir aquest requisit.

6. L'organitzador de l'esdeveniment haurà de posar els mitjans perquè els animals que demostrin actituds agressives o perilloses queden exclosos de participar en les fires, els concursos o les exhibicions.

TÍTOL III DELS NUCLIS ZOOLOÒGICS

CAPÍTOL 1 Dels requisits i registres dels nuclis zoològics

Article 17 *Requisits generals dels nuclis zoològics*

1. Es consideren nuclis zoològics els pertanyents a les classificacions zootècniques següents: centres de venda, granges, residències, escoles d'ensinistrament, centres d'acolliment d'animals abandonats, gosses que desenvolupen una activitat econòmica, instal·lacions per a allotjar animals en aeroports, ports o centres de transport excepte aquelles instal·lacions portuàries o aeroportuàries dependents de l'Administració General de l'Estat, centres de teràpia amb animals, col·leccions particulars, granges escola, centres de rescat confinament o agrupació, parcs zoològics o qualsevol altre centre que alberg permanentment o temporalment animals principalment de companyia, i en el cas d'animals de producció o altres animals en captivitat sense ànim comercial o lucratives, a partir d'una quantitat determinada d'animals i que es determine reglamentàriament, sense perjudici del que s'estableix en la disposició addicional segona.

días la celebración de este acontecimiento expresando el lugar, fecha y hora de la celebración e identificando el servicio veterinario responsable del acontecimiento. Reglamentariamente se regulará el procedimiento y la documentación que se presentará y el desarrollo de los requisitos exigidos en esta ley.

3. La conselleria competente en materia de sanidad animal, por razones sanitarias, podrá prohibir la celebración de la concentración o condicionarla a la adopción de determinadas medidas de control sanitario y de bienestar animal.

4. Los locales destinados a exposiciones o concursos cumplirán los siguientes requisitos:

a) Disponer de un espacio convenientemente habilitado en el cual un facultativo veterinario pueda atender a aquellos animales que necesiten asistencia.

b) Disponer de un botiquín básico, con equipo farmacéutico reglamentario y el material imprescindible para estabilizar y trasladar al animal a un centro veterinario adecuado cuando se requiera.

5. Es preceptivo para la participación en el acontecimiento que los responsables legales o responsables temporales de los animales que concurren a ferias, concursos o exhibiciones, presenten la documentación sanitaria correspondiente y los animales con la identificación obligatoria con la que se encuentren identificados. El organizador del acontecimiento pondrá los medios para garantizar este requisito.

6. El organizador del acontecimiento pondrá los medios para que los animales que demuestren actitudes agresivas o peligrosas queden excluidos de participar en las ferias, los concursos o las exhibiciones.

TÍTULO III DE LOS NÚCLEOS ZOOLOÓGICOS

CAPÍTULO 1 De los requisitos y registros de los núcleos zoológicos

Artículo 17 *Requisitos generales de los núcleos zoológicos*

1. Se consideran núcleos zoológicos los pertenecientes a las clasificaciones zootécnicas siguientes: centros de venta, granjas, residencias, escuelas de adiestramiento, centros de acogida de animales abandonados, perreras que desarrollan una actividad económica, instalaciones para alojar animales en aeropuertos, puertos o centros de transporte, excepto aquellas instalaciones portuarias o aeroportuarias dependientes de la Administración General del Estado, centros de terapia con animales, colecciones particulares, granjas escuela, centros de rescate confinamiento o agrupación, parques zoológicos o cualquier otro centro que albergue permanentemente o temporalmente animales principalmente de compañía y, en el caso de animales de producción u otros animales en cautividad sin ánimo comercial o lucrativo, a partir de una cantidad determinada de animales y que se determine reglamentariamente, sin perjuicio de lo establecido en la disposición adicional segunda.

2. Els nuclis zoològics tenen l'obligació d'estar inscrits en el Registre de nuclis zoològics al qual fa referència l'article 18 d'aquesta llei; per a fer-ho hauran de complir almenys amb els requisits mínims següents per al registre, sense perjudici d'aquells que s'establisquen reglamentàriament en funció de la classificació zootècnica:

- a) Disposar dels instruments d'intervenció administrativa que puguen resultar preceptius conforme a la Llei 6/2014 de 25 de juliol, de la Generalitat, de prevenció de contaminació i de qualitat ambiental de la Comunitat Valenciana o qualsevol altra norma que la desenvolupe o substituïska.
- b) Tindre condicions higièniques adequades, així com espai suficient en relació amb els animals que alberguen, que possibiliten el suficient exercici a aquests, ateses les necessitats fisiològiques i etològiques de cada espècie.
- c) Disposar d'un espai apropiat per a allotjar animals malalts o que requerisquen cures o condicions d'allotjament especials, on aquests animals puguen rebre l'atenció necessària o guardar, si fa el cas, períodes de quarantena.
- d) Disposar de mesures per a evitar la fugida dels animals albergats, i que no interferisquen amb el seu benestar.
- e) Disposar de personal suficient i qualificat per al maneig dels animals, d'acord amb les determinacions reglamentàries, que proporcione als animals totes les cures necessàries des del punt de vista higienicosanitari i de benestar animal, incloent-hi una alimentació adequada, protecció enfront de les inclemències climatològiques, exercici, i en general l'atenció necessària d'acord amb les seues necessitats, fins i tot durant les hores en què el centre estiga tancat.
- f) Disposar d'un llibre de registre en format paper o en format electrònic, en el qual consten almenys dades suficients per a la traçabilitat dels animals, l'origen i la destinació d'aquests, les incidències sanitàries i les causes de les baixes, si fa el cas.
- g) Disposar d'un veterinarí responsable del manteniment i l'aplicació del programa sanitari, el benestar i la identificació dels animals.
- h) Tindre en lloc visible l'acreditació de la seua inscripció en el Registre de nuclis zoològics, quan es tracte d'establiments d'accés públic; així com el número màxim de capacitat d'animals i espècies que es puguen albergar.
- i) Tindre a la disposició de l'administració competent tota la documentació referida als animals residents en el nucli d'acord amb la legalitat vigent.

3. La Conselleria competent en matèria de benestar i sanitat animal establirà les condicions mínimes exigibles dels allotjaments, espais suficients i apropiats, l'atenció necessària, el programa sanitari, l'alimentació, el benestar i la identificació dels animals, ateses les necessitats fisiològiques i etològiques de cada espècie.

2. Los núcleos zoológicos tendrán la obligación de estar inscritos en el Registro de Núcleos Zoológicos al cual hace referencia el artículo 18 de esta ley. Para ello tendrán que cumplir al menos con los siguientes requisitos mínimos para el registro, sin perjuicio de los que se establezcan reglamentariamente en función de la clasificación zootécnica:

- a) Disponer de los instrumentos de intervención administrativa que puedan resultar preceptivos conforme a la Ley 6/2014 de 25 de julio, de la Generalitat, de prevención de contaminación y de calidad ambiental de la Comunitat Valenciana o cualquier otra norma que la desarrolle o sustituya.
- b) Tener condiciones higiénicas adecuadas, así como espacio suficiente en relación con los animales que alberguen, que posibiliten el suficiente ejercicio a estos, teniendo en cuenta las necesidades fisiológicas y etológicas de cada especie.
- c) Disponer de un espacio apropiado para alojar animales enfermos o que requieran cuidados o condiciones de alojamiento especiales, donde estos animales puedan recibir la atención necesaria o guardar, en su caso, periodos de cuarentena.
- d) Disponer de medidas para evitar la fuga de los animales albergados y que no interfieran con su bienestar.
- e) Disponer de personal suficiente y calificado para el manejo de los animales, de acuerdo con las determinaciones reglamentarias, que proporcione a los animales todas las cuidados necesarios desde el punto de vista higiénico-sanitario y de bienestar animal, incluyendo una alimentación adecuada, protección frente a las inclemencias climatológicas, ejercicio y, en general, la atención necesaria de acuerdo con sus necesidades, incluso durante las horas en las que el centro esté cerrado.
- f) Disponer de un libro de registro en formato papel o en formato electrónico, en el que consten al menos datos suficientes para la trazabilidad de los animales, su origen y destino, las incidencias sanitarias y las causas de sus bajas, en su caso.
- g) Disponer de un veterinario responsable del mantenimiento y la aplicación del programa sanitario, el bienestar y la identificación de los animales.
- h) Tener en lugar visible la acreditación de su inscripción en el Registro de Núcleos Zoológicos cuando se trate de establecimientos de acceso público, así como el número máximo de capacidad de animales y especies que se puedan albergar.
- i) Tener a disposición de la administración competente toda la documentación referida a los animales residentes en el núcleo, de acuerdo con la legalidad vigente.

3. La conselleria competente en materia de bienestar y sanidad animal establecerá las condiciones mínimas exigibles de los alojamientos, espacios suficientes y apropiados, la atención necesaria, el programa sanitario, la alimentación, el bienestar y la identificación de los animales, teniendo en cuenta las necesidades fisiológicas y etológicas de cada especie.

4. Es procedirà a la cancel·lació de la seua inscripció en el registre:

a) Quan ho sol·licite el titular de l'establiment i després d'haver constatat l'absència d'animals en els establiments.

b) D'ofici, una vegada finalitzat el tràmit d'audiència, quan per qualsevol mitjà es comprove que l'establiment ha cessat la seua activitat i haja transcorregut un any sense reprendre aquesta activitat.

c) D'ofici, quan per qualsevol mitjà es comprove que s'han produït incompliments de les condicions i dels requisits establits en aquesta llei o en la normativa d'aplicació que van donar lloc a la inscripció, una vegada finalitzat el tràmit d'audiència.

d) A conseqüència de l'aplicació d'una sanció accessòria després de la tramitació de l'expedient sancionador pertinent.

5. Una vegada cancel·lada la inscripció en el registre, si el titular del centre no ha donat un destí als animals, l'ajuntament es farà càrrec dels animals situats en el centre mitjançant la seua recollida i destí a centres d'acolliment.

6. Els centres públics o privats, de recollida i acolliment d'animals vagabunds, abandonats o extraviats podran comptar amb programes específics de voluntariat i col·laboració amb entitats de protecció animal i la societat civil.

Article 18

Registre dels nuclis zoològics

1. Es crea el Registre de Nuclis Zoològics de la Comunitat Valenciana, que s'inclou dins del Registre d'Explotacions Ramaderes de la Comunitat Valenciana, en el qual s'hauran d'inscriure tots els nuclis zoològics d'acord amb la seua classificació zootècnica particular, l'organització i el funcionament dels quals s'establirà reglamentàriament. I consegüentment assumeix tota la informació i la base de dades del Registre de Nuclis Zoològics de la Comunitat Valenciana, creat pel Decret 158/1996, de 13 d'agost, del Consell, pel qual es desenvolupa la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat, sobre protecció dels animals de companyia. El Registre de nuclis zoològics de la Comunitat Valenciana estarà adscrit a la Conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal.

2. L'accés a la informació bàsica del Registre de Nuclis Zoològics de la Comunitat Valenciana serà públic.

CAPÍTOL 2

Requisits de determinats nuclis zoològics

Article 19

Requisits de les granges i dels establiments de venda d'animals de companyia

1. Els establiments dedicats a la cria o venda professional dels animals de companyia hauran d'estar registrats com a nuclis zoològics d'animals de companyia, sense perjudici

4. Se procederá a la cancelación de su inscripción en el registro:

a) Cuando lo solicite el titular del establecimiento y después de haber constatado la ausencia de animales en los establecimientos.

b) De oficio, una vez finalizado el trámite de audiencia, cuando por cualquier medio se compruebe que el establecimiento ha cesado su actividad y haya transcurrido un año sin retomar dicha actividad.

c) De oficio, cuando por cualquier medio se compruebe que se han producido incumplimientos de las condiciones y requisitos establecidos en esta ley o en la normativa de aplicación que dieron lugar a la inscripción, una vez finalizado el trámite de audiencia.

d) A consecuencia de la aplicación de una sanción accesoria después de la tramitación del expediente sancionador pertinente.

5. Una vez cancelada la inscripción en el registro, si el titular del centro no ha dado un destino a los animales, el ayuntamiento se hará cargo de los animales situados en el centro mediante su recogida y destino a centros de acogida.

6. Los centros públicos o privados, de recogida y acogida de animales vagabundos, abandonados o extraviados podrán contar con programas específicos de voluntariado y colaboración con entidades de protección animal y la sociedad civil.

Artículo 18

Registro de los núcleos zoológicos

1. Se crea el Registro de Núcleos Zoológicos de la Comunitat Valenciana, que se incluye dentro del Registro de Explotaciones Ganaderas de la Comunitat Valenciana, en el cual se tendrán que inscribir todos los núcleos zoológicos de acuerdo con su clasificación zootécnica particular, cuya organización y funcionamiento se establecerá reglamentariamente. Y como tal, asumirá toda la información y la base de datos del Registro de Núcleos Zoológicos de la Comunitat Valenciana, creado por el Decreto 158/1996, de 13 de agosto, del Consell, por el cual se desarrolla la Ley 4/1994, de 8 de julio, de la Generalitat, sobre protección de los animales de compañía. El Registro de Núcleos Zoológicos de la Comunitat Valenciana estará adscrito a la conselleria competente en materia de sanidad y bienestar animal.

2. El acceso a la información básica del Registro de Núcleos Zoológicos de la Comunitat Valenciana será público.

CAPÍTULO 2

Requisitos de determinados núcleos zoológicos

Artículo 19

Requisitos de las granjas y de los establecimientos de venta de animales de compañía

1. Los establecimientos dedicados a la cría o venta profesional de los animales de compañía estarán registrados como núcleos zoológicos de animales de compañía, sin

de les altres disposicions que siguin aplicables reglamentàriament, i hauran de complir els requisits de funcionament següents:

- a) La cria amb finalitats comercials i la venda professional d'animals s'haurà de realitzar des de granges i centres de venda registrats i destinats a aquest efecte.
- b) Els centres de venda poden disposar per a la venda aquelles espècies animals autoritzades en la resolució de declaració de nucli zoològic, i en tot cas, d'animals de l'espècie canina i felina domèstics, peixos, rèptils, rosegadors, conills, fures i ocells de gàbia criats en captivitat, sempre que complisquen amb els requisits d'espai que s'establiran reglamentàriament. La Conselleria competent en sanitat i benestar animal revisarà el llistat d'espècies i els requisits i condicions per a la venda de cadascuna en el termini de dos anys.
- c) Per a qualsevol mena de venda d'animals a través de mitjans de comunicació, revistes de reclam, publicacions assimilables i altres sistemes de difusió, incloses les xarxes socials amb finalitats comercials, s'haurà d'incloure necessàriament en l'anunci el número de registre de la granja o centre de venda en el Registre de nuclis zoològics, així com el número d'identificació de l'animal, si fa el cas.
- d) La granja o el centre de venda haurà de lliurar al comprador en format paper o en format electrònic tota la informació necessària sobre el seu origen, les seues característiques, la identificació de l'espècie, el número d'identificació de l'animal, si fa el cas, i el número de registre i nom del nucli zoològic; i en el cas de venda a particulars, un resum breu dels consells d'educació i les condicions d'alimentació, atenció, compte, maneig, sanitàries i de benestar necessàries i les infraccions i sancions que comporten el maltractament i abandonó dels animals regulats en aquesta llei.
- e) Els animals s'hauran de vendre sans, desparasitats i, si fa el cas, identificats i amb les vacunes obligatòries, i en el cas d'animals de l'espècie canina i felina domèstics, s'haurà d'entregar al comprador un certificat emès pel veterinari responsable de l'establiment que acredite el seu bon estat sanitari, i en el cas d'animals amb identificació obligatòria, l'edat dels animals amb la documentació obligatòria corresponent. L'existència d'un servei veterinari dependent de l'establiment que atorgue certificats de salut per a la venda dels animals no eximeix el venedor de responsabilitat davant les malalties en incubació no detectades en el moment de la venda. Per al còmput del termini de garanties mínimes prevaldran les disposicions del codi civil i la normativa de comerç i consum.
- f) Els criadors hauran de prendre mesures que assegurin la socialització correcta dels cadells amb anterioritat a la venda. Els cadells hauran d'haver romàs amb la mare i els germans el període necessari abans de l'adopció o venda, per a garantir el desenvolupament emocional correcte i la seua socialització, a excepció dels casos en què perilla la salut de la mare o del cadell.
- g) La granja o el centre de venda haurà de lliurar l'animal identificat, si escau, d'acord amb l'article 14.2 d'aquesta llei.

perjuicio de otras disposiciones que sean aplicables reglamentariamente, y cumplirán los siguientes requisitos de funcionamiento:

- a) La cría con fines comerciales y la venta profesional de animales se realizará desde granjas y centros de venta registrados y destinados a tal efecto.
- b) Los centros de venta podrán disponer para su venta aquellas especies animales autorizadas en la resolución de declaración de núcleo zoológico y, en todo caso, de animales de la especie canina y felina domésticos, peces, reptiles, roedores, conejos, hurones y pájaros de jaula criados en cautividad, siempre que cumplan con los requisitos de espacio que se establecerán reglamentariamente. La conselleria competente en sanidad y bienestar animal revisará el listado de especies y los requisitos y condiciones para la venta de cada una en el plazo de dos años.
- c) Para cualquier tipo de venta de animales a través de medios de comunicación, revistas de reclamo, publicaciones asimilables y otros sistemas de difusión, incluidas las redes sociales con fines comerciales, se incluirá necesariamente en el anuncio el número de registro de la granja o centro de venta en el Registro de Núcleos Zoológicos, así como el número de identificación del animal, si procede.
- d) La granja o el centro de venta entregará al comprador en formato de papel o en formato electrónico toda la información necesaria sobre su origen, sus características, la identificación de la especie, el número de identificación del animal, en su caso, y el número de registro y nombre del núcleo zoológico; y en el caso de venta a particulares, un resumen breve de los consejos de educación y las condiciones de alimentación, atención, cuidado, manejo, sanitarias y de bienestar necesarias y las infracciones y sanciones que comporten el maltrato y abandono de los animales regulados en esta ley.
- e) Los animales se venderán sanos, desparasitados y, en su caso, identificados y con las vacunas obligatorias. En el caso de animales de la especie canina y felina domésticos, se entregará al comprador un certificado emitido por el veterinario responsable del establecimiento que acredite su buen estado sanitario y, en el caso de animales con identificación obligatoria, la edad de los animales con la documentación obligatoria correspondiente. La existencia de un servicio veterinario dependiente del establecimiento que otorgue certificados de salud para la venta de los animales no exime al vendedor de responsabilidad ante las enfermedades en incubación no detectadas en el momento de la venta. Para el cómputo del plazo de garantías mínimas prevalecerán las disposiciones del código civil y la normativa de comercio y consumo.
- f) Los criadores tomarán medidas que aseguren la socialización correcta de los cachorros con anterioridad a su venta. Los cachorros tendrán que haber permanecido con la madre y los hermanos el periodo necesario antes de su adopción o venta, para garantizar el desarrollo emocional correcto y su socialización, a excepción de los casos en los que peligre la salud de la madre o del cachorro.
- g) La granja o el centro de venta entregará el animal identificado, si procede, de acuerdo con el artículo 14.2 de esta ley.

h) La venda d'animals només es pot dur a terme a persones majors d'edat que no estiguen incapacitades d'acord amb la legislació vigent o mitjançant resolució judicial ferma.

i) Els cadells d'animals de l'espècie canina i felina domèstics hauran de tindre una edat mínima de huit setmanes en el moment de la venda a fi d'evitar problemes de salut o de comportament derivats d'un trasllat, alimentació, immunització o socialització inadequats. Reglamentàriament es podrà restringir l'edat en la venda de les cries d'altres espècies. En casos d'animals de l'espècie canina i felina domèstics criats fora del territori nacional la seua venda no es pot dur a terme abans que els cadells hagen complit els tres mesos i vint-i-un dies, i és obligatori que siguen lliurats amb la vacuna de la ràbia.

j) En el cas d'animals de l'espècie canina i felina domèstics, les femelles reproductores hauran de tindre cobertes totes les necessitats etològiques: exercici físic diari, contacte social adequat, conducta exploratòria i absència d'estats d'estrés crònics. El nombre de ventrades està limitat amb la finalitat de garantir la seua salut.

k) Els animals destinats a la venda no es poden exhibir en aparadors ni zones exposades a la via pública, i s'hauran d'allotjar en un lloc adequat dins de l'establiment, abeurats i alimentats correctament.

l) Les persones professionals que treballen en establiments de venda, cria o importació d'animals hauran de tindre una formació específica de cuidador o cuidadora d'animals que es determinarà reglamentàriament.

m) Els centres de venda poden facilitar l'adopció virtual a través de catàlegs o mitjans similars que no requerisquen la presència física dels animals de companyia, mitjançant la col·laboració amb els centres d'acolliment d'animals abandonats, en els termes que es determinen reglamentàriament.

2. Les administracions públiques locals i autonòmiques, en l'àmbit de les seues respectives competències, vetllaran pel compliment de les normes anteriors amb programes de control i vigilància.

Article 20

Requisits dels establiments per a l'allotjament temporal d'animals de companyia

1. Les residències, escoles d'ensinistrament i altres instal·lacions creades per al manteniment i allotjament temporal dels animals de companyia hauran d'estar inscrites en el Registre de Nuclis Zoològics d'Animals de Companyia com a requisit indispensable per a estar en funcionament.

2. El responsable legal de l'animal haurà d'emplenar, per a l'ingrés, una fitxa amb l'historial sanitari recent de cada animal. Aquesta fitxa haurà de ser rebuda pel representant del centre, que verificarà si la identificació i la documentació sanitària de l'animal, en el cas que aquesta siga obligatòria, és correcta.

h) La venta de animales solo se puede llevar a cabo a personas mayores de edad que no estén incapacitadas de acuerdo con la legislación vigente o mediante resolución judicial firme.

i) Los cachorros de animales de la especie canina y felina domésticos tendrán una edad mínima de ocho semanas en el momento de su venta a fin de evitar problemas de salud o de comportamiento derivados de un traslado, alimentación, inmunización o socialización inadecuados. Reglamentariamente se podrá restringir la edad en la venta de las crías de otras especies. En caso de animales de la especie canina y felina domésticos criados fuera del territorio nacional su venta no se puede llevar a cabo antes de que los cachorros hayan cumplido los tres meses y veintidós días y es obligatorio que sean entregados con la vacuna de la rabia.

j) En el caso de animales de la especie canina y felina domésticos, las hembras reproductoras tendrán cubiertas todas las necesidades etológicas: ejercicio físico diario, contacto social adecuado, conducta exploratoria y ausencia de estados de estrés crónicos. El número de camadas estará limitado con el fin de garantizar su salud.

k) Los animales destinados a la venta no se podrán exhibir en escaparates ni zonas expuestas a la vía pública y se alojarán en un lugar adecuado dentro del establecimiento, abrevados y alimentados correctamente.

l) Las personas profesionales que trabajen en establecimientos de venta, cría o importación de animales tendrán una formación específica de cuidador o cuidadora de animales que se determinará reglamentariamente.

m) Los centros de venta podrán facilitar la adopción virtual a través de catálogos o medios similares que no requieran la presencia física de los animales de compañía, mediante la colaboración con los centros de acogida de animales abandonados, en los términos que se determinen reglamentariamente.

2. Las administraciones públicas locales y autonómicas, en el ámbito de sus respectivas competencias, velarán por el cumplimiento de las normas anteriores con programas de control y vigilancia.

Artículo 20

Requisitos de los establecimientos para el alojamiento temporal de animales de compañía

1. Las residencias, escuelas de adiestramiento y otras instalaciones creadas para el mantenimiento y alojamiento temporal de los animales de compañía estarán inscritas en el Registro de Núcleos Zoológicos de Animales de Compañía como requisito indispensable para estar en funcionamiento.

2. El responsable legal del animal rellenará, para su ingreso, una ficha con el historial sanitario reciente de cada animal. Esta ficha será recibida por el representante del centro, que verificará si la identificación y la documentación sanitaria del animal, en el supuesto de que esta sea obligatoria, es correcta.

3. És obligació del titular del centre vigilar que els animals s'adaptin a la seua nova situació, que estan alimentats adequadament i no es donen circumstàncies de risc, per a això s'hauran d'adoptar les mesures oportunes per a evitar-ho qualsevol tipus de lesió o malaltia que pugui ser evitable.

4. Els titulars de residències d'animals o instal·lacions similars hauran de prendre les mesures necessàries per a evitar possibles contagis entre els animals residents i el que estiga malalt, així com evitar molèsties a les persones i riscos per a la salut pública. En cas d'epidèmia o malaltia transmissibles entre animals, el centre haurà de comunicar-ho al seu responsable legal, que pot donar l'autorització per a un tractament veterinari o recollir-lo.

TÍTOL IV

DE L'ABANDÓ D'ANIMALS DE COMPANYIA, PERDUTS I VAGABUNDS, I ELS CENTRES D'ACOLLIMENT D'ANIMALS DE COMPANYIA

CAPÍTOL 1

Recollida i destí d'animals de companyia perduts, abandonats i vagabunds

Article 21

Recollida d'animals de companyia perduts, abandonats i vagabunds

1. Les funcions de recollida, acolliment i gestió de les adopcions d'animals abandonats, vagabunds, perduts o extraviiats correspon als ajuntaments.
2. L'allotjament dels animals recollits haurà de fer-se en un centre d'acolliment d'animals registrat i que tinga la capacitat d'allotjament adequada a les seues necessitats físiques i etològiques i la formació i qualificació necessàries del personal, conforme a la normativa específica que es determinarà reglamentàriament.
3. Els municipis hauran de disposar d'un servei d'urgència durant tot l'any per a la recollida, l'acolliment i l'atenció veterinària dels animals abandonats, perduts o extraviiats.
4. L'ajuntament haurà de fer-se càrrec de l'animal fins que siga recuperat, cedit o adoptat.
5. Si l'animal recollit pateix una malaltia incurable, lesions que causen sofriment no tractable o que comprometa seriosament la qualitat de vida de l'animal o supose un perill per a la salut o seguretat pública o sanitat animal, pot ser sotmés a sacrifici compassiu per un veterinari col·legiat.
6. Els ajuntaments hauran de recollir, auxiliar i fer-se càrrec dels animals internats en residències situades en el seu terme municipal que no hagen sigut retirats pels seus responsables legals en el termini acordat, sense perjudici de fer les gestions necessàries per a buscar al seu responsable legal o declarar-lo abandonat.

3. Es obligación del titular del centro vigilar que los animales se adapten a su nueva situación, que estén alimentados adecuadamente y no se den circunstancias de riesgo, para lo cual se adoptarán las medidas oportunas para evitarlas cualquier tipo de lesión o enfermedad que pueda ser evitable.

4. Los titulares de residencias de animales o instalaciones similares tomarán las medidas necesarias para evitar posibles contagios entre los animales residentes y estén enfermos, así como evitar molestias a las personas y riesgos para la salud pública. En caso de epidemia o enfermedad transmisibles entre animales, el centro lo comunicará a su responsable legal, que podrá dar la autorización para un tratamiento veterinario o recogerlo.

TÍTULO IV

DEL ABANDONO DE ANIMALES DE COMPAÑÍA, PERDIDOS Y VAGABUNDOS, Y LOS CENTROS DE ACOGIDA DE ANIMALES DE COMPAÑÍA

CAPÍTULO 1

Recogida y destino de animales de compañía perdidos, abandonados y vagabundos

Artículo 21

Recogida de animales de compañía perdidos, abandonados y vagabundos

1. Las funciones de recogida, acogida y gestión de las adopciones de animales abandonados, vagabundos, perdidos o extraviados corresponde a los ayuntamientos.
2. El alojamiento de los animales recogidos se hará en un centro de acogida de animales registrado y que tenga la capacidad de alojamiento adecuada a sus necesidades físicas y etológicas y la formación y calificación necesarias del personal, conforme a la normativa específica que se determinará reglamentariamente.
3. Los municipios dispondrán de un servicio de urgencia durante todo el año para la recogida, la acogida y la atención veterinaria de los animales abandonados, perdidos o extraviados.
4. El ayuntamiento se hará cargo del animal hasta que sea recuperado, cedido o adoptado.
5. Si el animal recogido sufre una enfermedad incurable, lesiones que causen sufrimiento no tratable, que comprometa seriamente la calidad de vida del animal o suponga un peligro para la salud o seguridad pública o sanidad animal, podrá ser sometido a sacrificio compasivo por un veterinario colegiado.
6. Los ayuntamientos recogerán, auxiliarán y se harán cargo de los animales internados en residencias situadas en su término municipal que no hayan sido retirados por sus responsables legales en el plazo acordado, sin perjuicio de hacer las gestiones necesarias para buscar a su responsable legal o declararlo abandonado.

7. Les funcions de recollida, acolliment i gestió de les adopcions seran serveis públics municipals que podran gestionar-se a través de les diferents formes de gestió directa o indirecta, d'acord amb la legislació estatal bàsica de règim local i la legislació aplicable en matèria de contractes del sector públic. En el supòsit de gestió indirecta dels serveis públics, els ajuntaments podran establir clausules socials sobre criteris d'admissió, puntuació i exigència d'execució lligats als objectius de la present llei. L'ajuntament verificarà en el cas de les formes de gestió indirecta dels serveis públics que aquest servei públic es presta conforme a l'estipulat en la present llei. En el cas que els ajuntaments treballen amb centres d'acolliment i allotjament d'animals situats en comunitats autònomes limítrofes, aquests hauran de complir tots els requisits d'aquesta llei.

8. La recollida i l'acolliment d'animals i la gestió de les adopcions l'haurà de realitzar personal qualificat d'acord amb la formació obligatòria que s'establisca reglamentàriament.

9. La recollida d'animals no identificats haurà d'estar documentada fotogràficament i registrada de manera que permeti la traçabilitat dels animals fins a la seua identificació obligatòria i el seu destí final. Els llibres de registre d'animals recollits hauran de ser fàcilment accessibles a la inspecció i hauran de registrar els llocs, dates de la captura, breu ressenya de l'animal amb la fotografia o identificació obligatòria si té, el seu estat de salut corroborat pel veterinari, així com el lloc i la data de la destinació final amb expressió de les causes del sacrifici compassiu pel veterinari, si és el cas, o les dades de les persones que l'adopten. Han de tindre format electrònic obligatori per a permetre la interoperabilitat i la interconnexió amb altres registres públics.

10. Els ajuntaments en els seus termes municipals hauran de dur a terme campanyes periòdiques, almenys anuals, de promoció de l'esterilització d'animals de companyia com a mesura preventiva contra l'abandó, així com el foment de l'adopció dels animals declarats abandonats; amb l'ajuda financera o subvencions de les diputacions i la Conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal.

11. Les administracions públiques poden concedir ajudes a les entitats autoritzades de caràcter protector per al foment de les adopcions, la prevenció de l'abandó i el manteniment dels establiments destinats a la recollida i l'acolliment d'animals errants o abandonats, sempre que aquests complisquen els requisits que s'establisquen.

Article 22

Destí d'animals extraviats, abandonats i vagabunds

1. Una vegada recollit l'animal, el centre d'acolliment haurà de consultar l'entrada d'un animal identificat al Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana, i l'haurà de comunicar a l'ajuntament corresponent; al mateix temps, haurà de dur a terme en el termini més breu els tràmits necessaris per a la localització immediata del responsable legal i la seua notificació en els termes previstos conforme a la normativa de procediment administratiu.

7. Las funciones de recogida, acogida y gestión de las adopciones serán servicios públicos municipales que podrán gestionarse a través de las diferentes formas de gestión directa o indirecta, de acuerdo con la legislación estatal básica de régimen local y la legislación aplicable en materia de contratos del sector público. En el supuesto de gestión indirecta de los servicios públicos, los ayuntamientos podrán establecer clausulas sociales sobre criterios de admisión, puntuación y exigencia de ejecución ligados a los objetivos de la presente ley. El ayuntamiento verificará en el caso de las formas de gestión indirecta de los servicios públicos que este servicio público se preste conforme a lo estipulado en la presente ley. En el supuesto de que los ayuntamientos trabajen con centros de acogida y alojamiento de animales situados en comunidades autónomas limítrofes, estos tendrán que cumplir todos los requisitos de esta ley.

8. La recogida y acogida de animales y la gestión de las adopciones las tendrá que realizar personal calificado de acuerdo con la formación obligatoria que se establezca reglamentariamente.

9. La recogida de animales no identificados estará documentada fotogràficament i registrada de forma que permita la trazabilidad de los animales hasta su identificación obligatoria y su destino final. Los libros de registro de animales recogidos serán fácilmente accesibles a la inspección y registrarán los lugares, fechas de la captura, breve reseña del animal con la fotografía o identificación obligatoria si tiene, su estado de salud corroborado por el veterinario, así como el lugar y la fecha del destino final con expresión de las causas del sacrificio compasivo por el veterinario, en su caso, o los datos de las personas que lo adopten. Tendrán formato electrónico obligatorio para permitir la interoperabilidad y el interconexión con otros registros públicos.

10. En sus términos municipales los ayuntamientos llevarán a cabo campañas periódicas, al menos anuales, de promoción de la esterilización de animales de compañía como medida preventiva contra su abandono, así como el fomento de la adopción de los animales declarados abandonados; con la ayuda financiera o subvenciones de las diputaciones y la conselleria competente en materia de sanidad y bienestar animal.

11. Las administraciones públicas podrán conceder ayudas a las entidades autorizadas de carácter protector para el fomento de las adopciones, la prevención del abandono y el mantenimiento de los establecimientos destinados a la recogida y acogida de animales errantes o abandonados, siempre que estos cumplan los requisitos que se establezcan.

Artículo 22

Destino de animales extraviados, abandonados y vagabundos

1. Una vez recogido el animal, el centro de acogida consultará la entrada de un animal identificado en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana y lo comunicará al ayuntamiento correspondiente. Al mismo tiempo, llevará a cabo, en el plazo más breve, los trámites necesarios para la localización inmediata del responsable legal y su notificación en los términos previstos conforme a la normativa de procedimiento administrativo.

2. En el cas d'animals sense identificació i sense responsable legal que ingressen en un centre d'acolliment, es pot procedir al cap de 20 dies al seu lliurament en adopció, després de la declaració del decret d'abandó, tan prompte com el veterinari responsable del centre determine que compleixen les condicions per a ser entregats. Una vegada decretat l'abandó, tots els animals sense responsable legal i no identificats seran identificats reglamentàriament a nom de l'ajuntament, que podrà delegar si ho estima oportú aquesta titularitat i la seua gestió en el centre d'acolliment.

3. Una vegada ingressat un animal extraviat o perdut en un centre d'acolliment, el seu responsable legal o la persona autoritzada per aquest, haurà de recollir-lo dins del termini fixat des de la recepció de la notificació de 10 dies si està identificat, o en el termini de 20 dies, si l'animal no està identificat, després d'haver abonat mitjançant les taxes municipals corresponents les despeses causades per la recollida, l'acolliment i l'estada de l'animal en el centre d'acolliment, inclosos les despeses veterinàries necessàries, i amb la presentació de la llicència corresponent en cas de tractar-se d'un animal potencialment perillós. Transcorregut el termini esmentat de 20 dies sense que s'haja recuperat l'animal extraviat, aquest passarà a tindre la condició d'abandonat mitjançant decret d'abandó, i podrà ser donat en adopció tan prompte com el veterinari responsable del centre determine que compleix les condicions per a ser-ho; així mateix, es farà l'obertura de l'expedient administratiu corresponent en cas d'animals amb responsable legal.

4. Una vegada dictat el decret d'abandó per l'ajuntament, l'animal quedarà sota la responsabilitat de l'ajuntament fins al seu destí definitiu. Els ajuntaments responsables legals dels animals abandonats no deixen de ser responsables legals fins que hi haja un nou responsable legal definitiu.

5. Una vegada transcorregut el termini legal per a recuperar-los, els ajuntaments podran donar-los en adopció degudament desparasitats, amb la identificació obligatòria, si fa el cas, i esterilitzats sempre que l'edat ho permeti; en el cas que no tinguen l'edat apropiada, l'adoptant estarà obligat per contracte a esterilitzar-los en l'edat recomanada o si hi ha raons sanitàries que no la facen aconsellable, en el moment de l'adopció.

6. Els ajuntaments i els titulars dels centres d'acolliment hauran de posar en marxa mesures de foment de l'adopció dels animals abandonats i vagabunds. S'haurà d'informar els adoptants sobre l'estat sanitari de l'animal, amb la finalitat d'aplicar, si escau, els tractaments veterinaris necessaris per al seu benestar, així com del cost estimat d'ells. Quan els animals de companyia que estiguen en centres de protecció animal patisquen malalties infectocontagioses o parasitàries transmissibles a l'home o als animals, que a criteri del veterinari responsable del centre suposen un risc per a la salut pública o la sanitat animal o puguen suposar un risc per a la seguretat de les persones, no podran ser entregats en adopció.

7. L'ajuntament pot repercutir els costos dels tractaments veterinaris, la identificació i l'esterilització mitjançant taxes municipals, si bé la gestió de l'adopció haurà de ser gratuïta.

2. En el caso de animales sin identificación y sin responsable legal que ingresen en un centro de acogida, se podrá proceder al cabo de veinte días a su entrega en adopción, después de la declaración del decreto de abandono, tan pronto como el veterinario responsable del centro determine que cumplen las condiciones para ser entregados. Una vez decretado su abandono, todos los animales sin responsable legal y no identificados serán identificados reglamentariamente a nombre del ayuntamiento, que podrá delegar si lo estima oportuno esta titularidad y su gestión en el centro de acogida.

3. Una vez ingresado un animal extraviado o perdido en un centro de acogida, su responsable legal o la persona autorizada por este, lo recogerá dentro del plazo fijado desde la recepción de la notificación de diez días si está identificado o en el plazo de veinte días si el animal no está identificado, después de haber abonado mediante las tasas municipales correspondientes los gastos causados por la recogida, acogida y estancia del animal en el centro de acogida, incluidos los gastos veterinarios necesarios, y con la presentación de la licencia correspondiente en caso de tratarse de un animal potencialmente peligroso. Transcurrido el plazo mencionado de veinte días sin que se haya recuperado el animal extraviado, este pasará a tener la condición de abandonado mediante decreto de abandono y podrá ser dado en adopción tan pronto como el veterinario responsable del centro determine que cumple las condiciones para serlo. Así mismo, se hará la apertura del expediente administrativo correspondiente en caso de animales con responsable legal.

4. Una vez dictado el decreto de abandono por el ayuntamiento, el animal quedará bajo la responsabilidad del ayuntamiento hasta su destino definitivo. Los ayuntamientos responsables legales de los animales abandonados no dejarán de ser responsables legales hasta que haya un nuevo responsable legal definitivo.

5. Una vez transcurrido el plazo legal para recuperarlos, los ayuntamientos podrán darlos en adopción debidamente desparasitados, con la identificación obligatoria, si procede, y esterilizados siempre que la edad lo permita. En el supuesto de que no tengan la edad apropiada, el adoptador estará obligado por contrato a esterilizarlos en la edad recomendada o si hay razones sanitarias que no la hagan aconsejable, en el momento de la adopción.

6. Los ayuntamientos y los titulares de los centros de acogida pondrán en marcha medidas de fomento de la adopción de los animales abandonados y vagabundos. Se informará a los adoptadores sobre el estado sanitario del animal, con el fin de aplicar, si procede, los tratamientos veterinarios necesarios para su bienestar, así como el coste estimado de los mismos. Cuando los animales de compañía que estén en centros de protección animal sufran enfermedades infectocontagiosas o parasitarias transmisibles al hombre o a los animales que a criterio del veterinario responsable del centro supongan un riesgo para la salud pública o la sanidad animal o puedan suponer un riesgo para la seguridad de las personas, no podrán ser entregados en adopción.

7. El ayuntamiento podrá repercutir los costes de los tratamientos veterinarios, su identificación y esterilización mediante tasas municipales, si bien la gestión de la adopción será gratuita.

8. Els ajuntaments, a través dels centres d'acolliment, hauran de vetlar per l'eficiència de l'adopció i la disminució de les devolucions dels animals donats en adopció, mitjançant cursos de formació per a totes les persones adoptants, en nocions bàsiques sobre necessitats higienicosanitàries i etològiques, així com pautes per a una bona educació que garantisquen l'adaptació correcta a la nova llar i disminuïsquen el fracàs de l'adopció.

CAPÍTOL 2

Dels centres i cases d'acolliment i de les colònies felines

Article 23

Dels centres i cases d'acolliment

1. Tots els centres d'acolliment i allotjament d'animals de companyia i domèstics vagabunds, extraviats i abandonats que gestionen la recollida, l'acolliment i l'allotjament en qualsevol municipi de la Comunitat Valenciana, ha d'estar registrats com a nucli zoològic en la seua categoria com a centre d'acolliment.
2. Els centres d'acolliment han de vetlar pel benestar dels animals durant la seua estada mitjançant plans d'enriquiment social i ambiental. Aquests centres faran una valoració del benestar dels animals i dels problemes de conducta que podria haver-hi, així com establiran els tractaments necessaris en cada cas per a la millora del benestar d'aquests animals. La Conselleria competent en matèria de benestar i sanitat animal establirà les condicions mínimes exigibles en els plans d'enriquiment social i ambiental.
3. L'ajuntament, a proposta i com a extensió del centre d'acolliment, pot atorgar la custòdia provisional d'un animal sense responsable legal conegut, una vegada decretat l'abandó per l'ajuntament, a aquella persona física que, actuant com a posseïdor responsable temporal d'aquest, pugua garantir la cura i atenció de l'animal i el manteniment d'aquest en condicions d'allotjament higienicosanitàries. Aquesta modalitat es denomina casa d'acolliment, que, en tot cas, s'entén que és dependent d'un únic centre d'acolliment. Aquesta cessió està condicionada al compromís de comunicar en el centre d'acolliment qualsevol incidència relativa al benestar de l'animal, i d'entregar-lo immediatament si es troba un adoptant, encara que la casa d'acolliment tindrà preferència a l'hora de l'adopció. El nombre d'animals màxim a les cases d'acolliment dependents d'un centre d'acolliment és de cinc, o si fa el cas, el que autoritze l'autoritat municipal. Les persones físiques hauran de permetre voluntàriament l'accés en els seus domicilis dels funcionaris que exercisquen tasques d'inspecció i del personal del centre d'acolliment, per a verificar l'estat dels animals i les condicions d'allotjament; en cas contrari, perdran la custòdia provisional dels animals i no podran exercir aquesta funció. El nombre total d'animals en cases d'acolliment dependents d'un centre d'acolliment no haurà d'excedir globalment d'un percentatge del nombre de places del centre d'acolliment superior a un vint per cent, excepte autorització municipal.

8. Los ayuntamientos, a través de los centros de acogida, velarán por la eficiencia de la adopción y la disminución de las devoluciones de los animales dados en adopción, mediante cursos de formación para todas las personas adoptadoras, en nociones básicas sobre necesidades higiénico-sanitarias y etológicas, así como pautas para una buena educación que garanticen la adaptación correcta al nuevo hogar y disminuyan el fracaso de la adopción.

CAPÍTULO 2

De los centros y casas de acogida y de las colonias felinas

Artículo 23

De los centros y casas de acogida

1. Todos los centros de acogida y alojamiento de animales de compañía y domésticos vagabundos, extraviados y abandonados que gestionen su recogida, acogida y alojamiento en cualquier municipio de la Comunitat Valenciana estarán registrados como núcleo zoológico en su categoría como centro de acogida.
2. Los centros de acogida velarán por el bienestar de los animales durante su estancia mediante planes de enriquecimiento social y ambiental. Estos centros harán una valoración del bienestar de los animales y de los problemas de conducta que podría haber, así como establecerán los tratamientos necesarios en cada caso para la mejora del bienestar de estos animales. La conselleria competente en materia de bienestar y sanidad animal establecerá las condiciones mínimas exigibles en los planes de enriquecimiento social y ambiental.
3. El ayuntamiento, a propuesta y como extensión del centro de acogida, podrá otorgar la custodia provisional de un animal sin responsable legal conocido, una vez decretado su abandono por el ayuntamiento, a aquella persona física que, actuando como poseedora responsable temporal de este, pueda garantizar el cuidado y atención del animal y su mantenimiento en condiciones de alojamiento higiénico-sanitarias. Esta modalidad se denomina casa de acogida, que, en todo caso, se entiende que es dependiente de un único centro de acogida. Esta cesión estará condicionada al compromiso de comunicar al centro de acogida cualquier incidencia relativa al bienestar del animal y de entregarlo inmediatamente si se encuentra un adoptador, aunque la casa de acogida tendrá preferencia a la hora de la adopción. El número de animales máximo en las casas de acogida dependientes de un centro de acogida es de cinco o, en su caso, el que autorice la autoridad municipal. Las personas físicas permitirán voluntariamente el acceso a sus domicilios de los funcionarios que ejerzan tareas de inspección y del personal del centro de acogida, para verificar el estado de los animales y las condiciones de alojamiento. En caso contrario, perderán la custodia provisional de los animales y no podrán ejercer esta función. El número total de animales en casas de acogida dependientes de un centro de acogida no tendrá que exceder globalmente de un porcentaje del número de plazas del centro de acogida superior a un veinte por ciento, excepto autorización municipal.

4. La casa d'acolliment haurà de signar un contracte de cessió temporal amb el centre d'acolliment. El centre d'acolliment haurà de mantindre una relació actualitzada d'aquestes cases d'acolliment a la disposició de la Conselleria competent en matèria de protecció animal i de l'ajuntament en què se situen.

5. Els titulars dels centres d'acolliment hauran de comunicar als ajuntaments i als serveis territorials de la conselleria del seu àmbit territorial competent en matèria de protecció animal amb una periodicitat trimestral tota la informació referent a les entrades, eixides, destí dels animals, els sacrificis compassius realitzats, així com les incidències sanitàries més significatives.

6. Els responsables legals que no puguem assumir la cura i el manteniment dels animals domèstics poden entregar-los en un centre d'acolliment, perquè els cuiden i els posen en adopció. Aquesta situació no es considera legalment abandonó a l'efecte de sancions administratives. El responsable legal de l'animal haurà d'abonar les taxes municipals, si n'hi ha establides, en concepte de manteniment i es mantindrà com a titular de l'animal en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana fins que es produïska l'adopció efectiva.

Article 24

De les colònies felines

1. En aquelles ubicacions en les quals els ajuntaments reconeguen la possibilitat que hi haja colònies de gats, sempre que les condicions ecològiques i de molèsties al veïnat de l'entorn ho permeten, i a fi de promoure tant la protecció com el control poblacional dels gats, els ajuntaments autoritzaran les persones o entitats interessades que el sol·liciten la gestió ètica d'aquestes colònies, consistent en la captura i el control sanitari d'aquests animals, besterilització i el marcatge i la solta en la colònia d'origen. Els ajuntaments, a més de la supervisió i el control de les colònies de gats, hauran de dur a terme campanyes informatives sobre els beneficis que reporten a la col·lectivitat les colònies de gats controlades i promoure la més àmplia col·laboració amb particulars i entitats per a facilitar les cures als animals.

El control sanitari d'aquests animals, la seua esterilització i el marcatge amb un microxip, a nom de l'ajuntament, els haurà de dur a terme un veterinari.

2. Els ajuntaments hauran d'elaborar un registre de les colònies felines existents en el municipi, que incloga el nombre d'animals i la identificació d'aquells que la componen, característiques, ubicació de les colònies, circumstàncies especials, i totes les dades necessàries per a un coneixement de la situació d'aquestes colònies. No es poden situar colònies felines a l'entorn d'espais naturals protegits i s'hauran de guardar les distàncies que estimen oportunes les autoritats competents en matèria de medi ambient municipals i/o autonòmiques.

4. La casa de acogida firmará un contrato de cesión temporal con el centro de acogida. El centro de acogida mantendrá una relación actualizada de estas casas de acogida a disposición de la conselleria competente en materia de protección animal y del ayuntamiento en el que se sitúen.

5. Los titulares de los centros de acogida comunicarán a los ayuntamientos y a los servicios territoriales de la conselleria de su ámbito territorial competente en materia de protección animal con una periodicidad trimestral toda la información en lo referente a las entradas, salidas, destino de los animales, los sacrificios compasivos realizados, así como las incidencias sanitarias más significativas.

6. Los responsables legales que no puedan asumir el cuidado y el mantenimiento de los animales domésticos podrán entregarlos a un centro de acogida para que los cuiden y los pongan en adopción. Esta situación no se considerará legalmente abandono a efectos de sanciones administrativas. El responsable legal del animal abonará las tasas municipales, si hay establecidas, en concepto de mantenimiento y se mantendrá como titular del animal en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana hasta que se produzca la adopción efectiva.

Artículo 24

De las colonias felinas

1. En aquellas ubicaciones en las que los ayuntamientos reconozcan la posibilidad que exista colonias de gatos, siempre que las condiciones ecológicas y de molestias al vecindario del entorno lo permitan y a fin de promover tanto la protección como el control poblacional de los gatos, los ayuntamientos autorizarán a las personas o entidades interesadas que lo soliciten la gestión ética de estas colonias, consistente en la captura y el control sanitario de estos animales, la esterilización y el marcaje y la suelta en la colonia de origen. Los ayuntamientos, además de la supervisión y el control de las colonias de gatos, llevarán a cabo campañas informativas sobre los beneficios que reportan a la colectividad las colonias de gatos controladas y promoverán la más amplia colaboración con particulares y entidades para facilitar los cuidados a los animales.

El control sanitario de estos animales, su esterilización y el marcaje con un microchip, a nombre del ayuntamiento, los llevará a cabo un veterinario.

2. Los ayuntamientos elaborarán un registro de las colonias felinas existentes en el municipio, que incluya el número de animales y la identificación de los que la componen, características, ubicación de las colonias, circunstancias especiales y todos los datos necesarios para un conocimiento de la situación de estas colonias. No se podrán situar colonias felinas en el entorno de espacios naturales protegidos y se guardarán las distancias que estimen oportunas las autoridades competentes en materia de medio ambiente municipales o autonómicas.

TÍTOL V

DELS ÒRGANS CONSULTIUS I LES ENTITATS DE PROTECCIÓ I DEFENSA D'ANIMALS DE COMPANYIA

CAPÍTOL 1

De les entitats col·laboradores de protecció animal i defensa d'animals de companyia

Article 25

Registre d'Entitats Col·laboradores de Protecció Animal i Defensa d'Animals de Companyia

1. A l'efecte d'aquesta llei tenen la consideració d'entitats col·laboradores de protecció i defensa dels animals de companyia les entitats sense ànim lucratives, legalment constituïdes i que tinguen per principal finalitat la defensa i protecció dels animals i que estiguen registrades en el Registre d'Entitats Col·laboradores de Protecció i Defensa dels Animals de Companyia.

2. Es crea el Registre d'Entitats Col·laboradores de Protecció i Defensa dels Animals de Companyia i consegüentment, assumeix tota la informació i la base de dades del Registre d'Associacions per a la Protecció dels Animals Col·laboradores de la Conselleria d'Agricultura i Medi Ambient de la Comunitat Valenciana creat pel Decret 158/1996, de 13 d'agost, del Consell, pel qual es desenvolupa la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat sobre protecció dels animals de companyia. El Registre d'Entitats Col·laboradores de Protecció i Defensa dels Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana estarà adscrit a la Conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal.

Article 26

Requisits de les entitats col·laboradores de protecció i defensa dels animals de companyia

1. Les entitats de protecció i defensa dels animals de companyia que reunisquen els requisits de l'apartat 3 d'aquest article podran ser inscrites en el registre creat en el punt anterior i tindre la consideració d'entitats col·laboradores, a l'efecte dels programes per a la protecció i defensa dels animals que es determine reglamentàriament.

2. La Conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal podrà realitzar convenis de col·laboració amb les entitats inscrites, per a la realització d'activitats encaminades a la protecció i defensa dels animals, a través de la direcció general competent en matèria de protecció animal.

3. Es desenvoluparà reglamentàriament el procediment d'inscripció i els requisits que hauran de complir per a inscriure's en el registre com a entitats col·laboradores, que seran els següents:

a) Ser entitats sense ànim lucratives, legalment constituïdes i tindre per principal finalitat la defensa i protecció dels animals.

b) Presentar programes específics en matèria de protecció animal a la Comunitat Valenciana.

TÍTULO V

DE LOS ÓRGANOS CONSULTIVOS Y LAS ENTIDADES DE PROTECCIÓN Y DEFENSA DE ANIMALES DE COMPAÑÍA

CAPÍTULO 1

De las entidades colaboradoras de protección animal y defensa de animales de compañía

Artículo 25

Registro de Entidades Colaboradoras de Protección Animal y Defensa de Animales de Compañía

1. A efectos de esta ley tienen la consideración de entidades colaboradoras de protección y defensa de los animales de compañía las entidades sin ánimo lucrativo, legalmente constituidas y que tengan por principal finalidad la defensa y protección de los animales y que estén registradas en el Registro de Entidades Colaboradoras de Protección y Defensa de los Animales de Compañía.

2. Se crea el Registro de Entidades Colaboradoras de Protección y Defensa de los Animales de Compañía y, como tal, asume toda la información y la base de datos del Registro de Asociaciones para la Protección de los Animales Colaboradoras de la Conselleria de Agricultura y Medio Ambiente de la Comunitat Valenciana, creado por el Decreto 158/1996, de 13 de agosto, del Consell, por el cual se desarrolla la Ley 4/1994, de 8 de julio, de la Generalitat sobre protección de los animales de compañía. El Registro de Entidades Colaboradoras de Protección y Defensa de los Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana estará adscrito a la conselleria competente en materia de sanidad y bienestar animal.

Artículo 26

Requisitos de las entidades colaboradoras de protección y defensa de los animales de compañía

1. Las entidades de protección y defensa de los animales de compañía que reúnan los requisitos del apartado 3 de este artículo podrán ser inscritas en el registro creado en el punto anterior y tener la consideración de entidades colaboradoras, a efectos de los programas para la protección y defensa de los animales que se determine reglamentariamente.

2. La conselleria competente en materia de sanidad y bienestar animal podrá realizar convenios de colaboración con las entidades inscritas para la realización de actividades encaminadas a la protección y defensa de los animales a través de la dirección general competente en materia de protección animal.

3. Se desarrollará reglamentariamente el procedimiento de inscripción y los requisitos que deberán cumplir para inscribirse en el registro como entidades colaboradoras, que serán los siguientes:

a) Ser entidades sin ánimo lucrativo, legalmente constituidas y tener por principal finalidad la defensa y protección de los animales.

b) Presentar programas específicos en materia de protección animal en la Comunitat Valenciana.

- c) Tindre la seu social i desenvolupar l'activitat dins de la Comunitat Valenciana per a les finalitats establides en l'article 2 d'aquesta llei.
- d) Col·laborar amb els ajuntaments en l'allotjament d'animals extraviats o abandonats a través dels seus centres i cases d'acolliment.
- e) Participar en els programes que fomenten el funcionament en xarxa dels centres d'acolliment de la Comunitat Valenciana dirigits a potenciar l'adopció.
- f) Complir la normativa referent al benestar i la protecció animal i no haver sigut inhabilitades per a aquestes funcions.
- g) Disposar de membres i voluntaris amb la formació adequada per a l'exercici de les seues funcions.
4. L'incompliment de l'obligació del punt 5 pot donar lloc, una vegada finalitzat el tràmit d'audiència, a la cancel·lació de la inscripció en el registre.
5. Les entitats de defensa dels animals de companyia reconegudes i inscrites en el registre, remetran anualment a la direcció general competent en matèria de protecció animal una memòria exhaustiva de les activitats realitzades, així com als ajuntaments en el terme municipal dels quals desenvolupen la seua activitat.

CAPÍTOL 2

Del Consell Assessor i Consultiu en matèria de protecció d'animals de companyia

Article 27

Consell Assessor i Consultiu en Matèria de Protecció d'Animals de Companyia

Es crea el Consell Assessor i Consultiu en Matèria de Protecció d'Animals de Companyia de la Conselleria competent en benestar animal, que complirà les funcions d'assessorament per al desenvolupament i l'elaboració de la normativa reglamentària aplicable en aquesta matèria i que actuarà com a òrgan de consulta en matèria de benestar d'animals de companyia.

Article 28

Composició i funcionament

1. El Consell Assessor i Consultiu en Matèria de Protecció d'Animals de Companyia estarà presidit per la persona que exercisca la titularitat de la Conselleria competent en protecció d'animals de companyia.
2. Seran vocals d'aquest consell els nomenats per la persona que exercisca la presidència del consell amb la següent composició: dos funcionaris amb qualificació veterinària proposats per la direcció general competent en benestar i sanitat animal; dos representants a proposta d'institucions científiques o universitàries amb departaments de benestar animal; dos representants proposats per entitats

c) Tener su sede social y desarrollar su actividad dentro de la Comunitat Valenciana para las finalidades establecidas en el artículo 2 de esta ley.

d) Colaborar con los ayuntamientos en el alojamiento de animales extraviados o abandonados a través de sus centros y casas de acogida.

e) Participar en los programas que fomenten el funcionamiento en red de los centros de acogida de la Comunitat Valenciana dirigidos a potenciar la adopción.

f) Cumplir la normativa en lo referente al bienestar y la protección animal y no haber sido inhabilitadas para estas funciones.

g) Disponer de miembros y voluntarios con la formación adecuada para el ejercicio de sus funciones.

4. El incumplimiento de la obligación del punto 5 podrá dar lugar, una vez finalizado el trámite de audiencia, a la cancelación de la inscripción en el registro.

5. Las entidades de defensa de los animales de compañía reconocidas e inscritas en el registro remitirán anualmente a la dirección general competente en materia de protección animal una memoria exhaustiva de las actividades realizadas, así como a los ayuntamientos en cuyo término municipal desarrollen su actividad.

CAPÍTULO 2

Del Consejo Asesor y Consultivo en Materia de Protección de Animales de Compañía

Artículo 27

Consejo Asesor y Consultivo en Materia de Protección de Animales de Compañía

Se crea el Consejo Asesor y Consultivo en Materia de Protección de Animales de Compañía de la conselleria competente en bienestar animal, que cumplirá las funciones de asesoramiento para el desarrollo y la elaboración de la normativa reglamentaria aplicable en esta materia y que actuará como órgano de consulta en materia de bienestar de animales de compañía.

Artículo 28

Composición y funcionamiento

1. El Consejo Asesor y Consultivo en Materia de Protección de Animales de Compañía estará presidido por la persona que ejerza la titularidad de la conselleria competente en protección de animales de compañía.
2. Serán vocales de este consejo los nombrados por la persona que ejerza la presidencia del consejo con la siguiente composición: dos funcionarios con calificación veterinaria propuestos por la dirección general competente en bienestar y sanidad animal, dos representantes a propuesta de instituciones científicas o universitarias con departamentos de bienestar animal, dos representantes

col·laboradores de protecció i defensa dels animals; un representant a proposta del Consell Valencià de Col·legis Veterinaris de la Comunitat Valenciana; un representant a proposta de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies; un representant a proposta d'entitats associatives que exercisquen funcions socials o esportives amb animals de companyia; un representant designat per entitats associatives d'establiments de cria i venda d'animals de companyia; un representant a proposta d'entitats associatives d'ensinistradors; dos representants a proposta de les forces i cossos de Seguretat de l'Estat.

3. La persona que exercisca la presidència del Consell es dirigirà a les entitats i institucions més representatives en els seus respectius àmbits perquè realitzen les propostes dels seus representants i procurarà en el seu nomenament la composició equilibrada de dones i homes de l'òrgan consultiu.

4. El Consell Assessor i Consultiu en Matèria de Protecció d'Animals de Companyia, sense perjudici que una vegada constituït s'acorde completar les normes de funcionament pel mateix òrgan, es regeix segons les normes mínimes de funcionament següents:

a) Règim de convocatòries. Es convoca pel president a iniciativa de la Conselleria competent en protecció animal o a petició de sis dels seus membres.

b) Periodicitat mínima de les sessions. Almenys es reunirà una vegada l'any.

c) Requisits i règim d'acords. La presa d'acords es durà a terme per majoria dels membres components del consell.

TÍTOL VI EDUCACIÓ, FORMACIÓ, SENSIBILITZACIÓ I DIVULGACIÓ DE LA LLEI

CAPÍTOL 1 Educació, formació, sensibilització i divulgació de la llei

Article 29 *Educació, sensibilització i divulgació de la llei*

1. Els ajuntaments, mancomunitats i diputacions divulgaran els continguts d'aquesta llei entre els habitants del seu àmbit territorial i duran a terme les campanyes necessàries en aquesta matèria.

2. La Conselleria competent en educació haurà de programar anualment en els centres escolars accions educatives i de sensibilització sobre els objectius i principis d'aquesta llei.

Article 30 *Formació*

1. La Conselleria competent en sanitat i benestar animal haurà de regular la formació en matèria de protecció d'animals de companyia, incloent-hi aquella que siga necessària per

propuestos por entidades colaboradoras de protección y defensa de los animales, un representante a propuesta del Consejo Valenciano de Colegios Veterinarios de la Comunitat Valenciana, un representante a propuesta de la Federación Valenciana de Municipios y Provincias, un representante a propuesta de entidades asociativas que ejerzan funciones sociales o deportivas con animales de compañía, un representante designado por entidades asociativas de establecimientos de cría y venta de animales de compañía, un representante a propuesta de entidades asociativas de adiestradores y dos representantes a propuesta de las fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado.

3. La persona que ejerza la presidencia del consejo se dirigirá a las entidades e instituciones más representativas en sus respectivos ámbitos para que realicen las propuestas de sus representantes y procurará en su nombramiento la composición equilibrada de mujeres y hombres del órgano consultivo.

4. El Consejo Asesor y Consultivo en Materia de Protección de Animales de Compañía, sin perjuicio que una vez constituido se acuerde completar las normas de funcionamiento por el mismo órgano, se regirá según las siguientes normas mínimas de funcionamiento:

a) Régimen de convocatorias. Se convocará por el presidente a iniciativa de la conselleria competente en protección animal o a petición de seis de sus miembros.

b) Periodicidad mínima de las sesiones. Al menos se reunirá una vez el año.

c) Requisitos y régimen de acuerdos. La toma de acuerdos se llevará a cabo por mayoría de los miembros componentes del consejo.

TÍTULO VI EDUCACIÓN, FORMACIÓN, SENSIBILIZACIÓN Y DIVULGACIÓN DE LA LEY

CAPÍTULO 1 Educación, formación, sensibilización y divulgación de la ley

Artículo 29 *Educación, sensibilización y divulgación de la ley*

1. Los ayuntamientos, mancomunidades y diputaciones divulgarán los contenidos de esta ley entre los habitantes de su ámbito territorial y llevarán a cabo las campañas necesarias en esta materia.

2. La conselleria competente en educación programará anualmente en los centros escolares acciones educativas y de sensibilización sobre los objetivos y principios de esta ley.

Artículo 30 *Formación*

1. La conselleria competente en sanidad y bienestar animal regulará la formación en materia de protección de animales de compañía, incluyendo la que sea necesaria para la

a la qualificació de les persones que treballen amb animals de companyia, i haurà de fixar els requisits dels programes, cursos i entitats que la impartisquen; així com els criteris de convalidació per experiència per a aquells professionals amb trajectòria professional acreditada sense antecedents penals en maltractament animal i/o violència interpersonal.

2. En el termini dels dos anys següents a la publicació de la llei, s'haurà de regular la formació obligatòria del personal funcional de l'administració local les funcions de la qual tinguen relació amb les previstes en la present llei per als animals de companyia i la formació obligatòria de tot el personal voluntari i treballador vinculat a entitats protectores d'animals, centres de cria, centres d'acolliment, establiments de venda i d'aquells nuclis zoològics que s'estime reglamentàriament en funció de la seua finalitat i del nombre d'animals en relació amb l'article 17.1 d'aquesta llei.

3. Les entitats de protecció i defensa dels animals sense ànim lucratives que complisquen els requisits del títol V i aquelles altres que es determine reglamentàriament poden ser entitats col·laboradores de l'Administració en la formació en matèria de protecció i benestar animal. Reglamentàriament, es regularan els requisits i condicions per a la seua participació i l'homologació dels cursos.

TÍTOL VII DE LA INSPECCIÓ I VIGILÀNCIA

CAPÍTOL 1 Inspecció i plans de control

Article 31 *Plans i programes d'inspecció i control*

Les administracions públiques, en l'àmbit de les seues respectives competències, hauran d'establir els programes o plans periòdics d'inspeccions i controls oficials que es necessiten d'acord amb aquesta llei, amb la normativa bàsica estatal i amb les disposicions comunitàries d'aplicació directa en relació amb els controls i programes de control oficials, sense perjudici de les inspeccions que resulten necessàries davant situacions o casos singulars.

Article 32 *Personal inspector*

1. Per a l'exercici de les funcions inspectores en el marc d'aquesta llei, la normativa estatal bàsica i la normativa comunitària aplicable als controls oficials, concernents a la matèria a la qual es refereix aquesta llei, el personal al servei de les administracions públiques haurà de tindre qualificació i formació suficient per a l'exercici d'aquestes tasques.

2. El personal funcionari públic amb la missió d'executar decisions i mandats de l'autoritat en l'exercici de les seues funcions encomanades per aquesta llei a les administracions públiques, té el caràcter d'agent de l'autoritat i pot recaptar la col·laboració, el suport, el concurs i la protecció que necessite de les forces i cossos de Seguretat de l'Estat, i de les autoritats competents de les comunitats autònomes i de les corporacions locals o cossos policials autonòmics i locals.

calificación de las personas que trabajan con animales de compañía, y fijará los requisitos de los programas, cursos y entidades que la impartan, así como los criterios de convalidación por experiencia para aquellos profesionales con trayectoria profesional acreditada sin antecedentes penales en maltrato animal o violencia interpersonal.

2. En el plazo de los dos años siguientes a la publicación de la ley, se regulará la formación obligatoria del personal funcional de la administración local cuyas funciones tengan relación con las previstas en la presente ley para los animales de compañía y la formación obligatoria de todo el personal voluntario y trabajador vinculado a entidades protectoras de animales, centros de cría, centros de acogida, establecimientos de venta y de aquellos núcleos zoológicos que se estime reglamentariamente en función de su finalidad y del número de animales en relación con el artículo 17.1 de esta ley.

3. Las entidades de protección y defensa de los animales sin ánimo lucrativo que cumplan los requisitos del título V y aquellas otras que se determine reglamentariamente podrán ser entidades colaboradoras de la administración en la formación en materia de protección y bienestar animal. Reglamentariamente, se regularán los requisitos y condiciones para su participación y la homologación de los cursos.

TÍTULO VII DE LA INSPECCIÓN Y VIGILANCIA

CAPÍTULO 1 Inspección y planes de control

Artículo 31 *Planes y programas de inspección y control*

Las administraciones públicas, en el ámbito de sus respectivas competencias, establecerán los programas o planes periódicos de inspecciones y controles oficiales que se precisen de acuerdo con esta ley, con la normativa básica estatal y con las disposiciones comunitarias de aplicación directa en relación con los controles y programas de control oficiales, sin perjuicio de las inspecciones que resulten necesarias ante situaciones o casos singulares.

Artículo 32 *Personal inspector*

1. Para el ejercicio de las funciones inspectoras en el marco de esta ley, la normativa estatal básica y la normativa comunitaria aplicable a los controles oficiales, concernientes a la materia a la cual se refiere esta ley, el personal al servicio de las administraciones públicas tendrá calificación y formación suficiente para el ejercicio de estas tareas.

2. El personal funcionario público con la misión de ejecutar decisiones y mandatos de la autoridad en el ejercicio de sus funciones encomendadas por esta ley a las administraciones públicas tendrá el carácter de agente de la autoridad y podrá recabar la colaboración, el apoyo, el concurso y la protección que necesite de las fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado y de las autoridades competentes de las comunidades autónomas y de las corporaciones locales o cuerpos policiales autonómicos y locales.

3. Els membres de les forces i cossos de Seguretat, a requeriment o per autorització de l'autoritat competent, tenen la consideració de personal inspector amb caràcter general.

4. Per als programes de control i vigilància que corresponen a la Conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal és personal inspector el que està integrat en els serveis veterinaris oficials d'aquesta conselleria.

5. En la coordinació amb les forces i cossos de Seguretat de l'Estat s'estarà als disposat en la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de Seguretat. A l'efecte, es podrà estipular mitjançant l'oportú conveni de col·laboració i assistència dels cossos i forces de Seguretat de l'Estat en les matèries d'aquesta llei competència de la Comunitat Valenciana.

Article 33

Obligacions de l'inspeccionat

Les persones físiques o jurídiques a les quals es practique una inspecció o un control administratiu estaran obligades a:

a) Facilitar les tasques d'inspecció, o de control administratiu si fa el cas, per a permetre l'accés dels inspectors a tot establiment, explotació, instal·lació, vehicle, contenidor o mitjà de transport, o lloc en general, amb la finalitat de dur a terme la seua actuació inspectora o de control administratiu, sempre que aquells s'acrediten degudament davant l'empresari, el seu representant legal o una persona degudament autoritzada o, si no és possible, davant qualsevol empleat que es trobe present en el lloc. Si la inspecció es practica en el domicili d'una persona física, s'haurà d'obtenir el seu consentiment exprés.

b) Subministrar tota classe d'informació i documentació sobre instal·lacions, mitjans, serveis i animals i, en general, sobre aquells aspectes relatius a la protecció animal que se li van sol·licitar, de manera que es permeta la comprovació per part dels inspectors.

c) Facilitar que s'obtinga còpia o reproducció de la informació en matèria de benestar i sanitat animal que siga d'interés per a la inspecció.

d) Permetre la pràctica de diligències probatòries de l'incompliment de la normativa vigent en matèria de protecció animal.

e) En general, consentir i col·laborar en la realització de la inspecció.

CAPÍTOL 2

Competències de les administracions

Article 34

Competències i obligacions de l'administració local i autonòmica

1. Correspondrà als ajuntaments com a competències pròpies municipals:

3. Los miembros de las fuerzas y cuerpos de seguridad, a requerimiento o por autorización de la autoridad competente, tendrán la consideración de personal inspector a todos los efectos.

4. Para los programas de control y vigilancia que correspondan a la conselleria competente en materia de sanidad y bienestar animal, es personal inspector el que está integrado en los servicios veterinarios oficiales de esta conselleria.

5. En la coordinación con las fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado se estará a lo dispuesto en la Ley orgánica 2/1986, de 13 de marzo, de fuerzas y cuerpos de seguridad. Al efecto, se podrá estipular mediante el oportuno convenio de colaboración y asistencia de los cuerpos y fuerzas de seguridad del Estado en las materias de esta ley competencia de la Comunitat Valenciana.

Artículo 33

Obligaciones del inspeccionado

Las personas físicas o jurídicas a las que se practique una inspección o un control administrativo estarán obligadas a:

a) Facilitar las tareas de inspección o de control administrativo, en su el caso, para permitir el acceso de los inspectores a todo establecimiento, explotación, instalación, vehículo, contenedor o medio de transporte, o lugar en general, con el fin de llevar a cabo su actuación inspectora o de control administrativo, siempre que aquellos se acrediten debidamente ante el empresario, su representante legal o una persona debidamente autorizada o, si no es posible, ante cualquier empleado que se encuentre presente en el lugar. Si la inspección se practica en el domicilio de una persona física, se deberá obtener su consentimiento expreso.

b) Suministrar toda clase de información y documentación sobre instalaciones, medios, servicios y animales y, en general, sobre aquellos aspectos relativos a la protección animal que se le solicitaron, de forma que se permita la comprobación por parte de los inspectores.

c) Facilitar que se obtenga copia o reproducción de la información en materia de bienestar y sanidad animal que sea de interés para la inspección.

d) Permitir la práctica de diligencias probatorias del incumplimiento de la normativa vigente en materia de protección animal.

e) En general, consentir y colaborar en la realización de la inspección.

CAPÍTULO 2

Competencias de las administraciones

Artículo 34

Competencias y obligaciones de la administración local y autonómica

1. Corresponderá a los ayuntamientos como competencias propias municipales:

a) Establir el cens de les espècies d'animals de companyia obligades a estar identificades; a aquest efecte podrà utilitzar la informació continguda en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana mitjançant l'accés directe a la informació necessària.

b) La recollida, l'acolliment i la gestió de l'adopció de qualsevol animal de companyia.

c) La divulgació dels continguts d'aquesta llei entre els habitants del seu àmbit territorial, i duran a terme les campanyes necessàries en aquesta matèria.

d) Vigilar i inspeccionar els centres d'acolliment i establiments de venda, manteniment o cria d'animals de companyia d'acord amb les competències assignades.

e) Vigilar i inspeccionar el compliment d'aquesta llei quant a la tinença d'animals de companyia per particulars en els termes establits en el títol II d'aquesta llei.

f) Habilitar als jardins i parcs públics els espais adequats, degudament senyalitzats, per al passeig i l'esbarjo dels animals de l'espècie canina i vigilar l'ús i el manteniment adequats. L'ajuntament procurarà que estiguen en condicions higienicosanitàries i de seguretat per a les persones.

g) Comunicar a la Conselleria competent, per mitjà del procediment que s'establisca reglamentàriament, les dades referides als mitjans emprats i/o centres contractats per a la gestió d'animals abandonats del seu municipi, així com animals abandonats, acollits, donats en adopció, i nombre d'expedients sancionadors tramitats.

h) Fomentar les entitats de protecció i defensa animal en el seu municipi i la formació i divulgació en matèria de protecció animal, així com en els reglaments que la desenvolupen.

i) Denunciar totes les possibles infraccions administratives que es produïsquen per incompliment de present llei i gestionar la tramitació dels oportuns expedients sancionadors d'acord amb l'article 45 de la present llei.

j) Hauran d'establir els programes o plans periòdics d'inspeccions i controls oficials que es necessiten d'acord amb aquesta llei.

k) Totes les competències i funcions assignades en aquesta llei i els reglaments que la desenvolupen.

2. Correspon a la Conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal:

a) Garantir el funcionament adequat del Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana i la fluïdesa i operativitat de comunicació amb les administracions i entitats relacionades per als quals s'establisca accés.

b) Inspeccionar els nuclis zoològics i centres d'acolliment amb les cases d'acolliment dependents, establiments de venda, allotjament o estada o cria d'animals de companyia d'acord amb les competències assignades.

a) Establecer el censo de las especies de animales de compañía obligadas a estar identificadas. A tal efecto, podrá utilizar la información contenida en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana intermedando el acceso directo a la información necesaria.

b) Recoger, acoger y gestionar la adopción de cualquier animal de compañía.

c) Divulgar los contenidos de esta ley entre los habitantes de su ámbito territorial y llevar a cabo las campañas necesarias en esta materia.

d) Vigilar e inspeccionar los centros de acogida y establecimientos de venta, mantenimiento o cría de animales de compañía de acuerdo con las competencias asignadas.

e) Vigilar e inspeccionar el cumplimiento de esta ley en cuanto a la tenencia de animales de compañía por particulares en los términos establecidos en el título II de esta ley.

f) Habilitar en los jardines y parques públicos los espacios adecuados, debidamente señalizados, para el paseo y recreo de los animales de la especie canina y vigilar el uso y mantenimiento adecuados. El ayuntamiento procurará que estén en condiciones higiénico-sanitarias y de seguridad para las personas.

g) Comunicar a la conselleria competente, por medio del procedimiento que se establezca reglamentariamente, los datos referidos a los medios empleados y centros contratados para la gestión de animales abandonados de su municipio, así como animales abandonados, acogidos, dados en adopción y número de expedientes sancionadores tramitados.

h) Fomentar las entidades de protección y defensa animal en su municipio y la formación y divulgación en materia de protección animal, así como en los reglamentos que la desarrollen.

i) Denunciar todas las posibles infracciones administrativas que es produzcan por incumplimiento de esta ley y gestionar la tramitación de los oportunos expedientes sancionadores de acuerdo con el artículo 45 de la presente ley.

j) Establecer los programas o planes periódicos de inspecciones y controles oficiales que se necesiten de acuerdo con esta ley.

k) Todas las competencias y funciones asignadas en esta ley y los reglamentos que la desarrollen.

2. Corresponde a la conselleria competente en materia de sanidad y bienestar animal:

a) Garantizar el funcionamiento adecuado del Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana y la fluidez y operatividad de comunicación con las administraciones y entidades relacionadas para las que se establezca acceso.

b) Inspeccionar los núcleos zoológicos y centros de acogida con las casas de acogida dependientes, establecimientos de venta, alojamiento o estancia o cría de animales de compañía de acuerdo con las competencias asignadas.

c) La gestió del registre de nuclis zoològics i d'entitats col·laboradores.

d) Establir mesures d'ajuda econòmica i suport a les entitats locals i entitats col·laboradores de protecció i defensa d'animals de companyia.

e) Coordinar la realització d'un informe sobre la consecució dels objectius de la present llei.

f) La gestió d'un registre de persones i entitats inhabilitades que hagen comés infraccions i delictes de maltractament cap als animals a la Comunitat Valenciana. Aquest registre s'haurà de desenvolupar reglamentàriament.

g) Totes les competències i funcions assignades en aquesta llei.

3. Correspondrà a les diputacions com a competències pròpies en la matèria:

a) Atorgar, si fa el cas, ajudes financeres o subvencions als ajuntaments per al compliment de les finalitats d'aquesta llei.

b) L'assistència i col·laboració que necessiten els ajuntaments en relació amb la incoació i instrucció dels expedients sancionadors, en la seua funció d'assistència i cooperació jurídica, econòmica i tècnica en els municipis, així com la gestió de la recaptació si fa el cas per via executiva segons s'acorde amb els ajuntaments.

c) Totes les competències i funcions assignades en aquesta llei i els reglaments que la desenvolupen.

TÍTOL VIII

ALTRES MESURES DE PROTECCIÓ ANIMAL

Article 35

Prohibicions com a determinades activitats o actuacions amb animals

1. En relació amb els primats, es prohibeix la tinença, cria, utilització i venda a persones particulars i entitats no autoritzades oficialment, així com la venda per part de botigues d'animals o de manera telemàtica i la utilització per a qualsevol mena d'espectacle, inclosos circs, anuncis, publicitat o cinema; en aplicació al RD 1.881/1994, de 16 de setembre, sobre policia sanitària a causa dels especials riscos que comporten, com per exemple transmissions de malalties donada l'analogia entre les dues estructures biològiques; l'autoritat competent haurà d'adoptar les mesures necessàries perquè els simis (*simiae* i *prosimae*) només siguen objecte d'intercanvis entre organismes, instituts o centres oficialment autoritzats.

2. Queda prohibida la cria, tinença i circulació d'animals salvatges i aquells silvestres no nascuts en captivitat i no adaptats a la convivència humana, inclosos primats i grans felins, en col·leccions zoològiques particulars, espais públics i locals oberts al públic, si no estan tipificats i registrats com a parc zoològic. En cap cas, conviuran amb les persones com a animals de companyia.

c) Gestionar el Registro de Núcleos Zoológicos y de entidades colaboradoras.

d) Establecer medidas de ayuda económica y apoyo a las entidades locales y entidades colaboradoras de protección y defensa de animales de compañía.

e) Coordinar la realización de un informe sobre la consecución de los objetivos de la presente ley.

f) Gestionar un registro de personas y entidades inhabilitadas que hayan cometido infracciones y delitos de maltrato hacia los animales en la Comunitat Valenciana. Este registro se tendrá que desarrollar reglamentariamente.

g) Todas las competencias y funciones asignadas a esta ley.

3. Corresponderá a las diputaciones como competencias propias en la materia:

a) Otorgar, en su caso, ayudas financieras o subvenciones a los ayuntamientos para el cumplimiento de las finalidades de esta ley.

b) Asistir y colaborar en lo que necesiten los ayuntamientos en relación con la incoación e instrucción de los expedientes sancionadores, en su función de asistencia y cooperación jurídica, económica y técnica a los municipios; así como gestionar la recaudación, en su caso, por vía ejecutiva según se acuerde con los ayuntamientos.

c) Todas las competencias y funciones asignadas en esta ley y los reglamentos que la desarrollen.

TÍTULO VIII

OTRAS MEDIDAS DE PROTECCIÓN ANIMAL

Artículo 35

Prohibiciones en cuanto a determinadas actividades o actuaciones con animales

1. En relación con los primates, se prohíbe su tenencia, cría, utilización y venta a personas particulares y entidades no autorizadas oficialmente, así como su venta por parte de tiendas de animales o de manera telemática y su utilización para cualquier tipo de espectáculo, incluidos circos, anuncios, publicidad o cine. En aplicación del Real decreto 1.881/1994, de 16 de septiembre, sobre policia sanitaria a causa de los especiales riesgos que comportan, como por ejemplo transmisiones de enfermedades teniendo en cuenta la analogía entre las dos estructuras biológicas, la autoridad competente adoptará las medidas necesarias para que los simios (*simiae* y *prosimae*) solo sean objeto de intercambios entre organismos, institutos o centros oficialmente autorizados.

2. Queda prohibida la cría, tenencia y circulación de animales salvajes y los silvestres no nacidos en cautividad y no adaptados a la convivencia humana, incluidos primates y grandes felinos, en colecciones zoológicas particulares, espacios públicos y locales abiertos al público si no están tipificados y registrados como parque zoológico. En ningún caso, convivirán con las personas como animales de compañía.

3. Queden prohibides les baralles d'animals de qualsevol espècie.
4. Es prohibeixen els sacrificis d'animals la fi dels quals siga l'espectacle públic excepte les exclusions de l'article 4.
5. Es prohibeixen les atraccions firals amb animals lligats del tipus carrusels i altres similars que en les quals es constaten danys als animals.
6. Es prohibeixen els espectacles circenses amb animals.

Article 36*Control de poblacions d'animals en l'entorn urbà*

Els ajuntaments, en l'àmbit de les seues competències, hauran de garantir la protecció de l'entorn rural i urbà en relació amb la presència d'animals. En l'aspecte ecològic, higienicosanitari i social, les accions i els mètodes que s'adopten per al control de les poblacions animals la proliferació dels quals resulte perjudicial o nociva per al ciutadà i els seus béns, hauran d'estar justificades i prioritzar l'ús dels mètodes de control que no suposen el sacrifici dels animals.

Article 37*Salvaguarda del règim de benestar animal en competicions esportives o activitats culturals*

El contingut dels apartats de l'article 6.a, c, els de l'article 7 següents a, b, c, d, e, f, g, l i el títol VII i el títol IX, excepte la tipificació de les infraccions no corresponents als apartats de l'article 6.a, c, i els apartats de l'article 7 següents a, b, c, d, e, f, g, l, de la present llei serà aplicable a les competicions esportives o activitats culturals en les quals participen animals de producció, en absència de normativa específica, i sense perjudici de l'existència d'altres mesures addicionals de protecció i benestar animal que puguen resultar d'aplicació.

Article 38*Salvaguarda del règim de benestar animal d'altres animals en captivitat*

Els animals mantinguts en captivitat diferents dels animals de companyia i els animals de producció i que no disposen d'un règim legal específic de protecció, en absència de normativa específica, i sense perjudici de l'existència d'altres mesures addicionals de protecció i benestar animal que puguen resultar d'aplicació, els serà aplicable el contingut dels apartats de l'article 6.a), c) i els apartats de l'article 7 a), b), c), d), e), f), g), l) així com els articles 9 i 15, el títol VII, i el títol IX, excepte la tipificació de les infraccions no corresponents als apartats article 6.a), c), i dels apartats de l'article 7 següents a), b), c), d), e), f), g), l) de la present llei.

3. Quedan prohibidas las peleas de animales de cualquier especie.

4. Se prohíben los sacrificios de animales cuyo fin sea el espectáculo público, excepto las exclusiones del artículo 4.

5. Se prohíben las atracciones feriales con animales atados del tipo carruseles y otros similares en las que se constaten daños a los animales.

6. Se prohíben los espectáculos circenses con animales.

Artículo 36*Control de poblaciones de animales en el entorno urbano*

Los ayuntamientos, en el ámbito de sus competencias, garantizarán la protección del entorno rural y urbano en relación con la presencia de animales. En el aspecto ecológico, higiénico-sanitario y social, las acciones y los métodos que se adopten para el control de las poblaciones animales cuya proliferación resulte perjudicial o nociva para el ciudadano y sus bienes, estarán justificadas y priorizarán el uso de los métodos de control que no supongan el sacrificio de los animales.

Artículo 37*Salvaguarda del régimen de bienestar animal en competiciones deportivas o actividades culturales*

El contenido de los apartados a y c del artículo 6, a, b, c, d, e, f, g y l del artículo 7 siguientes, el título VII y el título IX, excepto la tipificación de las infracciones no correspondientes a los apartados a y c del artículo 6 y los apartados a, b, c, d, e, f, g y l del artículo 7 siguientes de la presente ley será aplicable a las competiciones deportivas o actividades culturales en las que participen animales de producción, en ausencia de normativa específica y sin perjuicio de la existencia otras medidas adicionales de protección y bienestar animal que puedan resultar de aplicación.

Artículo 38*Salvaguarda del régimen de bienestar animal de otros animales en cautividad*

A los animales mantenidos en cautividad diferentes de los animales de compañía y los animales de producción y que no dispongan de un régimen legal específico de protección, en ausencia de normativa específica y sin perjuicio de la existencia otras medidas adicionales de protección y bienestar animal que puedan resultar de aplicación, les será aplicable el contenido de los apartados a y c del artículo 6 y los apartados a, b, c, d, e, f, g y l del artículo 7, así como los artículos 9 y 15, el título VII y el título IX, excepto la tipificación de las infracciones no correspondientes a los apartados a y c del artículo 6 y los apartados a, b, c, d, e, f, g y l del artículo 7 siguientes de la presente ley.

Article 39*Animals usats en teràpia*

El règim jurídic de l'ús instrumental d'espècies animals en processos de naturalesa terapèutica serà establert amb les oportunes mesures de control del benestar animal mitjançant desenvolupament reglamentari.

Article 40*Anellament d'ocells*

La identificació d'ocells mitjançant l'anellament s'ajustarà a les normes reguladores pròpies de les federacions esportives o les associacions, entitats o federacions de selecció i cria d'aquests ocells, sense perjudici del necessari compliment de la normativa en matèria mediambiental i de protecció i sanitat animal, i si fa el cas, amb l'obligació normativa d'altres sistemes d'identificació.

Article 41*Animals de producció i altres animals en captivitat diferents dels animals de companyia que són abandonats*

1. En el cas d'animals de producció abandonats i altres animals en captivitat diferents dels animals de companyia en via pública, correspon als ajuntaments la recollida i l'acolliment d'aquests, en els termes establerts en el títol IV d'aquesta llei.
2. El destí final d'aquests animals l'haurà de decidir l'ajuntament i es poden crear centres d'acolliment específics dedicats a l'allotjament d'aquests animals, sempre sense finalitat comercial ni lucrativa, amb les condicions sanitàries per als animals i de les instal·lacions corresponents a la normativa sectorial de l'espècie que corresponga. Aquests centres hauran de tindre un registre segons la reglamentació pròpia dels nuclis zoològics dels centres d'acolliment. La distància mínima que ha d'haver-hi entre aquests centres i una explotació ramadera s'haurà d'ajustar al que es disposa en la Llei 6/2003, de 4 de març, de la Generalitat i la corresponent normativa d'ordenació sectorial. Aquests centres hauran de complir els requisits exigits als nuclis zoològics, així com la normativa de moviment i identificació animal i registre d'explotacions ramaderes que els siga aplicable segons l'espècie.
3. En tot cas, i sense perjudici de l'anterior, aquestes espècies es regiran per la normativa específica d'animals de producció a l'efecte de la sanitat animal.

TÍTOL IX**DE LES INFRACCIONS I DE LES SANCIONS****CAPÍTOL 1****Infraccions****Article 42***Classificació de les infraccions*

1. A l'efecte d'aquesta llei, classifiquem les infraccions administratives següents com a lleus, greus i molt greus, sempre que les persones i entitats a les quals s'atribueix la seua comissió resulten responsables a títol de dol o culpa.

Artículo 39*Animales usados en terapia*

El régimen jurídico del uso instrumental de especies animales en procesos de naturaleza terapéutica será establecido con las oportunas medidas de control del bienestar animal mediante desarrollo reglamentario.

Artículo 40*Anillamiento de pájaros*

La identificación de pájaros mediante el anillamiento se ajustará a las normas reguladoras propias de las federaciones deportivas o las asociaciones, entidades o federaciones de selección y cría de estos pájaros, sin perjuicio del necesario cumplimiento de la normativa en materia medioambiental y de protección y sanidad animal y, en su caso, con la obligación normativa de otros sistemas de identificación.

Artículo 41*Animales de producción y otros animales en cautividad diferentes de los animales de compañía que son abandonados*

1. En el caso de animales de producción abandonados y otros animales en cautividad diferentes de los animales de compañía en vía pública, corresponde a los ayuntamientos su recogida y acogida en los términos establecidos en el título IV de esta ley.
2. El destino final de estos animales lo decidirá el ayuntamiento y se podrán crear centros de acogida específicos dedicados al alojamiento de estos animales, siempre sin finalidad comercial ni lucrativa, con las condiciones sanitarias para los animales y de las instalaciones correspondientes a la normativa sectorial de la especie que corresponda. Estos centros tendrán un registro según la reglamentación propia de los núcleos zoológicos de los centros de acogida. La distancia mínima que habrá entre estos centros y una explotación ganadera se ajustará a lo dispuesto en la Ley 6/2003, de 4 de marzo, de la Generalitat y la correspondiente normativa de ordenación sectorial. Estos centros cumplirán los requisitos exigidos a los núcleos zoológicos, así como la normativa de movimiento e identificación animal y registro de explotaciones ganaderas que les sea aplicable según la especie.
3. En todo caso y sin perjuicio de lo anterior, estas especies se regirán por la normativa específica de animales de producción a efectos de la sanidad animal.

TÍTULO IX**DE LAS INFRACCIONES Y DE LAS SANCIONES****CAPÍTULO 1****Infracciones****Artículo 42***Clasificación de las infracciones*

1. A efectos de esta ley, clasificamos las siguientes infracciones administrativas como leves, graves y muy graves, siempre que las personas y entidades a las que se atribuya su comisión resulten responsables a título de dolo o culpa.

2. Són infraccions lleus:

a) No proporcionar als animals: atenció, supervisió, control i cures suficients; una alimentació i beguda sana, adequada i convenient per al seu desenvolupament; unes bones condicions higienicosanitàries; la realització de l'exercici necessari; un espai suficient, higiènic, d'acord amb les seues necessitats etològiques, amb protecció enfront de les inclemències meteorològiques, i que permeta el seu control amb una freqüència adequada; companyia en cas d'animals gregaris, que en cap cas podran mantindre's aïllats de l'home o altres animals; i en general, una atenció adequada a les necessitats etològiques i físiques de l'espècie i de cada individu.

b) No fer, en voreres, passejos, jardins i en general en espais públics o privats d'ús comú, la retirada d'excrements i/o la neteja immediata d'aquestes, de manera que es deixe la via pública en les mateixes condicions en què es trobava abans del dipòsit dels excrements.

c) No proporcionar als animals aquells tractaments preventius que siguen declarats obligatoris, així com qualsevol altre tipus de tractament veterinari preventiu, pal·liatiu o curatiu que siga essencial per a mantindre el seu bon estat de salut.

d) No esterilitzar als animals de l'espècie canina dels quals no es puga exercir un control reproductiu, que es mantinguen en polígons industrials, obres o similars i aquells que tinguen accés a l'exterior dels habitatges i puguen tindre contacte no controlat amb altres animals de la mateixa espècie, excepte prescripció veterinària.

e) No identificar als animals que la normativa considera obligatori mitjançant el procediment establert.

f) No comunicar l'extraviament o la mort dels animals al Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana en un termini màxim de 72 hores i a l'ajuntament en què es trobe empadronat el responsable legal de l'animal.

g) No comunicar l'extraviament o la pèrdua dels animals de companyia no inclosos en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana a l'autoritat competent.

h) No mantindre actualitzats les dades dels animals en el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana.

i) Mantindre en el mateix domicili un total superior a 5 animals de l'espècie canina o felina, o qualsevol altra que es determine reglamentàriament o a través d'ordenances municipals, sense l'autorització municipal corresponent.

j) No disposar de la formació exigida en la present llei per al maneig i l'atenció dels animals en els casos regulats en ella com a obligatoris.

k) No adoptar les mesures necessàries per a evitar que la presència, tinença o circulació dels animals puga intimidar, ocasionar molèsties o suposar perill, amenaça, danys o perjudicis a persones, animals o coses.

2. Son infracciones leves:

a) No proporcionar a los animales: atención, supervisión, control y curas suficientes; una alimentación y bebida sana, adecuada y conveniente para su desarrollo; unas buenas condiciones higiénico-sanitarias; la realización del ejercicio necesario; un espacio suficiente, higiénico, de acuerdo con sus necesidades etológicas, con protección frente a las inclemencias meteorológicas, y que permita su control con una frecuencia adecuada; compañía en caso de animales gregarios que, en ningún caso, podrán mantenerse aislados del hombre u otros animales, y, en general, una atención adecuada a las necesidades etológicas y físicas de la especie y de cada individuo.

b) No hacer, en aceras, paseos, jardines y, en general, en espacios públicos o privados de uso común, la retirada de excrementos y su limpieza inmediata, de forma que se deje la vía pública en iguales condiciones en las que se encontraba antes del depósito de los excrementos.

c) No proporcionar a los animales los tratamientos preventivos que sean declarados obligatorios, así como cualquier otro tipo de tratamiento veterinario preventivo, paliativo o curativo que sea esencial para mantener su buen estado de salud.

d) No esterilizar a los animales de la especie canina de los que no se pueda ejercer un control reproductivo, que se mantengan en polígonos industriales, obras o similares y los que tengan acceso al exterior de las viviendas y puedan tener contacto no controlado con otros animales de la misma especie, excepto prescripción veterinaria.

e) No identificar a los animales que la normativa considera obligatorio mediante el procedimiento establecido.

f) No comunicar el extravío o la muerte de los animales al Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana en un plazo máximo de 72 horas y al ayuntamiento en el que se encuentre empadronado el responsable legal del animal.

g) No comunicar el extravío o la pérdida de los animales de compañía no incluidos en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana a la autoridad competente.

h) No mantener actualizados los datos de los animales en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana.

i) Mantener en el mismo domicilio un total superior a cinco animales de la especie canina o felina o cualquier otra que se determine reglamentariamente o a través de ordenanzas municipales, sin la autorización municipal correspondiente.

j) No disponer de la formación exigida en la presente ley para el manejo y la atención de los animales en los casos regulados en ella como obligatorios.

k) No adoptar las medidas necesarias para evitar que la presencia, tenencia o circulación de los animales pueda intimidar, ocasionar molestar o suponer peligro, amenaza, daños o perjuicios a personas, animales o cosas.

l) No dur a terme proves de sociabilitat i educació quan el caràcter i el comportament de l'animal així l'aconselle i siga requerit per les autoritats competents.

m) No dur a terme un acompanyament adequat per les vies públiques; s'hauran de desplaçar en tot moment per mitjà d'una corretja o similar, inferior a dos metres de longitud, per a evitar danys o molèsties, excepte els animals de l'espècie canina amb funcions socials en l'exercici d'aquestes.

n) No posar a la disposició de l'autoritat competent o dels seus agents la documentació d'identificació dels animals que li siga requerida i resulte obligatòria en cada cas.

o) No comunicar a les autoritats competents l'absència d'identificació d'un animal subjecte a identificació obligatòria per la normativa, del qual es tinga coneixement per ser responsable temporal.

p) La tinença temporal sense identificar d'animals de l'espècie canina, d'animals potencialment perillosos, i en general de qualsevol animal que, conforme a la normativa aplicable, haja d'estar obligatòriament identificat.

q) No disposar els professionals veterinaris dels arxius de les fitxes clíniques dels animals objecte de vacunació o de tractament obligatori o que aquestes estiguen incompletes.

r) El transport d'animals per particulars amb vulneració dels requisits establits en aquesta llei sempre que no estiga qualificat com a greu o molt greu i es constate ocasionalment mal als animals.

s) L'ús de jardins, parcs i espais públics urbans per a l'ensinistrament d'animals de l'espècie canina excepte en els casos previstos per la llei.

t) La recollida d'animals vagabunds o extraviats sense l'autorització municipal corresponent.

u) La cessió en adopció d'animals abandonats sense complir els requisits establits en aquesta llei.

v) En presència d'animals de companyia atropellats en via pública que seguisquen amb vida qualsevol ciutadà que no el comuniqui a l'ajuntament o a les forces i cossos de Seguretat de l'Estat o Protecció civil.

w) El promotor o organitzador, que actue com a responsable de l'esdeveniment, que no comuniqui als serveis territorials de la Conselleria competent en matèria de benestar animal de la província on es duga a terme l'esdeveniment amb l'antelació deguda la celebració de fires, concursos, exposicions o exhibicions.

x) Fer treballs d'ensinistrament sense l'acreditació i els registres necessaris quan així ho exigisca la normativa vigent.

y) Deixar animals en vehicles estacionats o llocs amb exposició solar sense protecció o sense la ventilació i temperatura adequada, de manera que afecte greument la seua salut.

w) La no inscripció fidedigna i completa de totes les dades per part del veterinari que duu a terme la identificació en

l) No llevar a cabo pruebas de sociabilidad y educación cuando el carácter y comportamiento del animal así lo aconseje y sea requerido por las autoridades competentes.

m) No llevar a cabo un acompañamiento adecuado por las vías públicas. Se desplazarán en todo momento por medio de una correa o similar, inferior a dos metros de longitud, para evitar daños o molestias, excepto los animales de la especie canina con funciones sociales en el ejercicio de las mismas.

n) No poner a disposición de la autoridad competente o de sus agentes la documentación de identificación de los animales que le sea requerida y resulte obligatoria en cada caso.

o) No comunicar a las autoridades competentes la ausencia de identificación de un animal sujeto a identificación obligatoria por la normativa del cual se tenga conocimiento por ser responsable temporal.

p) Tener temporalmente sin identificar animales de la especie canina, animales potencialmente peligrosos y, en general, cualquier animal que, conforme a la normativa aplicable, tenga que estar obligatoriamente identificado.

q) No disponer los profesionales veterinarios de los archivos de las fichas clínicas de los animales objeto de vacunación o de tratamiento obligatorio o que estas estén incompletas.

r) Transportar animales por parte de particulares vulnerando los requisitos establecidos en esta ley siempre que no esté calificado como grave o muy grave y se constate que ocasiona algún mal a los animales.

s) Usar jardines, parques y espacios públicos urbanos para el adiestramiento de animales de la especie canina excepto en los casos previstos por la ley.

t) Recoger animales vagabundos o extraviados sin la autorización municipal correspondiente.

u) Ceder en adopción animales abandonados sin cumplir los requisitos establecidos en esta ley.

v) En presencia de animales de compañía atropellados en vía pública que sigan con vida, no comunicarlo cualquier ciudadano al ayuntamiento o a las fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado o protección civil.

w) No comunicar el promotor u organizador, que actúe como responsable del acontecimiento, a los servicios territoriales de la conselleria competente en materia de bienestar animal de la provincia donde se lleve a cabo el acontecimiento, con la antelación debida, la celebración de ferias, concursos, exposiciones o exhibiciones.

x) Hacer trabajos de adiestramiento sin la acreditación y los registros necesarios cuando así lo exija la normativa vigente.

y) Dejar animales en vehículos estacionados o lugares con exposición solar sin protección o sin la ventilación y temperatura adecuada, de forma que afecte gravemente su salud.

w) No inscribir fidedigna y completamente todos los datos por parte del veterinario que lleva a cabo la identificación en

el Registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana

z) Qualsevol altra actuació que supose un incompliment de les obligacions establides en aquesta llei, així com en qualsevol altra disposició aplicable en matèria de benestar animal dels animals de companyia i que no estiga qualificada de greu o molt greu.

3. Són infraccions greus:

a) No col·laborar amb la Conselleria competent en sanitat animal quan, per raó de sanitat animal o salut pública, s'ordene l'internament i/o aïllament dels animals als quals s'haja diagnosticat una malaltia transmissible o qualsevol altra mesura que les autoritats sanitàries disposen segons la seua gravetat.

b) No estar inscrit en el Registre de nuclis zoològics quan l'establiment o les instal·lacions tinguen l'obligació segons el que s'estableix en aquesta llei i la normativa de desenvolupament.

c) La tinença d'animals malalts o ferits sense l'assistència o tractaments veterinaris oportuns.

d) El maltractament dels animals sempre que no els cause danys o lesions invalidants o irreversibles.

e) L'abandó dels animals de companyia.

f) Mantindre animals de companyia lligats permanentment.

g) Mantindre'ls en instal·lacions indegudes des del punt de vista higienicosanitari o inadequades per a la pràctica de les cures i l'atenció necessària segons les seues necessitats físiques i etològiques, segons raça i espècie quan això afecte greument la seua salut.

h) No proporcionar-los l'alimentació i aigua necessària per al seu desenvolupament normal quan això afecte greument la seua salut.

i) La cria i comercialització professional d'animals sense les llicències i els permisos corresponents.

j) La posada en llibertat, introducció en el medi natural d'individus de qualsevol espècie que es mantinga com a animal de companyia, excepte les excepcions previstes en la llei.

k) Donar als animals una educació agressiva o violenta o preparar-los per a baralles.

l) La participació d'animals de companyia en fires, exposicions, concursos, o exhibicions en sòls de domini públic municipal sense l'autorització prèvia de l'ajuntament en el terme municipal del qual es desenvolupe aquesta activitat.

m) La utilització d'animals en espectacles, baralles, i altres activitats que impliquen crueltat o maltractament

n) Portar animals lligats a vehicles de motor en marxa, excepte vehicles agrícoles, que excedisca de les seues capacitats fisiològiques de desplaçament i que perjudique la seua salut.

el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana.

z) Cualquier otra actuación que suponga un incumplimiento de las obligaciones establecidas en esta ley, así como en cualquier otra disposición aplicable en materia de bienestar animal de los animales de compañía y que no esté calificada de grave o muy grave.

3. Son infracciones graves:

a) No colaborar con la conselleria competente en sanidad animal cuando, por razón de sanidad animal o salud pública, se ordene el internamiento o aislamiento de los animales a los que se haya diagnosticado una enfermedad transmisible o cualquier otra medida que las autoridades sanitarias dispongan según su gravedad.

b) No estar inscrito en el Registro de Núcleos Zoológicos cuando el establecimiento o las instalaciones tengan la obligación según lo establecido en esta ley y la normativa de desarrollo.

c) Tener animales enfermos o heridos sin la asistencia o tratamientos veterinarios oportunos.

d) Maltratar a los animales siempre que no les cause daños o lesiones invalidantes o irreversibles.

e) Abandonar a los animales de compañía.

f) Mantener animales de compañía atados permanentemente.

g) Mantenerlos en instalaciones indebidas desde el punto de vista higiénico-sanitario o inadecuadas para la práctica de los cuidados y la atención necesaria según sus necesidades físicas y etológicas, según raza y especie cuando esto afecte gravemente su salud.

h) No proporcionarles la alimentación y agua necesaria para su desarrollo normal cuando esto afecte gravemente su salud.

i) Criar y comercializar a nivel profesional animales sin las licencias y los permisos correspondientes.

j) Poner en libertad, introducir en el medio natural individuos de cualquier especie que se mantenga como animal de compañía, excepto las excepciones previstas en la ley.

k) Dar a los animales una educación agresiva o violenta o prepararlos para peleas.

l) Participar animales de compañía en ferias, exposiciones, concursos o exhibiciones en suelos de dominio público municipal sin la autorización previa del ayuntamiento en cuyo término municipal se desarrolle esta actividad.

m) Utilizar animales en espectáculos, peleas y otras actividades que impliquen crueldad o maltrato.

n) Llevar animales atados en vehículos de motor en marcha, excepto vehículos agrícolas, que exceda de sus capacidades fisiológicas de desplazamiento y que perjudique su salud.

o) Utilitzar collarets d'escanyament, amb punxes o elèctrics, que puguin resultar nocius per als animals, excepte si són utilitzats per professionals amb la deguda justificació o en animals de l'espècie canina amb funcions socials en l'exercici d'aquestes sempre de conformitat amb els estàndards comunitaris de benestar animal.

p) La tinença d'animals de la fauna salvatge com a animals de companyia.

q) La venda d'animals de companyia particulars a establiments de venda i/o a altres particulars sense els requisits establits en aquesta llei.

r) No atendre els requeriments de les administracions públiques quant a l'esterilització dels animals de l'espècie canina dels quals no es puga exercir un control reproductiu; especialment, els animals de l'espècie canina que es mantinguen en polígons industrials, obres o similars i aquells que tinguen accés a l'exterior dels habitatges i puguin tindre contacte no controlat amb altres animals de la mateixa espècie, excepte prescripció veterinària.

s) La cria i venda per a animals de companyia d'animals salvatges i d'aquells de la fauna silvestre que, per les seues condicions etològiques i necessitats biològiques, no s'adapten a la convivència humana; així com aquells la comercialització dels quals estiga prohibida per la normativa vigent, i en tot cas, aquells que no han sigut criats i no han nascut en captivitat.

t) La tinença, cria, utilització o venda de primats a persones particulars o entitats no autoritzades oficialment, així com la venda per part de botigues d'animals o de manera telemàtica o la utilització per a qualsevol mena d'espectacle.

u) La cria, tinença i circulació d'animals salvatges i silvestres, inclosos primats i grans felins, en col·leccions zoològiques particulars, espais públics i locals oberts al públic, si no estan tipificats i registrats com a parc zoològic.

v) La tinença d'animals de companyia potencialment perillosos sense autorització prèvia.

w) La no vacunació, no esterilització o no realització de tractaments obligatoris als animals de companyia en els casos regulats en aquesta llei o en els reglaments que la desenvolupen.

x) L'incompliment per part dels establiments per a l'allotjament i atenció temporal d'animals, cria o venda d'aquests, de qualssevol dels requisits i condicions establides per aquesta llei excepte el que es considere com molt greu.

y) L'incompliment per part dels centres d'acolliment de qualssevol dels requisits i condicions establits per aquesta llei excepte el que es considere com molt greu.

w) L'incompliment del requeriment d'obligació d'identificació per part del responsable legal d'aquells animals de companyia la identificació de la qual siga de caràcter obligatori.

z) L'oposició, obstrucció o resistència de col·laboració amb l'actuació inspectora i/o de control de les administracions públiques o forces i cossos de Seguretat de l'Estat o Policia Local, quan impedisca o dificulte greument la seua realització.

o) Utilizar collares de estrangulamiento, con púas o eléctricos, que puedan resultar nocivos para los animales, excepto si son utilizados por profesionales con la debida justificación o en animales de la especie canina con funciones sociales en el ejercicio de estas siempre de conformidad con los estándares comunitarios de bienestar animal.

p) Tener animales de la fauna salvaje como animales de compañía.

q) Vender animales de compañía por parte de particulares a establecimientos de venta o a otros particulares sin los requisitos establecidos en esta ley.

r) No atender los requerimientos de las administraciones públicas en cuanto a la esterilización de los animales de la especie canina de los que no se pueda ejercer un control reproductivo; especialmente, los animales de la especie canina que se mantengan en polígonos industriales, obras o similares y los que tengan acceso al exterior de las viviendas y puedan tener contacto no controlado con otros animales de la misma especie, excepto prescripción veterinaria.

s) Criar y vender, para animales de compañía, animales salvajes y los de la fauna silvestre que, por sus condiciones etológicas y necesidades biológicas, no se adapten a la convivencia humana; así como aquellos cuya comercialización esté prohibida por la normativa vigente y, en todo caso, los que no han sido criados y no han nacido en cautividad.

t) Tener, criar, utilizar o vender primates a personas particulares o entidades no autorizadas oficialmente, así como venderlos por parte de tiendas de animales o de manera telemática o utilizarlos para cualquier tipo de espectáculo.

u) Criar, tener y circular animales salvajes y silvestres, incluidos primates y grandes felinos, en colecciones zoológicas particulares, espacios públicos y locales abiertos al público si no están tipificados y registrados como parque zoológico.

v) Tener animales de compañía potencialmente peligrosos sin autorización previa.

w) No vacunar, no esterilizar o no realizar tratamientos obligatorios a los animales de compañía en los casos regulados en esta ley o en los reglamentos que la desarrollen.

x) Incumplir, por parte de los establecimientos para el alojamiento y atención temporal de animales, cría o venta, cualquiera de los requisitos y condiciones establecidas por esta ley excepto lo que se considere como muy grave.

y) Incumplir, por parte de los centros de acogida, cualquiera de los requisitos y condiciones establecidos por esta ley excepto lo que se considere como muy grave.

w) Incumplir el requerimiento de obligación de identificación por parte del responsable legal de aquellos animales de compañía cuya identificación sea de carácter obligatorio.

z) Oponerse, obstruir o resistirse a colaborar con la actuación inspectora o de control de las administraciones públicas o fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado o policía local, cuando impida o dificulte gravemente su realización.

a.a) L'incompliment de les obligacions del veterinarí autoritzat quant a la forma, els mètodes i les condicions dels tractaments, vacunacions o identificacions obligatòries.

a.b) Realitzar qualsevol de les activitats regulades en aquesta llei sense tindre l'autorització administrativa o la inscripció registral exigible segons les normes de protecció animal aplicables.

a.c) L'incompliment de les obligacions exigides als responsables legals o responsables temporals per les normes de protecció animal, quan produïska lesions permanents, deformacions o defectes greus d'ells.

a.d) Subministrar documentació o informació falsa als inspectors, a l'Administració Pública o a les forces i cossos de Seguretat de l'Estat o Policia Local.

a.e) L'accés i la conducció d'animals a espais i vies públics sense el control adequat conforme a la normativa i que ocasione danys i lesions a les persones.

a.f) La no comunicació, per part dels obligats a formular aquesta declaració, a les administracions competents en cas de sospita o diagnòstic d'una malaltia transmissible la declaració de la qual resulte obligatòria.

a.g) No realitzar ni atendre els requeriments sanitaris que siguin adoptats per les autoritats competents.

a.h) L'incompliment dels terminis de retenció dels animals establits en aquesta llei per als centres d'acolliment.

a.i) La venda d'animals a través de mitjans de comunicació, revistes de reclam, publicacions assimilables i altres sistemes de difusió, incloses les xarxes socials amb finalitats comercials, quan no s'incloga necessàriament en l'anunci el número de registre de la granja o centre de venda en el Registre de nuclis zoològics, així com el número d'identificació de l'animal, si fa el cas.

4. Són infraccions molt greus:

a) El sacrifici d'animals de companyia en els supòsits no inclosos en aquesta llei.

b) El sacrifici no compassiu d'animals de companyia.

c) Les mutilacions d'animals excepte en els supòsits establits en la llei.

d) La pràctica de mutilacions prohibides realitzades per personal veterinarí.

e) Els maltractaments i agressions als animals quan això els ocasione la mort o danys irreversibles o lesions invalidants.

f) L'abandó dels animals quan això els ocasione la mort o danys irreversibles o lesions invalidants.

g) La manipulació o l'ús fraudulent de la identificació obligatòria, en qualsevol dels seus elements.

h) L'explotació de la cria d'animals que implique un abús dels límits fisiològics de la seua espècie o raça i/o pose en perill la seua salut i integritat.

a.a) Incumplir las obligaciones del veterinario autorizado en cuanto a la forma, métodos y condiciones de los tratamientos, vacunaciones o identificaciones obligatorias.

a.b) Realizar cualquiera de las actividades reguladas en esta ley sin tener la autorización administrativa o la inscripción registral exigible según las normas de protección animal aplicables.

a.c) Incumplir las obligaciones exigidas a los responsables legales o responsables temporales por las normas de protección animal, cuando produzca lesiones permanentes, deformaciones o defectos graves de ellos.

a.d) Suministrar documentación o información falsa a los inspectores, a la administración pública o a las fuerzas y cuerpos de seguridad del Estado o policía local.

a.e) Acceder y conducir animales a espacios y vías públicos sin el control adecuado conforme a la normativa y que ocasione daños y lesiones a las personas.

a.f) No comunicar, por parte de los obligados a formular esta declaración, a las administraciones competentes en caso de sospecha o diagnóstico de una enfermedad transmissible cuya declaración resulte obligatoria.

a.g) No realizar ni atender los requerimientos sanitarios que sean adoptados por las autoridades competentes.

a.h) Incumplir los plazos de retención de los animales establecidos en esta ley para los centros de acogida.

a.i) Vender animales a través de medios de comunicación, revistas de reclamo, publicaciones asimilables y otros sistemas de difusión, incluidas las redes sociales con fines comerciales, cuando no se incluya necesariamente en el anuncio el número de registro de la granja o centro de venta en el Registro de Núcleos Zoológicos, así como el número de identificación del animal, si procede.

4. Son infracciones muy graves:

a) El sacrificio de animales de compañía en los supuestos no incluidos en esta ley.

b) El sacrificio no compasivo de animales de compañía.

c) Las mutilaciones de animales excepto en los supuestos establecidos en la ley.

d) La práctica de mutilaciones prohibidas realizadas por personal veterinario.

e) Los maltratos y agresiones a los animales cuando esto les ocasione la muerte o daños irreversibles o lesiones invalidantes.

f) El abandono de los animales cuando esto les ocasione la muerte o daños irreversibles o lesiones invalidantes.

g) La manipulación o el uso fraudulento de la identificación obligatoria, en cualquiera de sus elementos.

h) La explotación de la cría de animales que implique un abuso de los límites fisiológicos de su especie o raza o ponga en peligro su salud e integridad.

i) La utilització d'animals per a la filmació d'escenes que comporten crueltat, maltractament o sofriment d'animals, quan el mal no siga simulat.

j) Sacrifici d'animals com a espectacle públic.

k) Atraccions firals amb animals lligats del tipus carrusels firals i altres similars quan els produïsquen danys constatables.

l) Els espectacles circenses amb animals.

m) L'esterilització, la pràctica de mutilacions i de sacrifici d'animals que no siga realitzada per personal veterinar col·legiat.

n) La cria i comercialització professional d'animals sense les llicències i els permisos corresponents.

o) Subministrar-los drogues, medicaments o aliments que puguen ocasionar-los sofriment, trastorns greus que alteren el seu desenvolupament físic natural o la mort, excepte prescripció veterinària en cas de necessitat.

p) La utilització d'animals de companyia en espectacles, baralles, festes populars i altres activitats que puguen ocasionar-los la mort o danys irreversibles.

q) Incitar els animals a escometre contra persones o altres animals, excepte els animals de l'espècie canina amb funcions socials.

r) L'assistència sanitària als animals per part de persones no facultades a aquest efecte per la legislació vigent.

s) La contravenció de les mesures provisionals adoptades per a posar fi a la situació de risc per a l'animal.

t) La contravenció de les sancions accessòries.

u) L'oposició, obstrucció o falta de col·laboració amb l'actuació inspectora i/o de control de les administracions públiques o forces i cossos de seguretat o Policia Local, quan impedisca o dificulte greument la seua realització.

v) L'expedició de documentació sanitària obligatòria pel veterinar col·legiat o la inscripció en el registre Supramunicipal d'Identificació d'Animals de Companyia de la Comunitat Valenciana amb falsejament de la realitat o de les dades.

w) La venda d'animals amb malalties infectocontagioses conegudes per la part venedora.

x) Certificació de realització de vacunacions o tractaments obligatoris quan aquests no s'hagen efectuat o quan els hagen realitzats professionals veterinaris no autoritzats.

5. No es consideren sancionables aquells casos justificats de mort o lesions a animals provocats en defensa de la integritat física de persones o animals, o en cas d'accidents sense dol no imputables a negligència.

i) La utilización de animales para la filmación de escenas que comporten crueldad, maltrato o sufrimiento de animales, cuando el mal no sea simulado.

j) Sacrificio de animales como espectáculo público.

k) Atracciones feriales con animales atados del tipo carruseles feriales y otros similares cuando les produzcan daños constatables.

l) Los espectáculos circenses con animales.

m) La esterilización, la práctica de mutilaciones y de sacrificio de animales que no sea realizada por personal veterinario colegiado.

n) La cría y comercialización profesional de animales sin las licencias y los permisos correspondientes.

o) Suministrarles drogas, medicamentos o alimentos que puedan ocasionarles sufrimiento, trastornos graves que alteren su desarrollo físico natural o la muerte, excepto prescripción veterinaria en caso de necesidad.

p) La utilización de animales de compañía en espectáculos, peleas, fiestas populares y otras actividades que puedan ocasionarles la muerte o daños irreversibles.

q) Incitar los animales a acometer contra personas u otros animales, excepto los animales de la especie canina con funciones sociales.

r) La asistencia sanitaria a los animales por parte de personas no facultadas a tal efecto por la legislación vigente.

s) La contravención de las medidas provisionales adoptadas para poner fin a la situación de riesgo para el animal.

t) La contravención de las sanciones accesorias.

u) La oposición, obstrucción o falta de colaboración con la actuación inspectora o de control de las administraciones públicas o fuerzas y cuerpos de seguridad o policía local, cuando impida o dificulte gravemente su realización.

v) La expedición de documentación sanitaria obligatoria por el veterinario colegiado o la inscripción en el Registro Supramunicipal de Identificación de Animales de Compañía de la Comunitat Valenciana con falseamiento de la realidad o de los datos.

w) La venta de animales con enfermedades infectocontagiosas conocidas por la parte venedora.

x) La certificación de realización de vacunaciones o tratamientos obligatorios cuando estos no se hayan efectuado o cuando los hayan realizado profesionales veterinarios no autorizados.

5. No se consideran sancionables aquellos casos justificados de muerte o lesiones a animales provocados en defensa de la integridad física de personas o animales o en caso de accidentes sin dolo no imputables a negligencia.

CAPÍTOL 2**Sancions****Article 43****Sancions**

1. Les infraccions tipificades en aquesta llei donen lloc a la imposició de les sancions corresponents, una vegada efectuada la instrucció del procediment corresponent, sense perjudici de les mesures provisionals i, si fa el cas, les mesures de caràcter no sancionador que puguin adoptar-se, tot això atesos els termes establits en aquest capítol.

2. Per la comissió d'infraccions en matèria de protecció dels animals, podran imposar-se les sancions pecuniàries següents, com a lleus, greus i molt greus en els seus graus mínim, mitjà i màxim en funció dels criteris de graduació de la sanció:

a) Les infraccions lleus se sancionen amb una multa de 100 a 3.000 euros. En grau mínim, de 100 a 500 euros, o advertiment. L'advertiment només s'imposa si no ha mediat dol i en els últims tres anys el responsable no ha sigut sancionat en via administrativa per la comissió de qualsevol altra infracció de les descrites en aquesta llei. En el grau mitjà, de 501 a 1.500 euros. En el grau màxim, de 1.501 a 3.000 euros.

b) Les infraccions greus se sancionaran amb una multa de 3.001 a 9.000 euros. En grau mínim, de 3.001 a 4.500 euros. En grau mitjà, de 4.501 a 6.000 euros. En grau màxim, de 6.001 a 9.000 euros.

c) Les infraccions molt greus, de 9.001 a 45.000 euros. En grau mínim, de 9.001 a 16.000 euros. En grau mitjà, de 16.001 a 30.000 euros. En grau màxim, de 30.001 a 45.000 euros.

3. Quan un fet únic siga constitutiu de dos o més infraccions, se sancionarà només per la més greu.

4. Els ingressos provinents de les sancions s'hauran de destinar a actuacions que tinguen per objecte la protecció dels animals.

Article 44**Sancions accessòries**

La comissió d'infraccions greus i molt greus pot portar aparellada la imposició de les sancions accessòries següents:

a) Decomís o confiscació dels animals en el cas de la comissió d'infraccions greus i molt greus. L'òrgan sancionador determinarà el destí definitiu de l'animal, amb subjecció als principis de benestar i protecció animal. En el cas concret de no disposar de centres de destí per a l'espècie animal, s'adoptaran les mesures de control que dispose l'autoritat competent.

b) La inhabilitació o prohibició temporal de l'exercici d'alguna de les activitats regulades per aquesta llei per un període d'un a cinc anys per a les infraccions greus i de cinc a deu

CAPÍTULO 2**Sanciones****Artículo 43****Sanciones**

1. Las infracciones tipificadas en esta ley dan lugar a la imposición de las sanciones correspondientes, una vez efectuada la instrucción del procedimiento correspondiente, sin perjuicio de las medidas provisionales y, en su caso, las medidas de carácter no sancionador que puedan adoptarse; todo ello teniendo en cuenta los términos establecidos en este capítulo.

2. Por cometer infracciones en materia de protección de los animales podrán imponerse las sanciones pecuniarias siguientes, como leves, graves y muy graves en sus grados mínimo, medio y máximo, en función de los criterios de graduación de la sanción:

a) Las infracciones leves se sancionarán con una multa de 100 a 3.000 euros. En grado mínimo, de 100 a 500 euros, o advertencia. La advertencia solo se impondrá si no ha mediado dolo y en los últimos tres años el responsable no ha sido sancionado en vía administrativa por cometer cualquier otra infracción de las descritas en esta ley. En el grado medio, de 501 a 1.500 euros. En el grado máximo, de 1.501 a 3.000 euros.

b) Las infracciones graves se sancionarán con una multa de 3.001 a 9.000 euros. En grado mínimo, de 3.001 a 4.500 euros. En grado medio, de 4.501 a 6.000 euros. En grado máximo, de 6.001 a 9.000 euros.

c) Las infracciones muy graves, de 9.001 a 45.000 euros. En grado mínimo, de 9.001 a 16.000 euros. En grado medio, de 16.001 a 30.000 euros. En grado máximo, de 30.001 a 45.000 euros.

3. Cuando un hecho único sea constitutivo de dos o más infracciones, se sancionará solo por la más grave.

4. Los ingresos provenientes de las sanciones se destinarán a actuaciones que tengan por objeto la protección de los animales.

Artículo 44**Sanciones accesorias**

La comisión de infracciones graves y muy graves puede llevar aparejada la imposición de las sanciones accesorias siguientes:

a) Decomiso o confiscación de los animales en el caso de la comisión de infracciones graves y muy graves. El órgano sancionador determinará el destino definitivo del animal, con sujeción a los principios de bienestar y protección animal. En el caso concreto de no disponer de centros de destino para la especie animal, se adoptarán las medidas de control que disponga la autoridad competente.

b) La inhabilitación o prohibición temporal del ejercicio de alguna de las actividades reguladas por esta ley por un periodo de uno a cinco años para las infracciones graves

anys, o la prohibició definitiva, per a les infraccions molt greus.

c) El tancament dels establiments regulats en aquesta llei. Aquest tancament tindrà un període de duració d'un a cinc anys per a les infraccions greus i de cinc fins a deu anys, o el tancament definitiu, per a les infraccions molt greus.

d) La prohibició per a l'adquisició, tinença i convivència d'animals de companyia per un període d'un a cinc anys per a les infraccions greus i de cinc fins a deu anys per a les molt greus.

e) La pèrdua de la condició de veterinari autoritzat per als tractaments, vacunacions o identificacions obligatoris d'animals de companyia per un període d'entre un i cinc anys per a les infraccions greus i de cinc fins a deu anys per a les molt greus.

f) La pèrdua de la possibilitat d'obtenir subvencions o ajudes en matèria de protecció animal per un període d'entre un i cinc anys per a les infraccions greus i de cinc a deu anys, o la prohibició definitiva, per a les infraccions molt greus.

g) La retirada del reconeixement d'entitat col·laboradora per un període d'entre un i cinc anys per a les infraccions greus i de cinc fins a deu anys, o de manera definitiva, per a les molt greus.

h) La baixa en els registres previstos en l'articulat d'aquesta llei.

i) La revocació o retirada de les llicències, acreditacions o autoritzacions atorgades a l'empara d'aquesta llei, per un període d'entre un i cinc anys per a les infraccions greus i de cinc a deu anys, o de manera definitiva, per a les infraccions molt greus.

Article 45

Graduació de les sancions

1. Les sancions pecuniàries es graduen en funció dels criteris següents: els coneixements, el nivell educatiu i altres circumstàncies del responsable, la grandària i la ubicació geogràfica de l'explotació, el grau de culpa, l'ànim lucratiu il·lícit, el benefici obtingut o que s'esperava obtenir, el nombre d'animals afectats, el mal causat als animals, la reiteració o reincidència en la comissió d'infraccions, així com la negligència o intencionalitat de l'infractor; l'incompliment d'avertiments previs, la transcendència social o sanitària, el perjudici causat per la infracció comesa i l'alarma social que es puga produir.

2. Si, per les circumstàncies concurrents, s'aprecia una disminució qualificada de la culpabilitat d'imputat, l'òrgan sancionador pot establir la quantia de la sanció i aplicar l'escala relativa a la classe d'infraccions de menys gravetat que aquella en què s'integra la infracció considerada.

3. Iniciat un procediment sancionador, si l'infractor reconeix la seua responsabilitat, es pot resoldre el procediment amb la imposició de la sanció que siga escaient quan la sanció

y de cinco a diez años, o la prohibición definitiva, para las infracciones muy graves.

c) El cierre de los establecimientos regulados en esta ley. Este cierre tendrá un periodo de duración de uno a cinco años para las infracciones graves y de cinco hasta diez años, o el cierre definitivo, para las infracciones muy graves.

d) La prohibición para la adquisición, tenencia y convivencia de animales de compañía por un periodo de uno a cinco años para las infracciones graves y de cinco hasta diez años para las muy graves.

e) La pérdida de la condición de veterinario autorizado para los tratamientos, vacunaciones o identificaciones obligatorios de animales de compañía por un periodo de uno a cinco años para las infracciones graves y de cinco hasta diez años para las muy graves.

f) La pérdida de la posibilidad de obtener subvenciones o ayudas en materia de protección animal por un periodo de uno a cinco años para las infracciones graves y de cinco a diez años, o la prohibición definitiva, para las infracciones muy graves.

g) La retirada del reconocimiento de entidad colaboradora por un periodo de uno a cinco años para las infracciones graves y de cinco hasta diez años, o de manera definitiva, para las muy graves.

h) La baja en los registros previstos en el articulado de esta ley.

i) La revocación o retirada de las licencias, acreditaciones o autorizaciones otorgadas al amparo de esta ley, por un periodo de uno a cinco años para las infracciones graves y de cinco a diez años, o de manera definitiva, para las infracciones muy graves.

Artículo 45

Graduación de las sanciones

1. Las sanciones pecuniarias se graduarán en función de los criterios siguientes: los conocimientos, el nivel educativo y otras circunstancias del responsable, el tamaño y la ubicación geográfica de la explotación, el grado de culpa, el ánimo lucrativo ilícito, el beneficio obtenido o que se esperaba obtener, el número de animales afectados, el mal causado a los animales, la reiteración o reincidencia en la comisión de infracciones, así como la negligencia o intencionalidad del infractor, el incumplimiento de advertencias previas, la transcendencia social o sanitaria, el perjuicio causado por la infracción cometida y la alarma social que se pueda producir.

2. Si por las circunstancias concurrentes se aprecia una disminución cualificada de la culpabilidad del imputado, el órgano sancionador podrá establecer la cuantía de la sanción y aplicar la escala relativa a la clase de infracciones de menos gravedad que aquella en la que se integre la infracción considerada.

3. Iniciado un procedimiento sancionador, si el infractor reconoce su responsabilidad, se podrá resolver el procedimiento con la imposición de la sanción oportuna cuando

tinga únicament caràcter pecuniari o bé calga imposar una sanció pecuniària i una altra de caràcter no pecuniari, però s'haja justificat la improcedència de la segona. D'altra banda, el pagament voluntari del presumpte responsable, en qualsevol moment anterior a la resolució, implica la terminació del procediment, excepte quant a la reposició de la situació alterada o a la determinació de la indemnització pels danys i perjudicis causats per la comissió de la infracció. En els dos casos, quan la sanció tinga únicament caràcter pecuniari, l'òrgan competent per a resoldre el procediment aplicarà reduccions, com a mínim, del 20 % i com a màxim, del 40 % sobre l'import de la sanció proposada, de manera que aquests dos seran acumulables entre si. Les reduccions esmentades hauran d'estar determinades en la notificació d'iniciació del procediment i la seua efectivitat està condicionada al desistiment o la renúncia de qualsevol acció o recurs en via administrativa contra la sanció.

4. Hi ha reincidència si es produeix la comissió de més d'una infracció de la mateixa naturalesa en el termini d'un any comptat des del dia en què conste en les actuacions que va cometre la primera infracció o, si és continuada, des del dia que va deixar de cometre-la, i així es declara en la nova resolució sancionadora, sempre que la primera resolució sancionadora siga ferma en via administrativa. Es pot incrementar la quantia fins a un 50 per cent si l'infractor és reincident. Si la reincidència concorre en la comissió d'infraccions lleus, no serà escaient la sanció d'advertiment.

Article 46

Mesures provisionals

1. En els casos de risc greu per a la vida de l'animal, en els casos d'urgència inajornable, podran adoptar-se les mesures provisionals que resulten necessàries i proporcionades, de manera motivada per a posar fi a la situació de risc per a l'animal, abans de la iniciació del procediment sancionador.

2. A l'efecte seran considerades situacions d'urgència inajornable, que legitimen el decomís immediat de l'animal o dels animals, l'existència de maltractament actiu o passiu, les lesions d'agressió física o desnutrició, o el fet que els animals es troben en instal·lacions amb deficiències molt greus, o hagen sigut objecte d'abandó o estiga prohibida la seua tinença, venda o comercialització com a animals de companyia per aquesta llei.

3. Les mesures provisionals adoptades abans de l'inici del procediment administratiu hauran de ser confirmades, modificades o suspeses en l'acord d'iniciació del procediment, que haurà d'efectuar-se dins dels quinze dies següents a la seua adopció, i que podrà ser objecte del recurs que siga escaient. En tot cas, aquestes mesures quedaran sense efecte si no s'inicia el procediment en aquest termini o quan l'acord d'iniciació no continga un pronunciament exprés sobre aquestes.

4. Iniciat el procediment, l'òrgan administratiu competent per a resoldre, pot adoptar, d'ofici o a instàncies de part i de forma motivada, les mesures provisionals que considere oportunes per a assegurar l'eficàcia de la resolució que puga recaure, si hi ha elements de judici suficients per a fer-ho, d'acord amb els principis de proporcionalitat, efectivitat

la sanción tenga únicamente carácter pecuniario o bien haya que imponer una sanción pecuniaria y otra de carácter no pecuniario, pero se haya justificado la improcedencia de la segunda. Por otro lado, el pago voluntario del presunto responsable, en cualquier momento anterior a la resolución, implicará la finalización del procedimiento, excepto en lo relativo a la reposición de la situación alterada o a la determinación de la indemnización por los daños y perjuicios causados por la comisión de la infracción. En los dos casos, cuando la sanción tenga únicamente carácter pecuniario, el órgano competente para resolver el procedimiento aplicará reducciones, como mínimo, del 20 % y, como máximo, del 40 % sobre el importe de la sanción propuesta, de forma que estos dos serán acumulables entre sí. Dichas reducciones estarán determinadas en la notificación de iniciación del procedimiento y su efectividad estará condicionada al desistimiento o la renuncia de cualquier acción o recurso en vía administrativa contra la sanción.

4. Existe reincidencia si se produce la comisión de más de una infracción de la misma naturaleza en el plazo de un año a contar desde el día en el que conste en las actuaciones que cometió la primera infracción o, si es continuada, desde el día en el que dejó de cometerla y así se declare en la nueva resolución sancionadora, siempre que la primera resolución sancionadora sea firme en vía administrativa. Se podrá incrementar la cuantía hasta un 50 por ciento si el infractor es reincidente. Si la reincidencia concurre en la comisión de infracciones leves, no será oportuna la sanción de advertencia.

Artículo 46

Medidas provisionales

1. En los casos de riesgo grave para la vida del animal, en los casos de urgencia inaplazable, podrán adoptarse las medidas provisionales que resulten necesarias y proporcionadas, de manera motivada para poner fin a la situación de riesgo para el animal, antes de iniciar el procedimiento sancionador.

2. Al efecto serán consideradas situaciones de urgencia inaplazable, que legitimen el decomiso inmediato del animal o de los animales, la existencia de maltrato activo o pasivo, las lesiones de agresión física o desnutrición o el hecho que los animales se encuentren en instalaciones con deficiencias muy graves, hayan sido objeto de abandono o esté prohibida su tenencia, venta o comercialización como animales de compañía por esta ley.

3. Las medidas provisionales adoptadas antes del inicio del procedimiento administrativo serán confirmadas, modificadas o suspendidas en el acuerdo de iniciación del procedimiento, que se efectuará dentro de los quince días siguientes a su adopción y que podrá ser objeto del recurso que sea oportuno. En todo caso, estas medidas quedarán sin efecto si no se inicia el procedimiento en este plazo o cuando el acuerdo de iniciación no contenga un pronunciamiento exprés sobre las mismas.

4. Iniciado el procedimiento, el órgano administrativo competente para resolver podrá adoptar, de oficio o a instancia de parte y de forma motivada, las medidas provisionales que considere oportunas para asegurar la eficacia de la resolución que pueda recaer si hay elementos de juicio suficientes para hacerlo, de acuerdo con los principios de

i menor onerositat. Entre altres, poden adoptar-se les mesures següents:

a) El decomís d'animals.

b) La no expedició, per part de l'autoritat competent, de documents legalment requerits per al trasllat d'animals.

c) La suspensió o paralització de les activitats, instal·lacions o mitjans de transport i el tancament de locals, que no tinguin les autoritzacions o els registres preceptius.

d) La suspensió temporal a professionals veterinaris per a l'exercici de les funcions d'identificació, vacunació i expedicions de documentació que siguin obligatòries per aquesta llei.

5. Les despeses ocasionades pel decomís o per una mesura provisional adoptada seran reclamades per via administrativa al responsable legal de l'animal. En el cas de la fauna silvestre autòctona, els costos de les mesures podran incloure la rehabilitació de l'animal per a alliberar-lo en el medi natural.

Article 47

Mesures no sancionadores

No té caràcter de sanció la clausura o el tancament d'establiments o instal·lacions que no tinguin les autoritzacions o els registres preceptius previs, o la suspensió del seu funcionament fins que s'esmenen els defectes o es complisquen els requisits exigits per raons de protecció animal, sense perjudici de la imposició de les sancions pecuniàries o altres mesures sancionadores que siguin escaients.

Article 48

Multes coercitives

En els supòsits establits en l'article 103 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, en els quals l'interessat no execute les mesures provisionals o incomplisca les sancions no pecuniàries imposades, l'autoritat competent podrà requerir de manera reiterada per lapses de temps superiors als tres mesos als afectats perquè, en un termini suficient vist el contingut de l'actuació requerida, procedisquen al compliment d'aquestes, amb advertiment previ que, en cas contrari, s'imposarà una multa coercitiva, amb assenyalament de quantia i fins a un màxim de 6.000 euros.

Article 49

Responsabilitat jurídica civil i penal

1. La imposició de qualsevol sanció per les infraccions administratives establides en aquesta llei no exclou les eventuales responsabilitats civils i penals i la indemnització de danys i perjudicis que pugui correspondre al sancionat.

proporcionalidad, efectividad y menor onerosidad. Entre otros, podrán adoptarse las siguientes medidas:

a) El decomiso de animales.

b) La no expedición, por parte de la autoridad competente, de documentos legalmente requeridos para el traslado de animales.

c) La suspensión o paralización de las actividades, instalaciones o medios de transporte y el cierre de locales que no tengan las autorizaciones o los registros preceptivos.

d) La suspensión temporal a profesionales veterinarios para el ejercicio de las funciones de identificación, vacunación y expediciones de documentación que sean obligatorias por esta ley.

5. Los gastos ocasionados por el decomiso o por una medida provisional adoptada serán reclamados por vía administrativa al responsable legal del animal. En el caso de la fauna silvestre autóctona, los costes de las medidas podrán incluir la rehabilitación del animal para liberarlo en el medio natural.

Artículo 47

Medidas no sancionadoras

No tendrá carácter de sanción la clausura o el cierre de establecimientos o instalaciones que no tengan las autorizaciones o los registros preceptivos previos, o la suspensión de su funcionamiento hasta que se enmienden los defectos o se cumplan los requisitos exigidos por razones de protección animal, sin perjuicio de la imposición de las sanciones pecuniarias u otras medidas sancionadoras que sean oportunas.

Artículo 48

Multas coercitivas

En los supuestos establecidos en el artículo 103 de la Ley 39/2015, de 1 de octubre, del procedimiento administrativo común de las administraciones públicas, en los que el interesado no ejecute las medidas provisionales o incumpla las sanciones no pecuniarias impuestas, la autoridad competente podrá requerir de manera reiterada por lapsos de tiempo superiores a los tres meses a los afectados para que, en un plazo suficiente teniendo en cuenta el contenido de la actuación requerida, procedan al cumplimiento de estas, con advertencia previa que, en caso contrario, se impondrá una multa coercitiva, con señalamiento de cuantía y hasta un máximo de 6.000 euros.

Artículo 49

Responsabilidad jurídica civil y penal

1. La imposición de cualquier sanción por las infracciones administrativas establecidas en esta ley no excluirá las eventuales responsabilidades civiles y penales y la indemnización de daños y perjuicios que pueda corresponder al sancionado.

2. Les administracions públiques, en el marc de les obligacions atribuïdes en la present llei, exerciran les accions que corresponga davant la jurisdicció penal, o posaran en coneixement de la Fiscalia aquells fets que puguin ser constitutius dels delictes previstos en els articles 337 i 337 *bis* del Codi Penal.

3. Quan el compliment d'una obligació establida per aquesta llei corresponga a diverses persones conjuntament, hauran de respondre de manera solidària de les infraccions que, si fa el cas, es cometen i de les sancions que s'imposen. No obstant això, quan la sanció siga pecuniària i siga possible, s'haurà d'individualitzar en la resolució en funció del grau de participació de cada responsable.

4. Són subjectes responsables per fets constitutius d'infracció administrativa les persones físiques i jurídiques, així com, quan una llei els reconega capacitat d'obrar, els grups d'afectats, les unions i entitats sense personalitat jurídica i els patrimonis independents o autònoms que per acció o omisió infringisquen els preceptes continguts en aquesta llei i la seua normativa de desenvolupament.

Article 50

Procediment sancionador

El procediment sancionador per la comissió d'infraccions en matèria de protecció i benestar dels animals de companyia es regirà pel que es preveu en aquesta llei i en la normativa bàsica estatal aplicable en matèria de procediment administratiu sancionador.

Article 51

Competència sancionadora

1. La competència per a la incoació i nomenament d'instructor dels expedients sancionadors l'exerceix l'alcaldia-presidència dels ajuntaments i la imposició de les sancions corresponents el ple de la corporació local. En matèria d'expedients sancionadors i adopció de mesures provisionals per infraccions a la present llei a conseqüència d'actes d'inspecció dels serveis veterinaris oficials en instal·lacions registrades com a nuclis zoològics conforme als articles 17 i 18 de la present llei, la competència sancionadora per a la incoació i tramitació d'aquests expedients la duran a terme els serveis territorials de la Conselleria competent en sanitat i benestar animal i, la imposició de sancions lleus i greus, la Direcció General competent en matèria de sanitat i benestar animal, i la imposició de sancions molt greus la persona titular de la Conselleria competent en matèria de sanitat i benestar animal.

2. Els ajuntaments podran sol·licitar de les diputacions en la seua funció d'assistència i cooperació jurídica, econòmica i tècnica en els municipis la designació d'un funcionari que preste serveis en la diputació provincial com a instructor d'aquests expedients sancionadors i que no serà dirigit per l'òrgan municipal competent.

2. Las administraciones públicas, en el marco de las obligaciones atribuidas en la presente ley, ejercerán las acciones que corresponda ante la jurisdicción penal o pondrán en conocimiento de la fiscalía aquellos hechos que puedan ser constitutivos de los delitos previstos en los artículos 337 y 337 *bis* del Código penal.

3. Cuando el cumplimiento de una obligación establecida por esta ley corresponda a varias personas conjuntamente, responderán de manera solidaria de las infracciones que, si procede, se cometan y de las sanciones que se impongan. Sin embargo, cuando la sanción sea pecuniaria y sea posible, se individualizará en la resolución en función del grado de participación de cada responsable.

4. Son sujetos responsables por hechos constitutivos de infracción administrativa las personas físicas y jurídicas, así como, cuando una ley les reconozca capacidad de obrar, los grupos de afectados, las uniones y entidades sin personalidad jurídica y los patrimonios independientes o autónomos que por acción u omisión infrinjan los preceptos contenidos en esta ley y su normativa de desarrollo.

Artículo 50

Procedimiento sancionador

El procedimiento sancionador por la comisión de infracciones en materia de protección y bienestar de los animales de compañía se regirá por lo previsto en esta ley y en la normativa básica estatal aplicable en materia de procedimiento administrativo sancionador.

Artículo 51

Competencia sancionadora

1. La competencia para la incoación y nombramiento de instructor de los expedientes sancionadores la ejercerá la alcaldía-presidencia de los ayuntamientos y la imposición de las sanciones correspondientes, el pleno de la corporación local. En materia de expedientes sancionadores y adopción de medidas provisionales por infracciones a la presente ley a consecuencia de actas de inspección de los servicios veterinarios oficiales en instalaciones registradas como núcleos zoológicos conforme a los artículos 17 y 18 de la presente ley, la competencia sancionadora para la incoación y tramitación de estos expedientes la llevarán a cabo los servicios territoriales de la conselleria competente en sanidad y bienestar animal; la imposición de sanciones leves y graves, la dirección general competente en materia de sanidad y bienestar animal, y la imposición de sanciones muy graves, la persona titular de la conselleria competente en materia de sanidad y bienestar animal.

2. Los ayuntamientos podrán solicitar a las diputaciones en su función de asistencia y cooperación jurídica, económica y técnica a los municipios que designen un funcionario que preste servicios en la diputación provincial como instructor de estos expedientes sancionadores y que no será dirigido por el órgano municipal competente.

Article 52*Prescripció d'infraccions i sancions*

1. Prescripció d'infraccions

a) Les infraccions molt greus prescriuen als tres anys; les greus, als dos anys, i les lleus, a l'any..

b) El termini de prescripció de les infraccions comença a comptar-se des del dia en què la infracció s'haja comés. En el cas d'infraccions continuades o permanents, el termini comença a córrer des que va finalitzar la conducta infractora.

c) La prescripció s'interromp amb la iniciació, amb coneixement de l'interessat, d'un procediment administratiu de naturalesa sancionadora, i el termini de prescripció es reinicia si l'expedient sancionador està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable.

2. Prescripció de sancions

a) Les sancions imposades a l'empara d'aquesta llei per infraccions molt greus prescriuen als tres anys; per les greus, als dos anys, i per les lleus, a l'any, sense perjudici del dret de la hisenda pública valenciana al cobrament de les multes, que prescriurà en la forma i els terminis establits en les disposicions generals en matèria de recaptació administrativa.

b) El termini de prescripció de les sancions comença a comptar-se des de l'endemà del dia que siga executable la resolució per la qual s'imposa la sanció o haja transcorregut el termini per a recórrer-la.

c) Interrumpirà la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució, amb la qual cosa tornarà a transcórrer el termini si aquest està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable a l'infractor.

d) En cas de desestimació presumpta del recurs d'alçada interposat contra la resolució per la qual s'imposa la sanció, el termini de prescripció de la sanció comença a comptar-se des de l'endemà del dia en què finalitze el termini legalment establert per a la resolució d'aquest recurs.

DISPOSICIONS ADDICIONALS**Primera***Publicitat de la llei*

L'administració local i autonòmica hauran de programar campanyes divulgadores sobre el contingut d'aquesta llei entre els escolars i la ciutadania en general, així com prendre mesures que contribuïsquen a fomentar el respecte als animals i a difondre'l i promoure'l en la societat en col·laboració amb les entitats de protecció i defensa dels animals.

Segona*Límit màxim d'animals de companyia per domicili*

Sense perjudici que les ordenances municipals puguen fixar un nombre d'animals de l'espècie canina o felina inferior,

Artículo 52*Prescripción de infracciones y sanciones*

1. Prescripción de infracciones

a) Las infracciones muy graves prescribirán a los tres años; las graves, a los dos años, y las leves, al año.

b) El plazo de prescripción de las infracciones empezará a contarse desde el día en el que la infracción se haya cometido. En el caso de infracciones continuadas o permanentes, el plazo empezará a correr desde que finalizó la conducta infractora.

c) La prescripción se interrumpirá con la iniciación, con conocimiento del interesado, de un procedimiento administrativo de naturaleza sancionadora; y el plazo de prescripción se reiniciará si el expediente sancionador está paralizado durante más de un mes por causa no imputable al presunto responsable.

2. Prescripción de sanciones

a) Las sanciones impuestas al amparo de esta ley por infracciones muy graves prescribirán a los tres años; por las graves, a los dos años, y por las leves, al año, sin perjuicio del derecho de la hacienda pública valenciana al cobro de las multas, que prescribirá en la forma y plazos establecidos en las disposiciones generales en materia de recaudación administrativa.

b) El plazo de prescripción de las sanciones empezará a contarse desde el día siguiente del que sea executable la resolución por la que se impone la sanción o haya transcurrido el plazo para recurrirla.

c) Interrumpirá la prescripción la iniciación, con conocimiento del interesado, del procedimiento de ejecución, con lo cual volverá a transcurrir el plazo si este está paralizado durante más de un mes por causa no imputable al infractor.

d) En caso de desestimación presunta del recurso de alzada interpuesto contra la resolución por la cual se impone la sanción, el plazo de prescripción de la sanción empezará a contarse desde el día siguiente de que finalice el plazo legalmente establecido para la resolución de este recurso.

DISPOSICIONES ADICIONALES**Primera***Publicidad de la ley*

La administración local y autonómica programarán campañas divulgadoras sobre el contenido de esta ley entre los escolares y la ciudadanía en general, así como tomarán medidas que contribuyan a fomentar el respecto a los animales y a difundirlo y promoverlo en la sociedad en colaboración con las entidades de protección y defensa de los animales.

Segunda*Límite máximo de animales de compañía por domicilio*

Sin perjuicio que las ordenanzas municipales puedan fijar un número de animales de la especie canina o felina inferior, el

el límit màxim d'animals de l'espècie canina i/o felina en domicilis particulars serà de cinc, independentment de la població dels municipis. No obstant això, els ajuntaments, en virtut de les seues competències municipals, poden ampliar mitjançant autorització expressa el número màxim assenyalat en el punt anterior considerant les condicions i l'espai dels habitatges i, si fa el cas, a través de les seues ordenances municipals, autoritzar la tinença d'unes espècies o altres d'acord amb la planificació urbanística del municipi. En tot cas, setze o més animals de l'espècie canina i/o felina la col·lecció particular hauran de complir els requisits de nucli zoològic i hauran d'estar inscrits com a tal.

Tercera

Taxa municipal

Els ajuntaments per a sufragar les despeses derivades del compliment d'aquesta llei podran gravar mitjançant taxes municipals:

- a) la tinença i la cria de l'espècie domèstica canina i felina.
- b) els costos causats per la recollida, l'acolliment i l'estada de l'animal en el centre d'acolliment als responsables legals dels animals de companyia que els retiren del centre d'acolliment.
- c) els tractaments veterinaris, la identificació i l'esterilització als adoptants si bé la gestió de l'adopció haurà de ser gratuïta.

Quarta

Incidència pressupostària i destí d'ingressos

1. Aquesta llei té incidència pressupostària en els pressupostos de la Generalitat que dotarà econòmicament a les diputacions i entitats locals, a fi de donar compliment al principi de suficiència financera en garantia de l'autonomia local des de la perspectiva de l'atribució de noves responsabilitats i funcions que caldria qualificar com a competències pròpies dels municipis, en matèria de protecció i benestar animal.
2. Les administracions local i autonòmica hauran de destinar els ingressos provinents de les sancions per les infraccions d'aquesta llei i les taxes establides en la disposició adicional tercera, a actuacions que tinguen per objecte el foment de la protecció dels animals i les finalitats d'aquesta llei.
3. Els municipis que no disposen de mitjans per a assumir les competències i les corresponents funcions atribuïdes per aquesta llei subscriuran acords i convenis amb les diputacions provincials corresponents en el marc de la seua funció d'assistència i cooperació jurídica, econòmica i tècnica en els municipis per a l'exercici de les funcions i competències que ambdues acorden en els termes establits en el marc de la normativa reguladora de règim local. i la Llei 40/2015 d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic. Les mancomunitats de municipis, en els termes establits en els seus respectius estatuts, podran exercir les funcions i competències en un model d'economia d'escala amb la finalitat de prestar serveis de competència municipal

límite máximo de animales de la especie canina o felina en domicilios particulares será de cinco, independientemente de la población de los municipios. Sin embargo, los ayuntamientos, en virtud de sus competencias municipales, podrán ampliar mediante autorización expresa el número máximo señalado en el punto anterior considerando las condiciones y el espacio de las viviendas y, en su caso, a través de sus ordenanzas municipales, autorizar la tenencia de unas especies u otras de acuerdo con la planificación urbanística del municipio. En todo caso, dieciséis o más animales de la especie canina o felina en la colección particular deberán cumplir los requisitos de núcleo zoológico y estarán inscritos como tal.

Tercera

Tasa municipal

Los ayuntamientos, para sufragar los gastos derivados del cumplimiento de esta ley, podrán grabar mediante tasas municipales:

- a) La tenencia y cría de la especie doméstica canina y felina.
- b) Los costes causados por la recogida, acogida y estancia del animal en el centro de acogida a los responsables legales de los animales de compañía que los retiren del centro de acogida.
- c) Los tratamientos veterinarios, la identificación y la esterilización a los adoptadores, si bien la gestión de la adopción tendrá que ser gratuita.

Cuarta

Incidencia presupuestaria y destino de ingresos

1. Esta ley tendrá incidencia presupuestaria en los presupuestos de la Generalitat que dotará económicamente a las diputaciones y entidades locales, a fin de dar cumplimiento al principio de suficiencia financiera en garantía de la autonomía local desde la perspectiva de la atribución de nuevas responsabilidades y funciones que habría que calificar como competencias propias de los municipios en materia de protección y bienestar animal.
2. Las administraciones local y autonómica destinarán los ingresos provenientes de las sanciones por las infracciones de esta ley y las tasas establecidas en la disposición adicional tercera a actuaciones que tengan por objeto el fomento de la protección de los animales y las finalidades de esta ley.
3. Los municipios que no dispongan de medios para asumir las competencias y las correspondientes funciones atribuidas por esta ley subscribirán acuerdos y convenios con las diputaciones provinciales correspondientes en el marco de su función de asistencia y cooperación jurídica, económica y técnica a los municipios para el ejercicio de las funciones y competencias que ambas acuerden en los términos establecidos en el marco de la normativa reguladora de régimen local y la Ley 40/2015, de 1 de octubre, de régimen jurídico del sector público. Las mancomunidades de municipios, en los términos establecidos en sus respectivos estatutos, podrán ejercer las funciones y competencias en un modelo de economía de escala con el fin de prestar servicios de

atribuïdes en aquesta llei i respecte a la Llei 21/2018, de 16 d'octubre, de la Generalitat, de mancomunitats de la Comunitat Valenciana.

Cinquena
Registre d'inhabilitats

En el termini màxim de dos anys a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta llei, la Conselleria competent en matèria de protecció animal haurà de posar en funcionament un registre autonòmic d'inhabilitats per a la tinença d'animals de companyia per sentència judicial o resolució administrativa.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera
Règim transitori de destí d'animals abandonats

S'estableix un termini de dos anys, a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, durant el qual els ajuntaments podran, al marge de raons estipulades en aquesta llei per al sacrifici d'animals de companyia abandonats, decidir el seu sacrifici sempre que s'haja intentat sense èxit la seua adopció per un nou posseïdor en un termini mínim de retenció de 40 dies des del decret d'abandó i, no es dispose dels mitjans d'acord amb aquesta llei per al seu allotjament, manutenció o assistència sanitària. En aquest cas, es podrà demorar la identificació obligatòria de l'animal fins que finalitze el període de retenció.

Segona
Nuclis zoològics

Els centres i establiments, regulats en el títol III d'aquesta llei, hauran d'ajustar-se a les prescripcions i als requisits establits en aquesta disposició en el termini de sis mesos des que entre en vigor. Així mateix, es mantindran amb caràcter excepcional fins a la seua extinció els nuclis zoològics constituïts abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei per col·leccions de particulars d'exemplars d'espècies prohibides com a animals de companyia adquirits també amb anterioritat a l'entrada en vigor de la llei.

Tercera
Responsables legals i temporals

S'estableix el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor de la llei perquè els responsables legals i temporals d'animals de companyia adequen les condicions de tinença d'aquests a les normes d'aquesta llei.

Quarta
Vigència transitòria de determinades disposicions reglamentàries

En tant no s'aprove el desenvolupament reglamentari de la present llei, continuaran vigents les normes de desenvolupament reglamentari de la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat, sobre protecció dels animals de companyia.

competencia municipal atribuidas en esta ley y respecto a la Ley 21/2018, de 16 de octubre, de la Generalitat, de mancomunidades de la Comunitat Valenciana.

Quinta
Registro de inhabilitados

En el plazo máximo de dos años a contar desde la entrada en vigor de esta ley, la conselleria competente en materia de protección animal pondrá en funcionamiento un registro autonómico de inhabilitados para la tenencia de animales de compañía por sentencia judicial o resolución administrativa.

DISPOSICIONES TRANSITORIAS

Primera
Régimen transitorio de destino de animales abandonados

Se establece un plazo de dos años, a partir de la entrada en vigor de esta ley, durante el cual los ayuntamientos podrán, al margen de razones estipuladas en esta ley para el sacrificio de animales de compañía abandonados, decidir su sacrificio siempre que se haya intentado sin éxito su adopción por un nuevo poseedor en un plazo mínimo de retención de cuarenta días desde el decreto de abandono y no se disponga de los medios de acuerdo con esta ley para su alojamiento, manutención o asistencia sanitaria. En este caso, se podrá demorar la identificación obligatoria del animal hasta que finalice el periodo de retención.

Segunda
Núcleos zoológicos

Los centros y establecimientos regulados en el título III de esta ley se ajustarán a las prescripciones y a los requisitos establecidos en esta disposición en el plazo de seis meses desde que su entrada en vigor. Así mismo, se mantendrán con carácter excepcional hasta su extinción los núcleos zoológicos constituidos antes de la entrada en vigor de esta ley por colecciones de particulares de ejemplares de especies prohibidas como animales de compañía adquiridos también con anterioridad a la entrada en vigor de la ley.

Tercera
Responsables legales y temporales

Se establece el plazo de seis meses desde la entrada en vigor de la ley para que los responsables legales y temporales de animales de compañía adecuen las condiciones de tenencia de estos a las normas de esta ley.

Cuarta
Vigencia transitoria de determinadas disposiciones reglamentarias

En tanto no se apruebe el desarrollo reglamentario de la presente ley, continuarán vigentes las normas de desarrollo reglamentario de la Ley 4/1994, de 8 de julio, de la Generalitat, sobre protección de los animales de compañía.

Cinquena*Adaptació municipal al que es preveu en aquesta llei*

Les entitats locals disposaran del termini de dos anys des del moment en el qual entre en vigor per a desenvolupar o adaptar els seus ordenances a les normes d'aquesta llei, així com dels seus pressupostos, instal·lacions i serveis necessaris per al compliment del que es preveu en aquesta llei.

Sisena*Exemplars d'espècies prohibides com a animals de companyia adquirits amb anterioritat a l'entrada en vigor de la llei*

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei els exemplars de les espècies animals adquirits abans de l'entrada en vigor d'aquesta llei i que són prohibides com a animals de companyia en aquesta llei, poden ser mantinguts pels seus responsables legals, si bé hauran d'informar sobre aquesta titularitat a la Conselleria competent en protecció animal en el termini màxim de sis mesos. Els animals hauran d'estar correctament identificats i el responsable legal haurà de signar una declaració responsable en relació amb el manteniment dels animals sota les condicions adequades de seguretat, protecció i sanitat animal. Els responsables legals dels animals hauran d'informar-ne amb caràcter immediat de l'alliberament accidental, i no podran comercialitzar, reproduir ni cedir a un altre particular aquests exemplars.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA**Única***Derogació normativa*

Es deroga la Llei 4/1994, de 8 de juliol, de la Generalitat, sobre la protecció dels animals de companyia. Així mateix, queden derogades totes les disposicions de rang igual o inferior que s'oposen al que es disposa en aquesta llei.

DISPOSICIONS FINALS**Primera***Desenvolupament reglamentari*

Es faculta el Consell per a dictar les disposicions necessàries per al desenvolupament reglamentari d'aquesta llei

Segona*Entrada en vigor*

Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà del dia de la publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.

Quinta*Adaptación municipal lo previsto en esta ley*

Las entidades locales dispondrán del plazo de dos años desde el momento en el que entre en vigor para desarrollar o adaptar sus ordenanzas a las normas de esta ley, así como de sus presupuestos, instalaciones y servicios necesarios para el cumplimiento de lo previsto en esta ley.

Sexta*Ejemplares de especies prohibidas como animales de compañía adquiridos con anterioridad a la entrada en vigor de la ley*

A partir de la entrada en vigor de esta ley, los ejemplares de las especies animales adquiridos antes de la entrada en vigor de esta ley y que son prohibidas como animales de compañía en esta ley, podrán ser mantenidos por sus responsables legales, si bien tendrán que informar sobre esta titularidad a la conselleria competente en protección animal en el plazo máximo de seis meses. Los animales estarán correctamente identificados y el responsable legal firmará una declaración responsable en relación con el mantenimiento de los animales bajo las condiciones adecuadas de seguridad, protección y sanidad animal. Los responsables legales de los animales informarán con carácter inmediato de la liberación accidental y no podrán comercializar, reproducir ni ceder a otro particular estos ejemplares.

DISPOSICIÓN DEROGATORIA**Única***Derogación normativa*

Se deroga la Ley 4/1994, de 8 de julio, de la Generalitat, sobre la protección de los animales de compañía. Así mismo, quedan derogadas todas las disposiciones de rango igual o inferior que se oponen a lo previsto en esta ley.

DISPOSICIONES FINALES**Primera***Desarrollo reglamentario*

Se faculta al Consell para dictar las disposiciones necesarias para el desarrollo reglamentario de esta ley.

Segunda*Entrada en vigor*

Esta ley entrarà en vigor al día siguiente del día de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana*.